DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

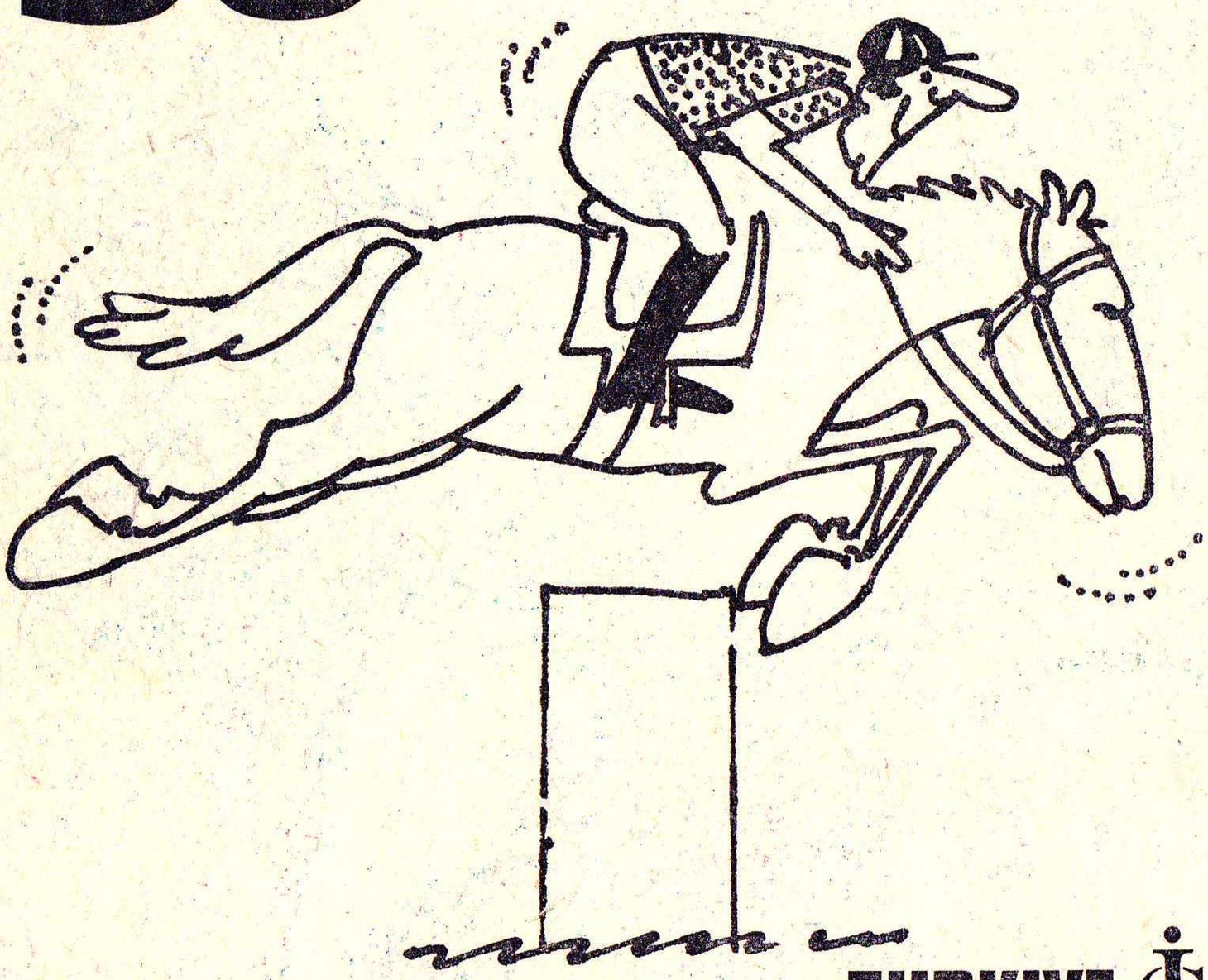
• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

«ÇAYDA ÇIRA»!

Üretişi PDF Kitap Arşivi - https://kanbey.org

BİR DAHA BİR DEFADA 30 MİLYON!

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akbaba

Yıl: 53 Cilt: 29 Sayı: 40 • Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ • 1 Ekim 1975 • Fiyatı 250 Krş.

KABA GÜCÜN İNCELİĞİ

ÜSTÜNDE pek düşünmeden tekrarladığımız lâflardan biri de:

— Kaba güç kullanılmamalı, görüşüdür.

Dünyada ince güç diye birşey mi var ki kabasından söz ediyoruz? Güç, güçtür aslında; iyi yada kötü olması kendi niteliğine değil, nasıl kullanıldığına bakar.

Buradaki kaba sözcüğünden amaç «fiziksel» ise, bilmemiz gerekir ki o türlü güç yeryüzünün bütün devletleri tarafından kullanılmaktadır:

Askerin süngüsü, polisin copu, cellâdın ipi, gardiyandan gümrükçüye kadar sayısız devlet görevlisinin çeşitli zorlama araçları hep fiziksel güç örnekleri değil midir? Hattâ bir ülkedeki imtiyazların korunmasına yarayan tüm duvarlar, parmaklıklar, dikenli teller, kilitler, «Köpeğe dikkat!» kabilinden yazılar kaba güç belirtileri sayılmaz mı?

Bir güce kaba demek için onun ille «hareket halinde» olması gerekmez ki.

İki kişi düşünün. Biri ötekini bir yere hapsedip kapıyı kilitlemiş, anahtarı cebine atmış, dışarıda çubuğunu tüttürerek oturuyor. İçerideki kurtulmak için kapıya omuz vurmakta. Gümbürtüler arttıkça beriki haykırıyor:

— Yooo, şiddet yasak! Kaba güç kullanmaya utanmıyor musun?

Oysa durumun içinde şiddet vardır zaten. Dışarıdaki adam hiç kımıldamasa da, başka bir insanın kilit altında bulunması kaba gücün kullanılmış ve kullanılmakta olduğunu gösterir.

Bugünkü insan topluluklarının pek çoğu o durumun sayısız örnekleriyle dolu işte. Bu gerçeği görmeyip «Hiçbir zaman kaba güç kullanılmamalı» demek kimi zaman kilit altındaki insanlara karşı çıkmak anlamına gelir.

Kaldı ki, insanlığın şu aşamasında hemcinslerimizin çoğunluğunun kaba güce olumsuz tepki gösterdiğini sanmak aşırı derecede iyimser ve romantik bir inançtır.

* * *

ÇOCUKLARINI gerçekten hakka, adalete ve çeşitli ülkülere uymaya alıştırarak büyütmeye çalışan birkaç toplum yok değil. Ama oraların dışındaki dünya hâlâ kaba güce tapıyor.

Tapıyor sözcüğünü gelişigüzel kullanmadım. Boyun eğip katlanıyor demek istemiyorum; büyülenmişcesine hoşlanıyor kaba güçten. Özellikle Batı'nın çöküntü düzeyindeki topluluklarında o hoşlanma bir çeşit maraz çizgisine ulaşıyor.

İnsanlığın geçmişinde Hitler'in zorba güruhları tarafından yapılan kötülükler en belirli, en hesaplı, en geniş çaplı haksızlık örnekleridir, değil mi? Ama onları sözümona lânetleme amacıyla Hollywood'un piyasaya sürdüğü filmleri dikkatlice izleyin:

Kınamaların gerisinde Nazilere gizli bir hayranlık sezeceksiniz.

Bırakın onları, çeşitli zorbalık ve haydutluklarla ilgili tüm filmlere, oyunlara, romanlara falan bakın.

«Kötü kişi» sonuçta belâsını bulsa da, yaptığı herşey baştan sona kadar yerilse de anlatılanın çekiciliği o kişinin «kötü» özelliklerindedir.

Bir de şiddetin olumlu —hiç değilse «ahlâk yönünden savunulabilir»— bir uğurda kullanıldığını düşünün.

O zaman çoğu kişide şaşılacak ölçüde hayranlık uyandırmasına şaşılır mı?

* * *

UZUN süredir en büyük Amerikan dergilerinde «Türk'ü Tanıyın» başlığıyla milyonlarca dolarlık bir reklâm kampanyası yürütülüyor. Tam sayfalık renkli ilânlarla satılmaya çalışılan mal Türk tütünlü bir sigara. Ama onun sözü son cümlede geçiyor. Daha önce söylenenler resimlerdeki levent yapılı yağız delikanlıyla ilgili:

«Türk'ü tanıyın. O bu dünyadan boşuboşuna geçip gitmez. Yaşamasını bilir...» Falan filân.

Resimlerde «vatandaşımız» kendisini hayran hayran seyreden kızlı erkekli gençlerle çevrili hep. O sözler ve resimler şimdi büyük kentlerin işlek caddelerindeki en göze çarpıcı noktalara yerleştirilmiş dev reklâm levhalarında da görülmeye başladı.

Turizm ve Tanıtma Bakanlığımızın tüm olanaklarıyla yıllarca uğraşsa sağlayamıyacağı bir propagandayı Türkiye'ye kazandıran bu kampanya niçin daha önce yahut daha sonra değil de 1974 yılının güz aylarında başladı dersiniz?

Reklâmcılık çevrelerinde bunun nedeni doğrudan doğruya Kıbrıs başarımızın uyandırdığı ilgiye bağlanıyor.

* * *

DİYECEĞİM, dış politikada da, iç politikada da «insanların güçlülüğe hayranlığı» etkenini hesaba katmak zorundayız.

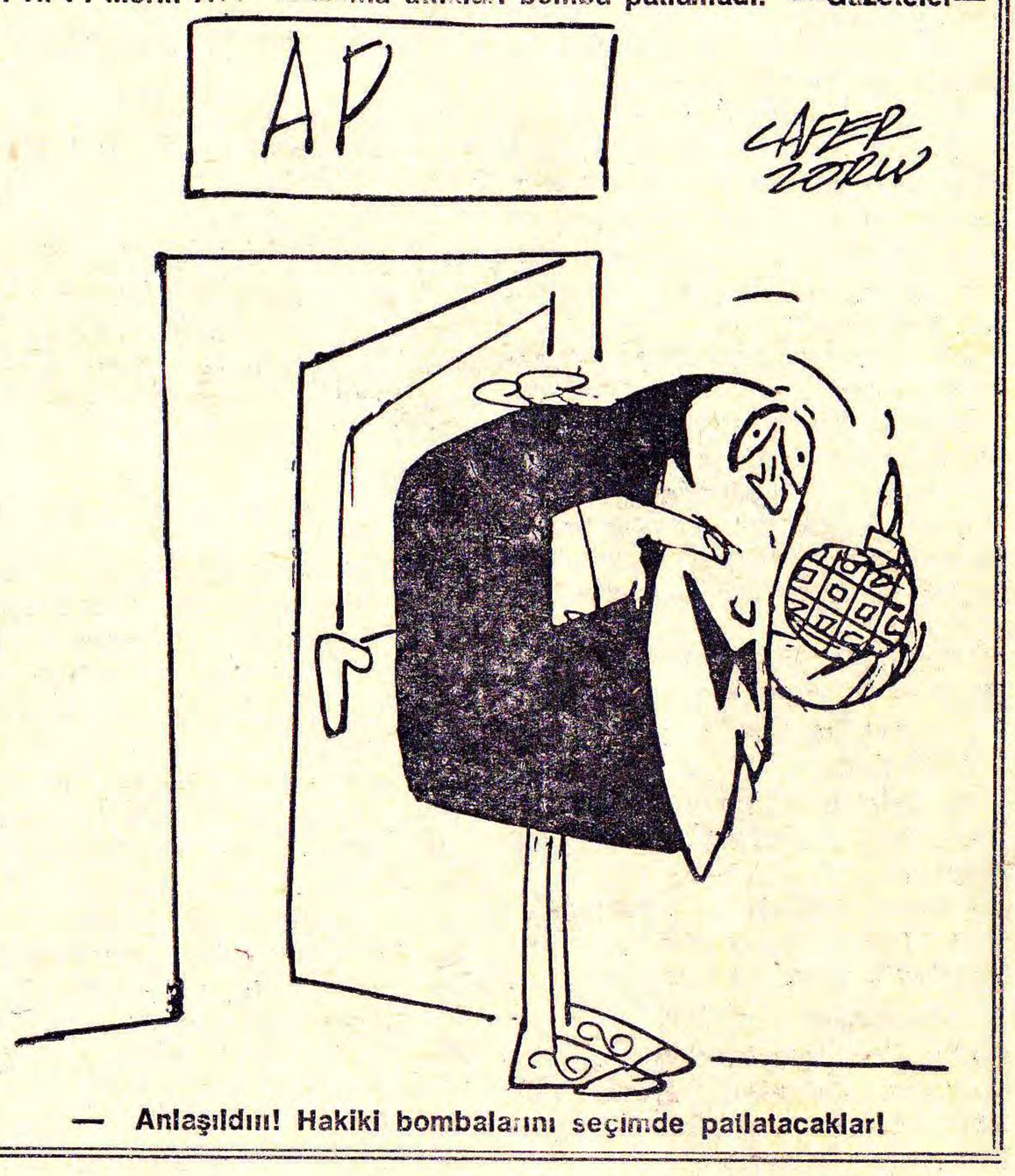
Sırf kaba güce dayanırsanız zorba olursunuz. Ama hiç gücünüz olmadan sırf hak ve ülkü lâflarıyla yetinmek de pek az kişiyi yanına çekebilen bir «dalgacı Mahmut» durumunda kalmanıza yol açar.

Etkili rota her zaman haklılıkla güçlülüğü gerçekçi ölçülerde birleştirebilen çizgidir.

Mustafa Kemal'in ömrü boyunca çizdiği gibi...

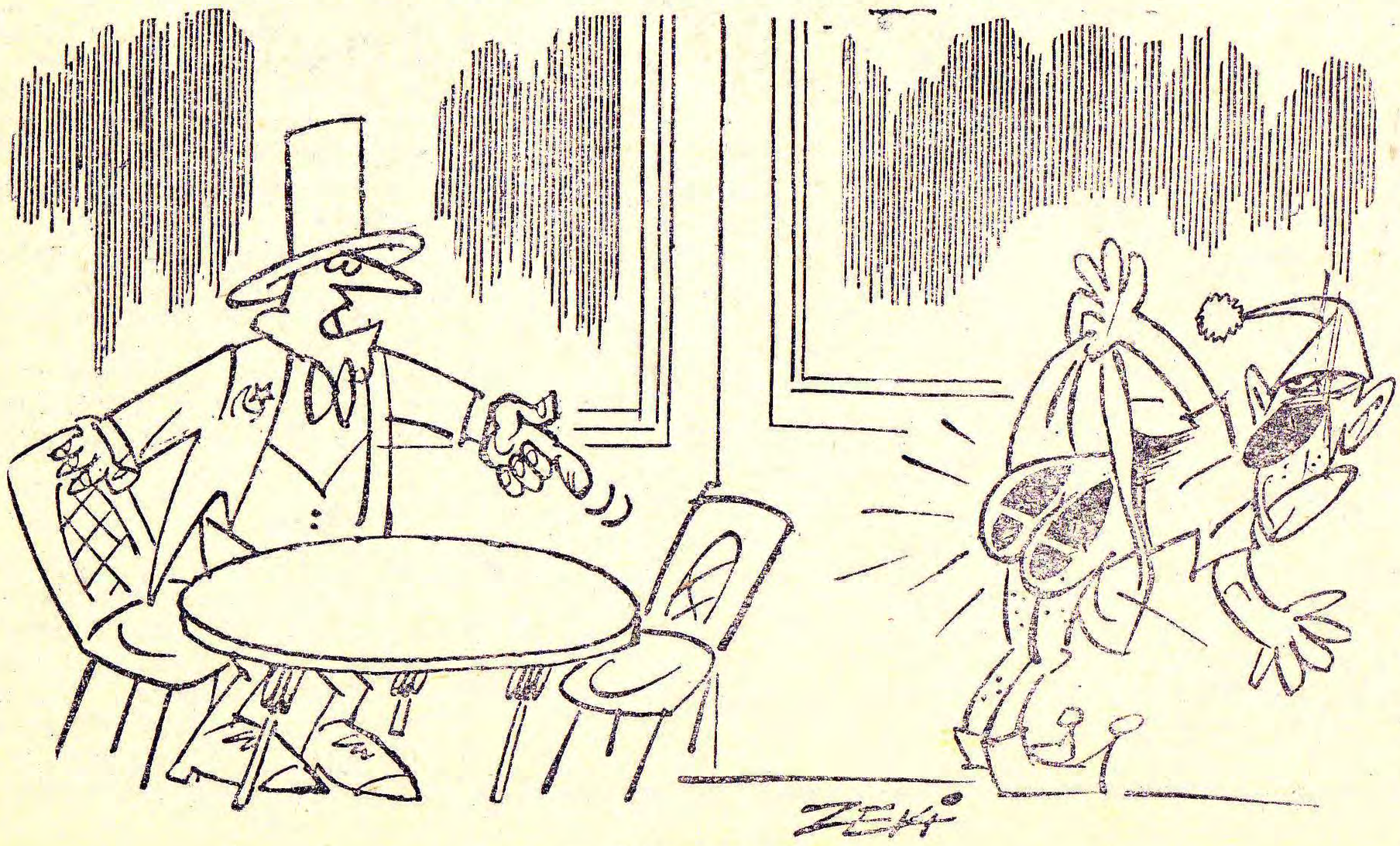
Refik ERDURAN

C. H. P. lilerin A. P. binasına attıkları bomba patlamadı. —Gazeteler—

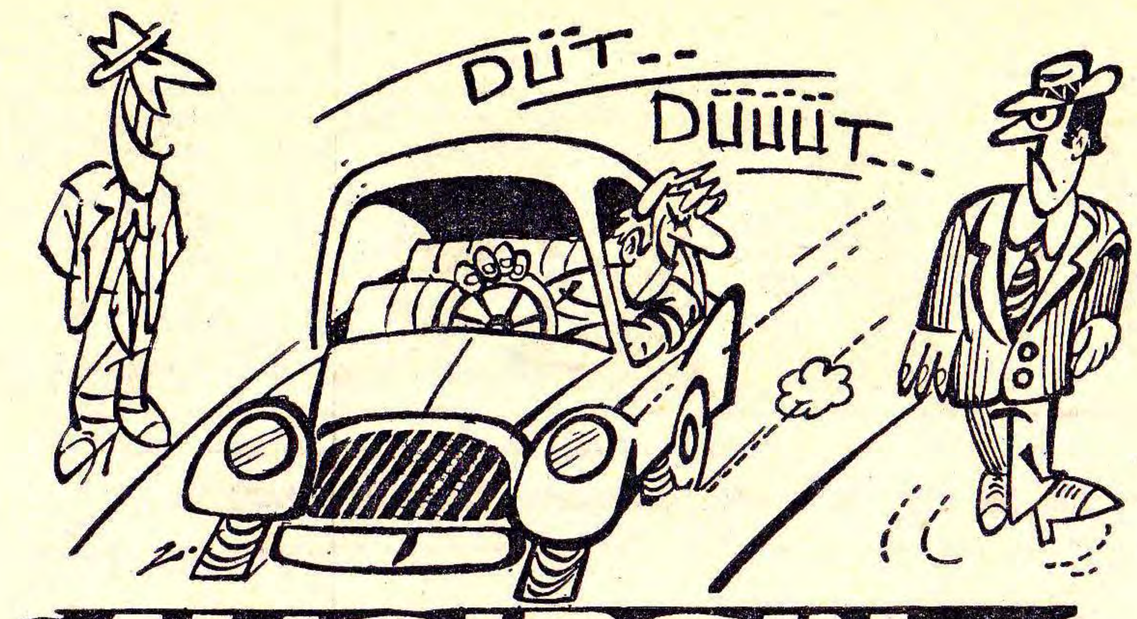

— Anlaşıldın! Hakiki bombalarını seçimde patlatacaklar!

— Yunanistan Kıbrıs sorununu B. Milletlere götürdü —

— Oturamam acıyor!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ALIŞIRSIN...

Sulhi Dölek

BİR yerden uzun süre ayrı kalınca, döndüğünüzde birçok şeyleri değişmiş bulacağınızı umuyorsunuz. Kendinizi sürprizlere hazırlamaya çalışıyorsunuz. Yine de şaşkınlığın sarsıntısından kurtulamıyorsunuz çoğu zaman.

İstanbul'dan da, Türkiye'den de uzaktaydım dört yıldır. Hava Alanından eve gelirken «Bu kent batıyor,» diye düşündüm. Yolun yarısını korkunç trafiğin içinde gözlerimi kapatarak ve koltuğun arkasında siper alarak geçirdim.

Bir metre genişlikteki açıklıktan bir taksi nasıl geçer? Aynı şerit üzerinde ters yöne giden iki taşıt aracı, nasıl olur da burun buruna toslayıp hiç ayrılmamacasına birbirine kenetlenmez? Bu araç selinin orta yerinde karşıdan karşıya geçen yayalar, nasıl olur da hamal küfesinden düşmüş olgun şeftali gibi yola sıvanıp kalmazlar?

İlk haftanın sonunda yavaş yavş anlamaya başladım: Bu kent batmıyor. Taşıt araçları, sümüklüböcek hızıyla da olsa ilerliyorlar. İstanbul, belden aşağısı tutmaz bir hasta gibi. Ne ölüyor, ne de ayağa kalkabiliyor. Hayır, batmıyor bu kent. Bu kent sürünüyor.

Döndüğümden beri pek sık işittiğim iki söz var:

«Burası İstanbul.»

«Alışırsın.»

Bu ikisi her sorunun karşılığı.

«Sokakların pisliği ne böyle?» diyorum.

«Burası İstnabul,» diyorlar.

«Neden bu kadar çok korna çalıyorlar?» diye soruyorum.

«Alışırsın,«» diyorlar.

«Şu sineklere bak!»

«Burası İstanbul. Hem sinek kötü bir şey değil ki! Yüzlerce lira ediyor kilosu.»

«Öyleyse neden yakalayıp satmıyorlar?»

«Biraz daha üreyip çoğalsınlar, daha fazla gelir sağlansın diye.»

«Memleketi sinek çiftliği mi yapacaklar?»

«Alışırsın.»

5 ve 10 kuruşluklara ne oldu? Eczanelerde neden otomobil yedek parçaları satılıyor? Neden bir yerden bir yere gitmek için üç-dört taşıt değiştirmek gerekiyor?

Güzel şeyler de yok değil. Çevre yolları rahat ve bakımlı. Boğaz Köprüsü adama parmak ısırtıyor. Boğazı yürüyerek geçebilme düşüncesi heyecan verici. Haliç biraz daha kirlenirse, yürüyerek Haliç'i geçmek de mümkün olacak.

Karaköy'de yanyana iki dolmuş durağı. Birinde yolcular upuzun bir kuyruk olmuş, öbüründe dolmuşlar... Dolmuşçular bu duraktaki yolcuların gitmek istediği yere gitmiyorlar; yolcular da öbür duraktaki dolmuşların gittiği yere gitmek istemiyorlar. Ne güzel! Özgürlük bu değil mi? İsteyen istediğini yapar, yada yapmaz. Bunca insanın zamanı boşa gidiyormuş... Varsın gitsin. Zamandan bol ne var? Parmağınızı oynatmasanız günde seksenaltı bin dörtyüz saniye havadan veriliyor herkese. Ekmek paraya, su parayla... Sinekler bile para ediyormuş. Ama zaman bedava... Boşa geçerse geçsin, ne olur?

Neden yerlere tükürmeyi bu kadar seviyor İstanbullular? Biri üstüne tükürmesin diye ayağını kollamak zorunda kalıyor insan. Aksaray'daki çukurların yerlerini kim değiştirdi? Minibüsler, minibüsler... Ayakta sekiz yolcu varken «Boş araba!» diye bağırıyor muavin. Neden bankalarda böylesine ağır yürüyor işler? Neden yalnız bankalarda değil; her yerde adama kan ağlatan bir yavaşlık var?

Alışırsın.

İstanbul; Türkiye'nin yüreği, can damarı, ekonomik merkezi... İstanbul yatalak bir hasta... Bunalmış insanlar birbirlerinin gırtlağına sarılmaya hazır.

Burası İstanbul.

Herkes, dışarıdan gelenlere yabancıların —özellikle Amerikalıların— hakkımızda ne düşündüklerini soruyor. Biz kendimiz kendi hakkımızda ne düşünüyoruz?

Bu ne biçim uykudur? Bu ne uyuşukluktur? Hiç uyanması, silkinip doğrulması, gözlerin çapağını yıkaması yok mudur bre bunun?

Duvarlarda neden bu kadar çok yazı var? Kendini anlatamamanın verdiği sıkıntının sonucu mu bu? Kornaların aralıksız zırlatılması da aynı amaca mı hizmet ediyor acep? Okuyup yazmaya, güzel güzel konuşmaya ne oldu? Duvarlara yazı yazmak için harcanan boyalar yerinde kullanılsa kimbilir kaç evi akpak ederdi.

Kornalar... Kornaları söküp atamıyorum kafamdan. Nasıl atabilirim ki? Şu yazıyı yazarken bile onların konserini dinliyorum ister istemez. Tek seslisi, beş seslisi, alengirlisi... Sonra delinmiş motor susturucuları, satıcıların bağırtıları... Bu gürültü böyle sürerse, on yıla varmaz, İstanbul sağırlar kenti olur.

Beyazıt'ta iki sakallı yerli turist, yanlarında kadınları... Bir İstanbullu bunları yabancı sanmış, kadınlara dille sarkıntılık mı etmiş ne... Sakallılar bağırıp duruyorlar delikanlıya. «Neden böyle yapıyorsun?» diyorlar. Tartaklıyorlar. «Yazık bu memlekete!» diye bağırıyorlar. Tuzları kuru, keyifleri gıcır... Delikanlının «Anla artık, anla beni,» diyen gözleri hiçbir şey anlatmıyor onlara. Kendi aramızda bunca derin uçurumlar varken, yabancılarla aramızda uçurumlar bulmamıza şaşılır mı?

Alışırsın.

Pahalılık, pahalılık, pahalılık... 12 Ekim'den sonra daha da kötü olacak söylentileri... Bu pahalılıkta bir avuntu, kitapların pek pahalı olmaması. Sözgelimi, sevdiğiniz yazar Sulhi Dölek'in Milliyet Yayınları arasında çıkan «KORUGAN» adlı romanı onbeş liraya kapanın elinde kalıyor. Üçyüzelli gram beyaz peynir fiyatına...

Kültürel yaşantımızda birçok değişmeler olmuş dört yılda. Önceden hiç görmediğim bir yığın gazete türemiş. Bir yığın da dergi, erkekler için... Erkekliğimize erkeğizdir ulusça. Aşkın kendisini bulamayınca kâğıtlardaki resimlerin ırzına geçeriz.

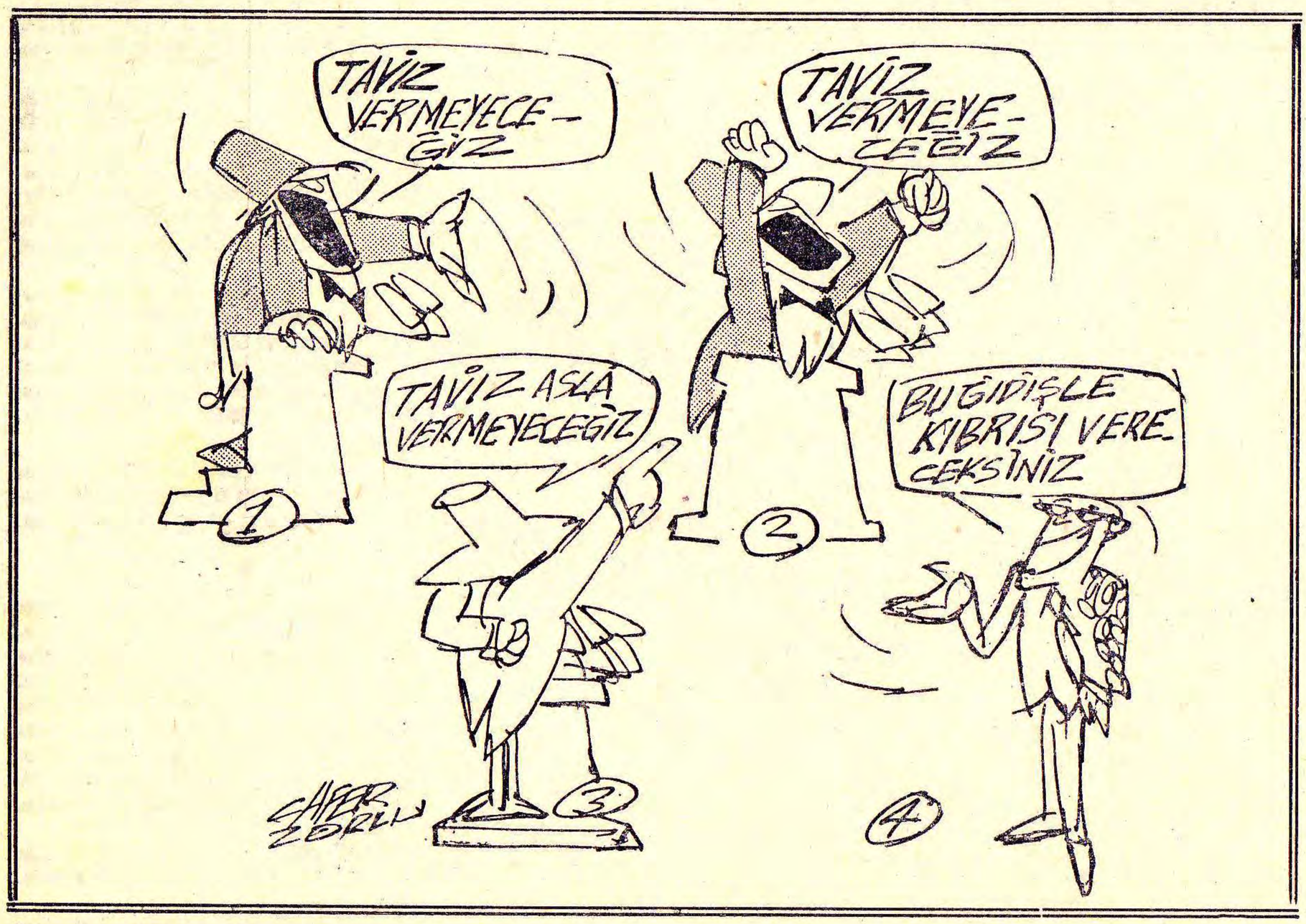
Irza geçmek deyince... Bir söylenti duydum; aslı var mı, bilemem. Birkaç kişi bir olup bir turist grubuna saldırıyorlar, etmediklerini bırakmıyorlar. Sonradan yakalanıp sorguya çekildiklerinde şöyle diyorlar:

«Alttarafı bir turist. **Pişman** değiliz.»

Turist insan değil mi? Turist hayvan bile olsa bu yapılır mı? «Turistin getireceği gelire ihtiyacımız yok,» diyebilsek bile; vicdanımız, insanlığımız nerede kaldı? Kendimize olan saygımızı bize yitirtenlerin boynu altında kalsın!

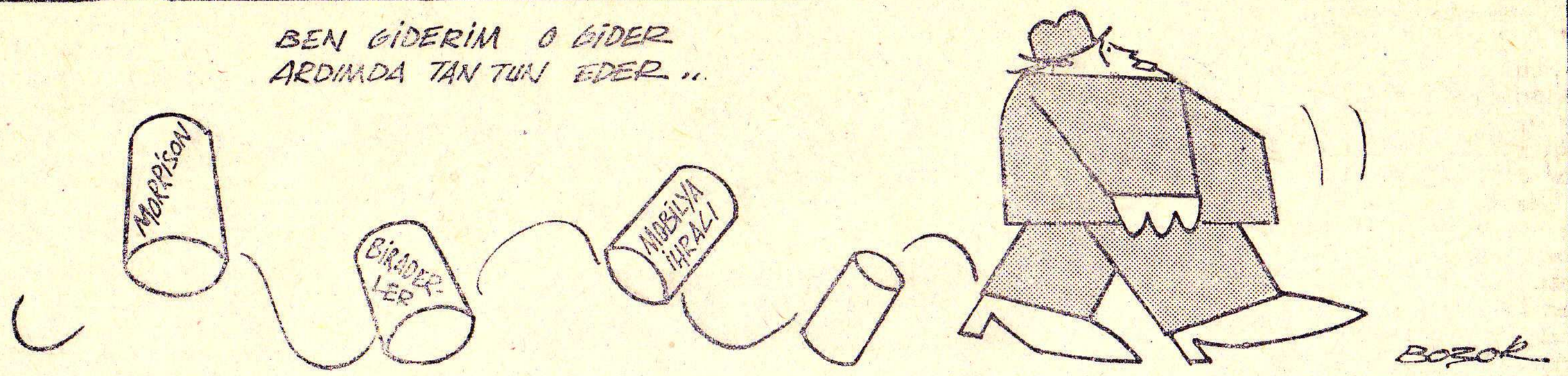
Alışırsın.

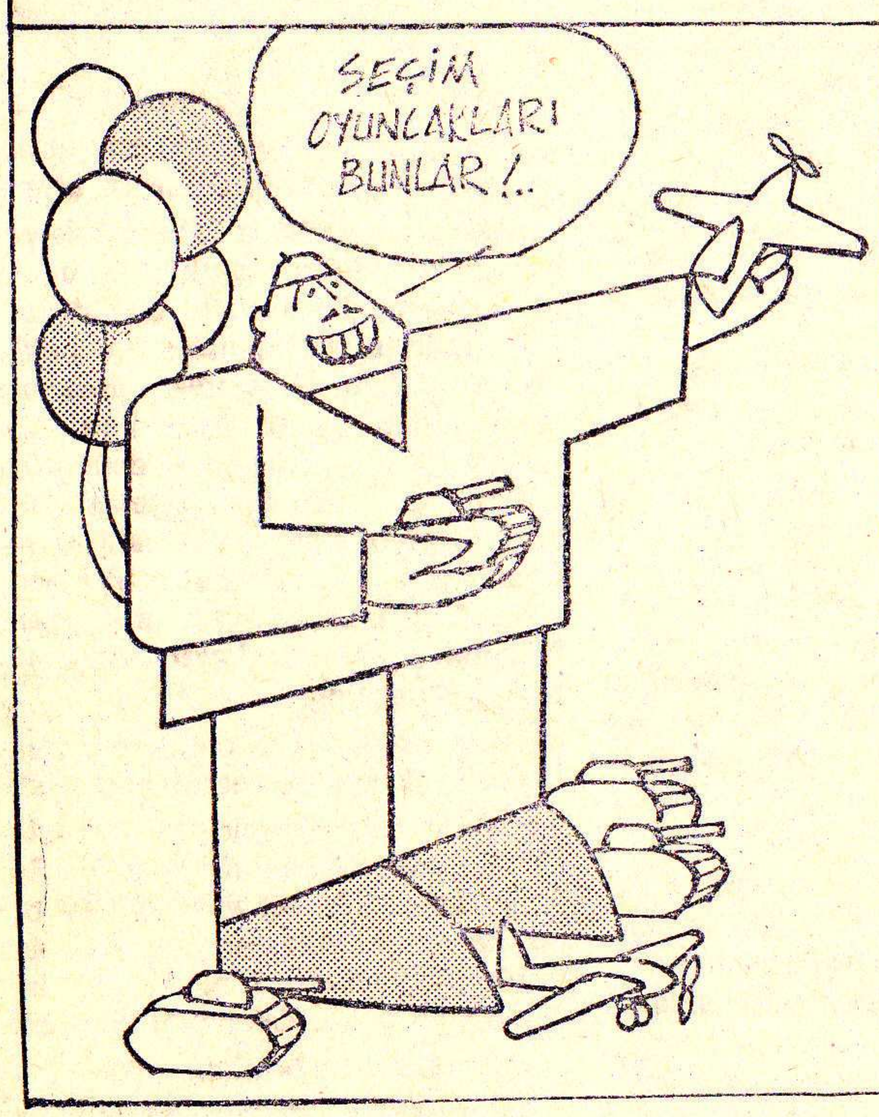
«Sokak meslekleri» neden bu kadar kabarık? İstanbul'da en az bir milyon işportacı, kuş mısırcısı, tartıcı, sakızcı, turşucu, tatlıcı, köfteci, karpuzcu, dolmuş kâhyası, simitçi, sucu, falan varmış gibi geliyor bana. Siz böyle düşünmüyor musunuz? Bunun e-

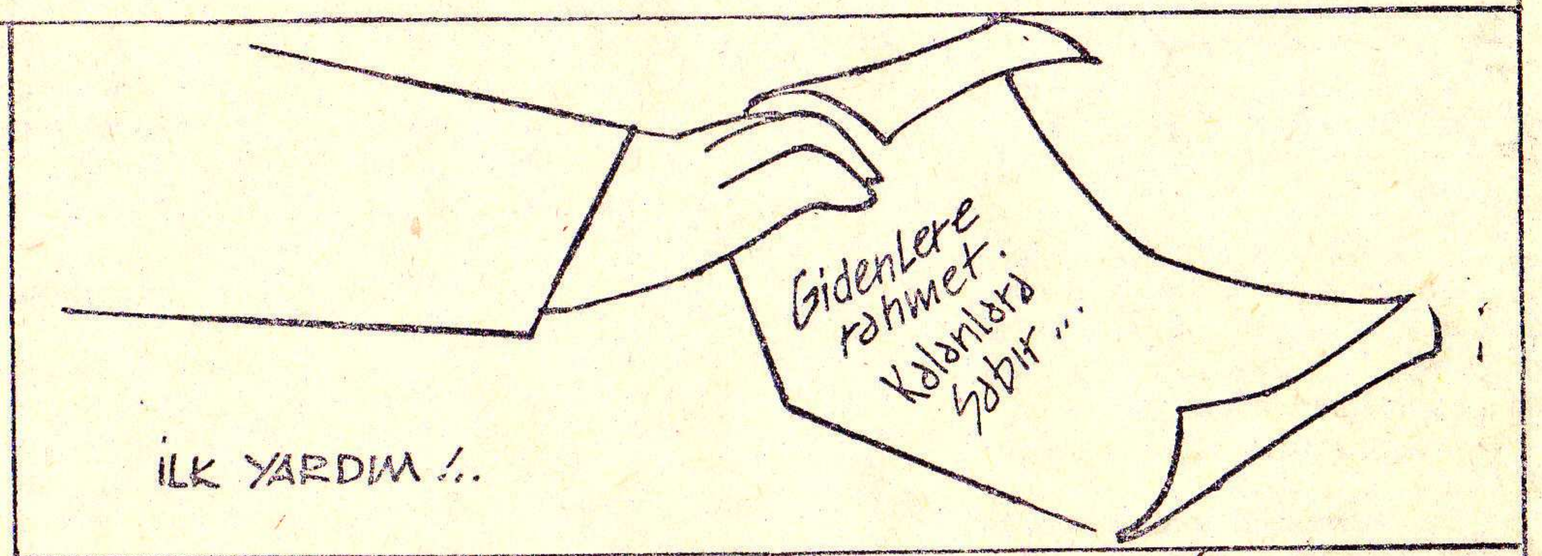

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

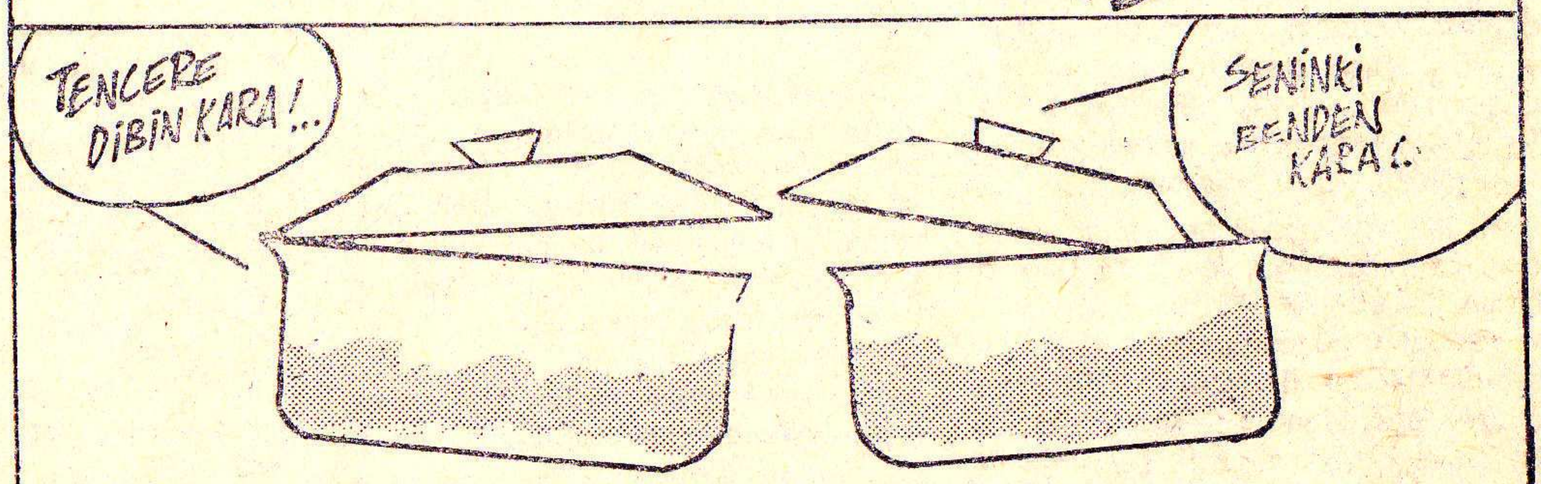

İLK YARDIM !..

SEÇİM ARENASI...

konomik nedenleri ve sonuçları kimsenin kafasını yormuyor mu acep?

Alışırsın. Burası İstanbul.

İşportada satılan mallara bakıyorsunuz. Gâvurun tüm yaptıklarını kullanıp tüketmeye azimli görünüyoruz. Eskiden Amerikan pazarları derdik, şimdi kaçaklar sokaklarda satılıyor. Dr. Kimbıl'ı demiyorum. Hoş kaçakçılık pek gerekli bile değil görünüşe göre. Kesesini doldurmak isteyen, her türlü tüketim malını ithal ediyor rahatça.

Alışırsın.

Amerikan sigarası, blucin ve apartman ökçeler... Bardağı yirmibeş kuruşa su satan boynu kirden gerdanlıklı velet Marlboro içiyor. Eğer açlıktan karnı guruldamıyorsa adam değilim. Eloğlu hançeri cart diye köküne kadar sokuyor sırtımıza, biz de karşılık olsun diye bileklerimize cilet atıyoruz.

Rezilliğin alternatifi, rezilliğin kalkmasıdır.

Dişleri fırça yüzü görmemiş... Sarı değil de kahverengi, yosun tutmuş... Kıçında Amerikan blucini var. İçecek ayran bulamazken kenefe gitmek için tahtırevan aramak değil bu... Bu, adamın kendi cenazesine zurna çalarak gitmesi.

Alışırsın.

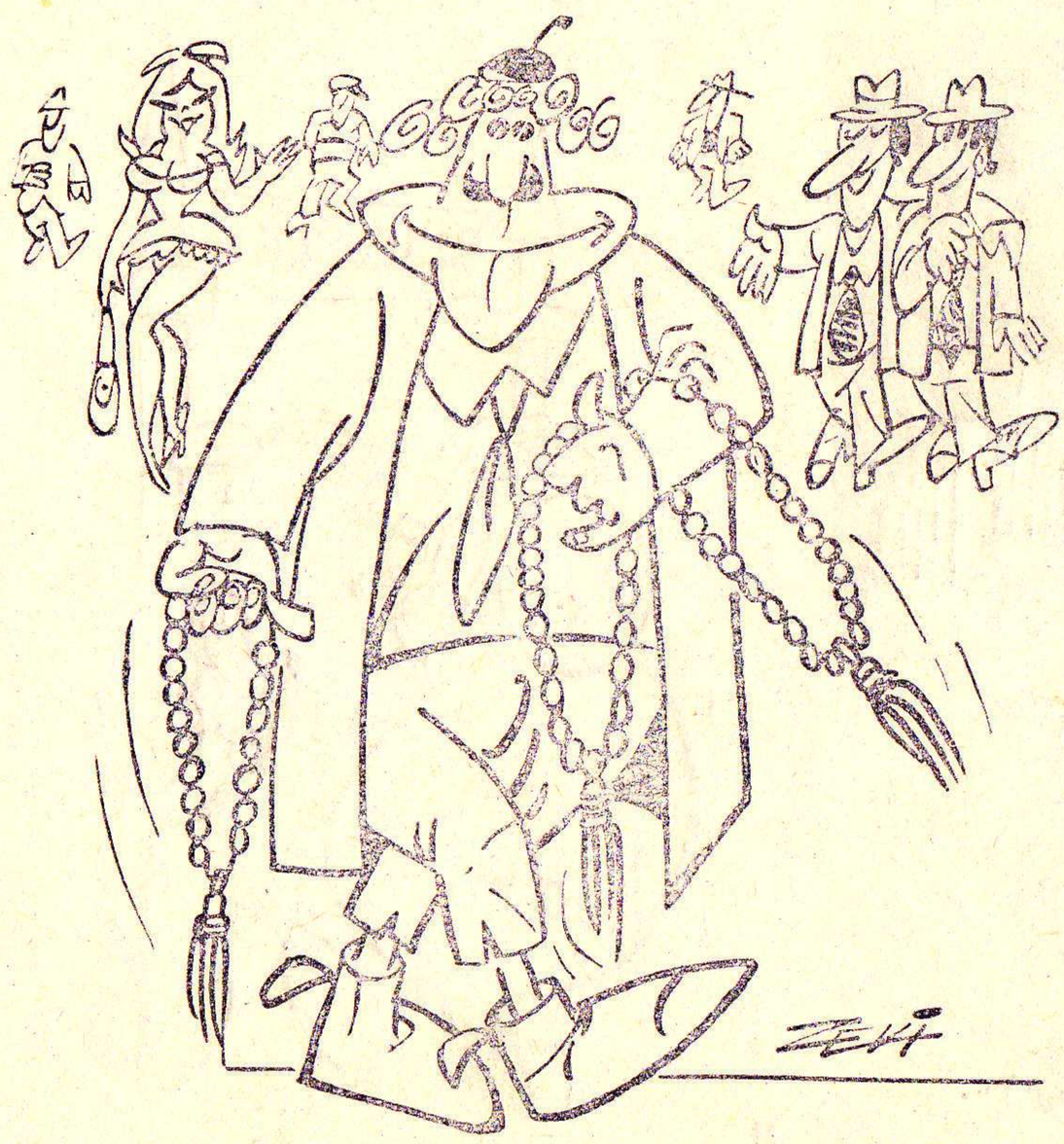
Sokaklardaki körlerin ve sakatların bolluğuna bakıyorsunuz. İş güvenliği, can güvenliği üstüne sarsılmaz bir görüş ediniyorsunuz. Ağlamak geliyor içinizden.

Alışırsın.

Nah alışırsın! Onbir gün oldu İstanbul'a geleli. **«Burası İstanbul,»** ve **«Alışırsın,»** sözlerinden başka hiçbir şeye alışmadım daha. Alışmaya da hiç mi hiç niyetim yok. Tersine inanmamız bazılarının işine gelse de, biz daha iyisine lâyığız.

Sulhi DÖLEK

— Erbakan, «Sabırla iktidar olacağımız günü bekliyoruz» dedi. —

— Böyle sabırlı adam görmedim arkadaş!..

RAMAZAN MANİLERİ..

Odunlar kömür oldu
Geçense ömür oldu
Torpilini bulunca
Odacı müdür oldu.

Sağı solu her yanı
Gösterir tüm cihanı
Derdime küçük gelir
Televizyon ekranı.

Gezdim Van'ı, Samsun'u
Yaşını kurusunu
Görenler haber versin
Filtreli Samsun'u.

Ver elini elini
İncitme tut belini
Parayla adım atar
Bu zamanın gelini.

..RAMAZAN MANİLERİ

Kimi modaya uyar
Kimisi geri sayar
Zamanımızda ekmek
Tam da yirmidört ayar.

Yıllar yılı okurum
Aylıklıyım memurum
Oturacak evim yok
Tünekte otururum.

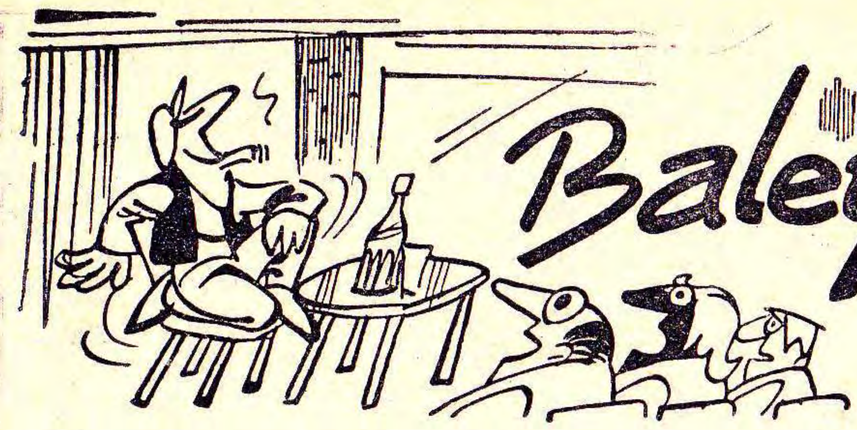
SÜRMELİ

Yârin gözü sürmeli
Dayandım kapısına
Kapıları sürmeli
Beni sürgün edeni
Köşe - bucak sürmeli.

Yaşar Hâdi ÖNDER

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Baleye değer veren ulus

MUZAFFER İZGÜ

— Anlat, dedim kardeşime, babamız nasıl?

— Ohoo, dedi, babamızın dalgası öyle yerinde ki, sorma...

— Niye babamızı da getirmedin, bıraktın gâvur ellerinde?

— Vallahi kendi gelmek istemedi. Siz gidin karınla Türkiye'ye, nasıl olsa bir ay sonra dönüp geleceksiniz, dedi...

Bizim kardeş, Avustralya'da çalışır. «İsteyene yollar açık» parolasından yararlanarak Avustralya'ya gitti. İki yıl çalıştıktan sonra babamı yanına konuk olarak çağırdı.

— Babam ne yapıyor Avustralya'da?

— Dedim ya, dedi kardeşim, onun dalgası yerinde. Bizim olduğumuz yerde hemen hemen göçmen yok desem yeri, hepsi Avustralya'lı... Babamızı sorma, baş canbaz oldu...

— Nasıl yahu, anlatsana?...

— Babamı gezdirmek için orada çarşıya çıkardım. Yol kenarlarında bizim kahvelere benzer kahveler vardır ama, bizimkiler gibi değil. Oralarda bira içilir, gazoz içilir, çay içilir. Kâğıt oynama falan yoktur. İşte böyle bir yere gittik babamla oturduk. İki gazoz söyledik, gazozlarımızı içtik. Aklıma eve et almak geldi. Babam:

«Yorgunum, ben seni burada bekleyim, al da gel» dedi... Et satılan yere gittim, bir döndüm geldim ki, bir yığın gâvurcuk babamın başında... Babam onlara bakıyor, onlar babama... O kalabalığı görünce babamın bayılmış olacağı falan aklıma geldi, ama babamı bir ayağını altına almış, saldanyesinde oturur görünce, rahatladım... Babam:

«Oğlum, dedi, bunlar galiba benim Türk olduğumu anladılar, başıma toplandılar. Baksana, ben gülüyorum, onlar şaşkın şaşkın bakıyorlar.»

Kadın kız, tümü çevrelenmişler babamın yöresine, bakıp duruyorlar. Olur ya, yaşlılık, babam önünü falan iliklemeyi unutur diye, ön tarafına baktım, kapalıydı. İyi ama bu adamlar babama niye öyle şaşkın şaşkın bakıyorlardı? Dil bilsem soracağım, hiç dil bildiğim yok ki...

«Varsın baksınlar baba, biz birer çay içelim» dedim.

«Olur oğlum içelim içmesine amma, bu adamlar niye bakarlar bana? Genç değilim, yakışıklı değilim, artist falan değilim» dedi.

Çaylar geldi, bu kez babam çayı şöyle daha rahat içebilmek için öteki bacağını da altına aldı. Babam bu hareketi yapar yapmaz, yöremize çevrelenmiş insanların tümünün birden ağzından, bizim «Aaaa» sesine benzer bir ses çıktı... Ben:

«Ulan galiba pederin pantalonunun arası yırtık» dedim... «Baba, diye seslendim, pantalonunun arası falan yırtık olmasın?»

Babam, hop diye doğruldu, bacağının arasına baktı. Sağlam... Ama babam öyle hop dive doğrulunca, yöremizdeki gâvurcuklardan yine «Aaaa» sesine benzer bir ses çıktı...

Bildiğim birkaç kelime İngilizce var, ekmek verir misiniz, sigara verir misiniz, et verir misiniz, baska bildiğim yok ki... İki yıldır çocuklar çatır çatır öğrendiler, ama bende yetenek ne arar. Çocuklar akşamdan öğretiyorlar birkaç kelime, sabah olunca hepsini unutuyorum... Neyse...

Babam biliyorsun buradan alışkın, dünyada sandalyede iki ayağını yere uzatıp oturamaz. Çaylar gelince, tuttu öteki ayağını da altına çekti.

«Aaaaa» dedi gâvurcuklar yine, gözleri iri iri açılmış olaraktan.

«Galiba baba bunlar senin oturuşuna hayret ediyorlar» dedim.

«Benim oturuşumda ne varmış?» dedi babam.

Babamın oturuşunda gerçekten hiçbir şey yoktu ama, sağ bacağını, sol bacağının altından alarak altına öyle bir geçirmişti ki, ayakkabısının burnu etinin yanından dışarı çıkmıştı. Babam, az öyle oturdu, bilmem adamların bakışlarından, bilmem yorgunluktan, poz değiştirdi. Bu kez, sol dizini sandalyenin üzerinde bükerek, sol ayağını da yukarıya çekti ve çektiği ayağını bükülü ayağın arasından geçirdi...

«Aaaaa!..»

Gâvurcuklar o denli şaşkınlar ki, birbirlerine bir şeyler söyleyip babamın bacaklarına bakıyorlar...

«Baba, dedim, oturuşun bunlara garip geliyor.»

«Garip mi, dedi babam, ulan biz köyde hep böyle oturmaz mıyız Hıdır'ın kahvesinde?»

Garson da az sonra dikildi başımıza, hattâ içerden içkileri hazırlayan kız da mini eteğiyle geldi, dikildi babamın karşısına... İnat değil mi, babam ayağını indireceğine, bu kez kerevet oturuşuna geçti sandalyenin üzerinde. Sol bacak kıvrılı altında, sağ bacak onun üstüne atılmış, kısacası bizim peder tortop... Bu kez ki, «Aaaa» bir başka çeşit çıktı.

«Vah vah, dedi babam, bunlar şu sandalyede oturmaktan başka çeşit oturma şekli bilmiyorlar. Dur şunlara minder oturuşu oturayım.»

Sandalyenin üzerinde iki bacağını büktü, iki eliyle arkadan ayak bileklerinden yakaladı.

«Ayyyaaa!» dedi gâvurcuklar.

«Baba, dedim, galiba kızıyorlar, istersen şöyle doğru dürüst otur.»

Babam bildiğimiz gibi sandalyeden ayaklarını uzatarak oturdu. Ama gâvurcukların yine dağıldıkları yok, pederin yeni numarasını bekliyorlar. Kalkıp gideceğiz, gitmemiz de bir tuhaf olacak. Onun için oturmakta direndik. Birer çay daha söyledim... O sırada telâşlı telâşlı biri girdi içeriye. Koştu, kalabalığın yanına geldi. Oradakilere birşeyler söyledi. Biri, babamı gösterdi, adam babamın ayaklarına baktı, sonra yüzünü buruşturdu.

«Baba, dedim, kalk gidelim, bunlar tutanak falan tutacaklar galiba?»

Kalktık, adamlar bir şeyler söylüyorlar ama anladığımız yok ki. Soruyu daha çok babama yöneltiyorlar, babam da anlamadığı için benim yüzüme bakıyordu. Tam o sırada büyük oğlum geldi. Kalabalığı görünce:

«Hayrola baba?» dedi.

«Hiç oğlum,» dedim, durumu anlattım.

Oğlum, İngilizce konuşmaya başladı. Az sonra, gözlerini iri iri açarak:

«Dedem burada bale falan mı yaptı baba?» dedi.

«Ne ne, dedi babam, belâ mı, ne belâsı oğlum?»

«Yok oğlum, dedim, bacağını altına çekti, sandalyede oturdu.»

Oğlum güldü:

«Soruyorlar, dedi, yaşlı acaba emekli bale öğretmeni mi?» diye.

Oğlum, hayır dedi, bu kez başka konuşmalar geçti aralarında. Gâvurcuklar sormuşlar:

«Dedeniz yoga dersleri mi almış?»

«Yooo...» demiş oğlum...

«Öyleyse nasıl oturabiliyor öyle?» diye sormuşlar. Oğlum da anlatmış:

«Bizim memlekette daha küçük yaştan çocuklar eğitilirler. Sofraya otururken asker oturuşu oturur, tandıra girince tandır oturuşu oturur, yatağa girince sıkışıklıktan büzüşür, kahvede ayaklarını altına çeker, kahve oturuşu oturur, minder oturuşu, kerevet oturuşu derken toplumumuzun tümü baleyi kendi kendine öğrenir... Hele hele bizde bir özdeyiş vardır ki, «Ayağını yorganına göre uzat» derler. Bizim memlekette yorganlar her zaman ufak olduğu, millet de bu yorgana göre ayak uzatmak zorunda olduğu için, uyurken bile bale eğitimi yapılır...»

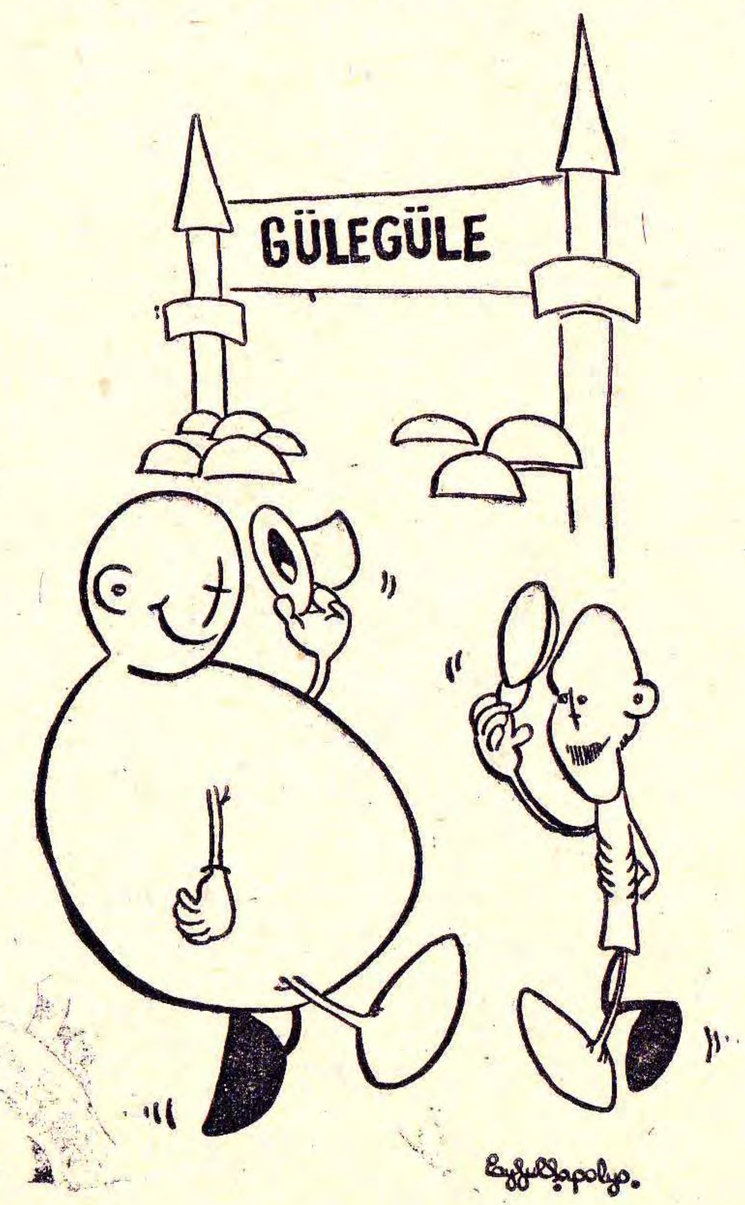
Oğlum böyle anlattı gâvurcuklara ama, onlar anladılar mı, anlamadılar mı bilmiyorum. Yalnız arkamızdan:

«Amma da baleye değer veren bir ulus ha...» demişler.

Muzaffer İZGÜ

1.

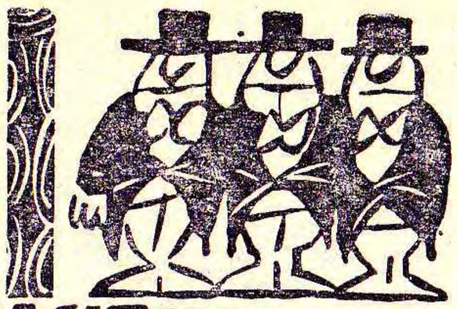

2.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BURASI ANKARA

Fikret Otyam

Ne Ankara'sı? Bingöl...

TÜM şenlikler, Antalya Film Festivalinde öykü ödülünü kazanan Dursun Akçam'ın yüzünden başladı... Çok özlemiş, rahat rahat söyleşelim dedi, yemeğe çağırdı. Sevilesi bir insan, öğretmen ve eleştirmen Adnan Binyazar, toplaştık Akçam'ın yeni evindeki yeni masaya... Sofra «türlü çeşitli» gıda ile dolu oldu mu, çeneme vuruyor! Yooo, yemek değil, çok konuşuyorum, çok yemek yerine çok konuşma neden? Bilemiyorum... Söyleyecek çok şey olduğundan mı acep?

Eve geç döndüm, Malatya uçağı sabah dokuz ellide kalkıyor. Sabahley'in bavulu hazırlamak, şunu bunu unutmamak çabasıydı derken, bermutat en önemli bazı şeyleri unutuvermişim!... Gecenin yorgunluğu, uykusuzluğu, Ankara — Esenboğa otobüs yolculuğu arasında kendisini gösterdi. Baktım ufaktan ufaktan şekerleme ağır basıyor... Eh, neden yoksun kılayım gözlerimi? Kaptırdım iyi de oldu, yol halidir bu...

Bingöl Ağırceza Başkanı, Bingöl'den telefon edip sormuştu ne zaman geleceğimi, «Ben seni Malatya havaalanından alırım» müjdesini de vererek. Ağırceza Başkanı ama, benden çok genç... Bedeni dayanıklı, bu yıl okula başlayan oğlunu da atmış arabaya, taa Bingöl'den kalkıp geldi Malatya'ya... Geze geze ulaştık Bingöl'e dört saatte...

Daha ikibuçuk ay önce Bingöl'deydim, tanış çok... Duyan geldi, duyan geldi, orada burada söyleştik... Sonra Memurlar Kulübünde beşer altışar çay ardı ardına ve sigaralar içerek söyleşiler devam etti, iftardan sonra...

Yirmibeş yıldır, bir zamanlar CHP Genel Sekreteri Dr. Kemal Satır'ın bir parti genel başkanına dediği gibi, yâni «adam deli danalar gibi dolaşıyor» dediği gibi dolaşırım ülkemde... Bilirim yol ve yolculuk koşullarını... Yaş elliye yaklaşıyor, yaklaşıyor ya, alışkanlıktan mı nedir pek fark yokmuş gibime geliyor, onbeş yıl önceki gibi görüyorum kendimi!...

Anadolu'da otellerde tek yataklı oda azdır. Çift yataklı bir odayı tek sayarak, aldılar eşyalarımı... Gecedir, canım yazı yazmak ister, sigara içmek isterim, teypi açıp türkü dinlemek isterim, ondan seçerim tek yataklı odayı... Tam soyunurken, geldiğimi duymuş bir öğretmen can, çaldı kapıyı... Lâfladık ışığı söndürdüm yatacağım bir başka dost, hoşgeldin diyor... Gitti, tam dalmışım, kapı yine tık tık, hoş gelmişin, yarın buluşak!...

Odamın duvarı son sarsıntılardan biraz çatlamış, üçüncü kattayım, «Allahın dediği olur» deyip vurdum derin uykularına... Birden, uykunun en derin yerinde telefonun zili başladı!... «Kapıyı açın Fikret bey, yemeğiniz geliyor..» Fırlayıp açtım kapıyı, bir çocuk elinde tepsi, tepside kızartma et, şehriyeli pilâv ve karpuz!... Sahur yemeği!... Saatin ikibuçuğunda, bir güzel silip süpürdüm, elimi ağzımı yuyup yıkayıp yattım, uyumak biraz vakit aldı... Rüyamda MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş'le kavga ettim azıcık. Gazetecileri azarladı basın toplantısında... Yatakta sağdan sola, soldan sağa dönerken bir hışırtıdır geliyor, kâğıt hışırtısı!... Somyanın telleri yatağı zedelemesin diye bol kâğıt sermişler, zamanla fersudeleşmiş ama, yine de iyi hışırdıyorlar ha!...

Saat üçbuçuğa doğru telefon yine zırladı... «Fikret bey, kapıyı açar mısınız?»

Eh, zaar kadayıfı neyim unuttular onu getiriyor çocuk, yada deprem oluyor, farketmedim, çocuk haber verecek!... Fırlayıp açtım kapıyı... Yemek getiren çocuk, evet o ama, elinde tepsi falan yok. Yanında bir kibar bay, yüzü yabancı değil...

«Fikret bey merhaba... Ziyaretçi kabul eder misiniz?»

Eksik olmasınlar, bol olsunlar daha da bol olsunlar, sevenimiz çoktur, çoktur a, saate baktım, ne lâflama saati ne de sırası!... Huyum kurusun, yüzüm de tutmaz, adam saat üçbuçuk dört dememiş, geldiğimi duymuş, kalkıp varmış kapıma durmuş... Ama yine de sallanıyorum bilmem kaçıncı uyandırılıştan...

«Valla.. şey, iyi olur ama, acaba sabah konuşsak, biraz yorgunum da...»

Sıkılarak böyle dedim, gerçekten uyku tam deyimi ile, affedersiniz «piç» oldu...

Güldü... «Şey» dedi, o da... «Aşağıdan dediler ki Fikret beyin odasında tek yatak boş, başka yerimiz kalmadı, eğer Fikret bey isterse orada yatabilirsiniz?»

«Haaa, şimdi oldu, buyrun». Yabancı da çıkmadı, bir eczacı arkadaş... CHP'li... Seçim için çalışmaya gelmiş... Lâflarken birer sigara da tellendirdik ve iyi geceler dileyip bilmem kaçıncı kez parçalanan uykuya bir yenisini eklemek üzere gözlerimi kapattım...

Curcuna faslı!

İL BAŞKANLARI

MSP İl Başkanlığı otelime yakın... Bingöl MSP İl Başkanı sayın Rıza Bazencir, emekli memur... Parti odasında tek başınaydı... Selâmlaştık... Sorularıma da apaçık cevaplar verdi... Zaten şu seçim öncesi gezilerde son iki kez, en açık sözlü başkanlar olarak MSP'lileri buluyorum desem, kimse şaşmasın... İşte bir soruma verdiği cevap:

«Bir demokraside sol ve sağ kanatların bulunması elbette gereklidir, üstelik komünist partisi de kurulsun, bunlar belli olsun...»

AP'li Başkan Yardımcıları falan Ankara'ya gitmişler. AP İl Yönetim Kurulu üyesi sayın Hakkı Artukaslan gazete bayiidir, kitapçıdır, kocaman bir dükkânı vardır kırtasiye üzerine...

Bingöl'de tek senatörlüğü kim alacak eleştirisini yaptık karşılıklı, hangi gazete en çok satıyor, hangisi erken geliyor, artışlar nasıl, tabii bunlardan da konuştuk... Burada 15 tane çok sağlam Akbaba okuru var. Artukaslan, «Seçimi AP adayı alır, yazın bir tarafınıza» dedi. Yazdım. MSP İl Başkanı «MSP alır» dedi, onu da yazdım...

CHP İl Başkanı sayın Hikmet Yurtsever, meslekdaşım, gazeteci... «Çok çalışmamız gerek, bunu sağlayacağız, umutluyuz» karşılığını verdi... CHP İl Başkanlığı arı kovanı gibi...

Bingöl'de hoş bir tip var... Jilet Ali... Jilet Ali oruçlu!... Oruçlu olmasa, yâni kafası iyi olsa, anlattıklarına doyum olmazmış!...

Bingöl'ün CHP'li Belediye Başkanı tüm yolları beton yaptırmış... Buraya çok kar düşer. O kibar asfalt dayanmaz. Dayanacağına da fukara Belediyenin bütçesi yetmez...

Bingöl bir yandan, Elâzığ'a asfalt yolla bağlıdır. Bingöl'e elli kilometre kala yol yolluktan çıkmış, oysa bu yol önemli... Van'dan kalkan araçlar da bu yolu izler... Karayollarının Genel Müdürüne sormak gerekir, bu yol neden onarılmaz? Para yok diyemez, zira aynı Karayolları örgütü şimdi Elâzığ'ın ana girişini çoook geniş olarak çifteliyor!... Hoş, beş on kilometre sonra aynı yola bağlanıyor ama, giriş, yada çıkış çift yol!... Tam bizlik, yâni göstermelik!... Sen Bingöl'ün ana yolunu yapma, öteye çift yol yap, buna, «bölücülüğün, ayrıcalığın dik âlâsı» denir!...

Meğer Bölge Müdürü Bingöl'ü sevmezmiş... Günahı böyle diyenlerin boynuna... Yok, severim diyorsa bu yol, yola benzetilmelidir... Üstelik tabii en başta ne plâna, ne programa sığar, ne de ulusal servetin elli kilometre içinde heder olmasına...

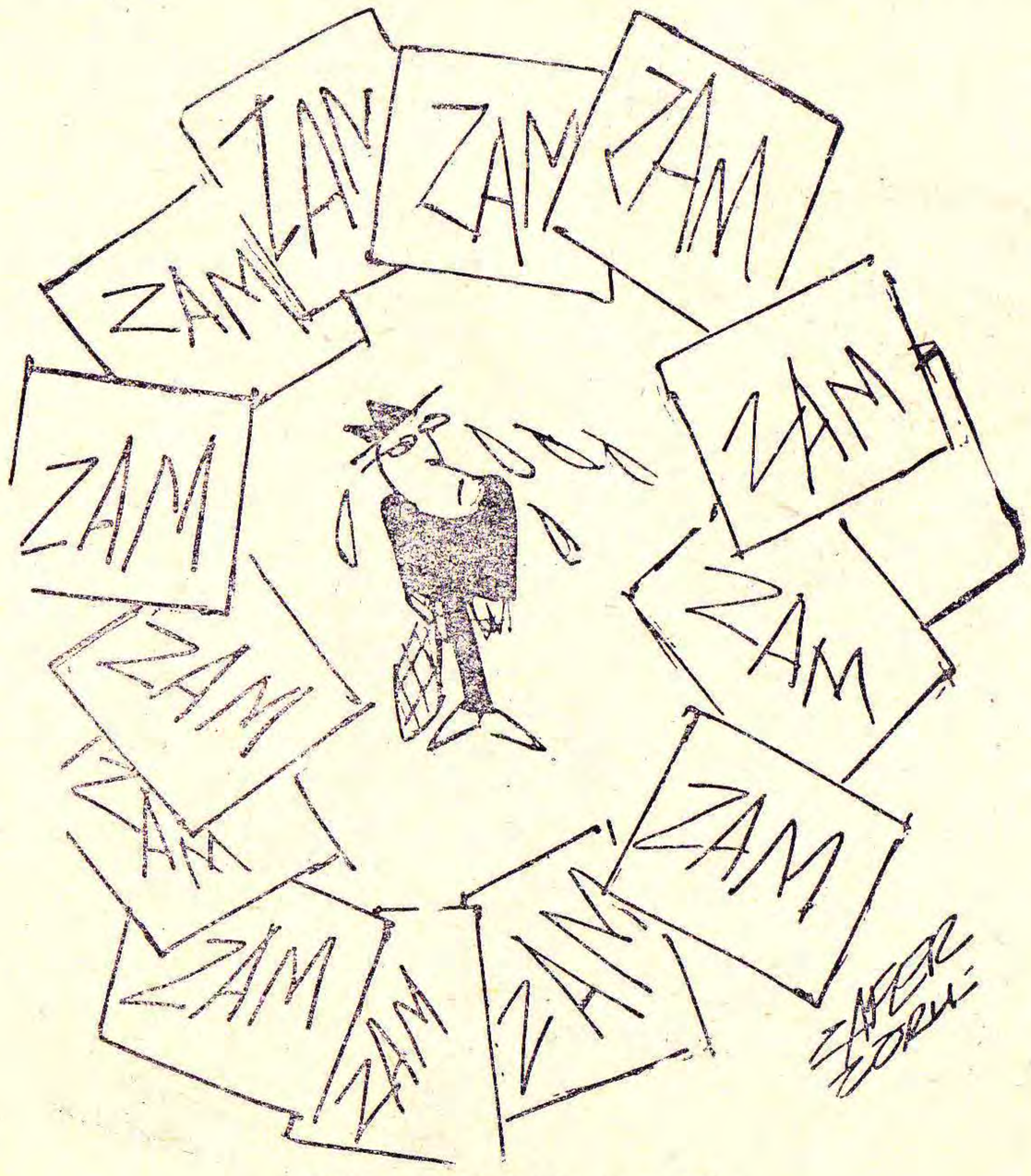
Yıllar önce Keban yöresinde röportaj yaparken birisi «Bir Fırat'ımız vardı şimdi onun da gücünü alıp gidecekler» demişti. Keban şimdi elektrik üretiyor. Bingöl'de elektrik kimi zaman var, kimi zaman yok!... Zarf aldığım dükkân karanlıktı gündüz gündüz, satıcı çocuğa sordum:

«Yeğenim elektrik nereye gitti?»

Çocuk hemen cevapladı:

«Valla bilmem amca nereye gittiğini, görünce sorar öğrenirim.»

Buradan Tunceli'ne geçeceğim... Hoşça kalın...

ZAM
ZAM
ZAM

mağdur vatandaş

K. Doğan Büke

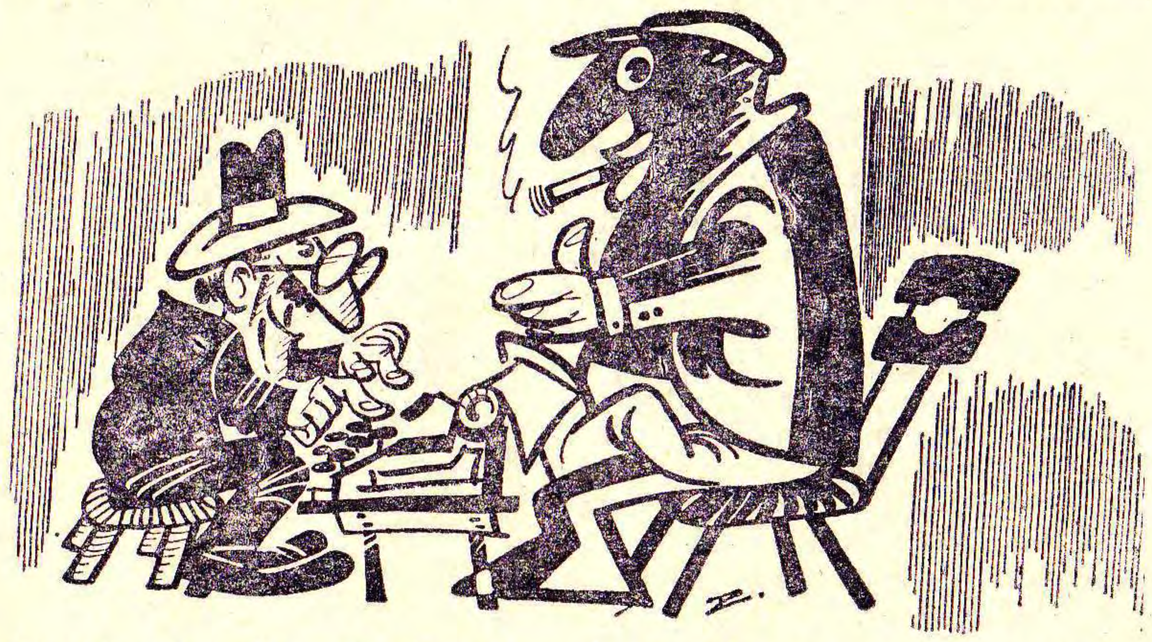
HÜRRİYET, insan yaşamının, insanca yaşamanın teminatı. Anayasalar neden yapılmış? Vatandaşın hür yaşamı için. Savunma neden mukaddes? Aksi ispat edilene kadar sanığın mâsumluğu kanun hükmü. Sanık, mukaddes savunma hakkını kullanacak, yargıç önünde aklanacak. Aklanıp paklanmazsa «Buyrun efendim, cezaevine» şahsa ve devlete karşı suç işlemiş ve mahkûm olmuşsan, mekânın dam...

Allah ev yapanla evlenene yardım edermiş... Allah, kullarını vasıta yapmış, yardımını iletmiş. Taksitle satışı neden icat etmişler? Kolay evlensin diye... Amerika'da, evi de dahil, dayalı-döşeli her şeyi içinde yirmi otuz sene süreli taklitle mal sahibi oluyormuşsun. Ev hazır, karı hazır, at karıyı eve, Allah ömür verirse, çalışır, borcunu öder, malının sahibi olursun. Bu usul bizde de uygulanmaya başlasa, ergen adam kalmaz. Bizde öyle mi ya?... Nişan yüzüğünü tak, yıllarca nişanlın çalıssın, sen çalış. Neymiş efendim? İki taraf da para biriktirip evlenecekmiş... Sen nişanlına, nişanlın sana kedinin ciğere baktığı gibi bakıp dursun. Dayan, başarırsın...

Nişanlısın, vezirsin; evlenir rezil olursun. Balayında cancana, sonra yanyana, arkadan «Get öte...»

Hür doğmuş, hür yaşamışsın. Evlenince hürriyetin kısıtlanmıştır. Huysuz, geçimsiz, dırdırcı bir karı... Kalk bey, otur bey, ayakkabını çıkarmadan içeriye girme bey... Bey aşağı, bey yukarı. Hanımın canı yerli film görmek istemiş: «Hadi bey, bu akşam sinemaya gidelim...» Yorgunsun, uykun var, sabah erkenden kalkıp işe gitmek zorundasın, masanda bir sürü iş yığılmış. İlk çevrilen yerli filminden bu yana değişmeyen konular, falanca hanım artistin değişmeyen gülücüğü, aynı argo deyimler ve gıdıklanmadan gülünmeyecek espriler... Ayağını sürüsen de gideceksin azizim, eşinle kader birliği yapmışsın.

Cezaevinde olsan, gardiyan kahrı, koğuş kabadayısının mihneti. Senin-

le bir uğraşırlar, iki uğraşırlar. Bakarlar, kendi halinde bir insansın, seninle uğraşmaktan vazgeçerler. Karı derdi öyle mi?... Karının esiri olmuşsun, kimsenin umurunda değil. Nikâh memurunun önüne serbest iradenle gitmiş, memurun sorusuna «Evet» diye cevap vermişsin. Yok efendim, nikâh masasında otururken, kadının ayağına basarsan, evde karının borusu ötmezmiş, kedinin bacağını ilk günden cart diye ayıracakmışsın. Her evlenen kedinin bacağını cart diye ayırsa, kedi nesli tükenir. Evet, o gece kan akacak ama, bu, bacağını cart diye ayırmak için eline aldığın kedinin can havliyle, eline, yüzüne attığı tırnağının çıkardığı kan da olabilir...

Ergen olsan, karıyı boşamak kolay. Diyelim ki, boşadın: «Yeni karı aldığımdan eskisinin hükmü yoktur!» dedin. Yenisinin başına ne işler açacağını biliyor musun? Belki, yenisi eskisine fatiha okutturur. Uzun lâfa ne hacet? Evlenince karın, hürriyetini elinden almıştır, devlet buna karışmaz. «Devlet seni zorla mı evlendirdi?» Aklın bir karış havada gezip evlenmeyeydin... Nişanlanıp vezir, evlenip rezil olacağına, bekârlığını sürdürüp sultan kalaydın...

Sanık olarak yargıcın karşısına çıkmışsın. Yargıç, müsnet suça, eldeki delillere göre tevkifine karar vermiş, dünyan yıkılmış. Karının esaretine çoktan razısın.

Avukatın yaman, seni bir savunmuş, bir savunmuş, aklın durur. Avukatını dinler, dinler, anlattığı adamın sen olduğuna, kendin bile şaşarsın. Meğer sen ne faziletli, namuslu, dürüst, yasalara saygılı bir insanmışsın. Yargıç: «Gereği düşünüldü...» der. Kâtibe yazdırır: «Toplanan delillere göre sanığın müsnet suçu işlemediğine vicdanî kanaat hasıl olduğundan Cumhuriyet Savcısının talebi gibi beraatine karar verilmiştir.»

«Yaşasın adalet...»

Sanık, haksız yere tutuklanmıştır. Etme, bulma dünyası... «Devlet Baba», mâsum vatandaşını tevkif etmiş, cezaevinde süründürmüşsün. Ettiğini düzelt bakalım...

Güya, bu memlekete, hürriyet ve demokrasiyi Bayar'la Menderes getirmiş... Bunlar boş lâflar... Nice vatandaşlar, tutuklanıp yargılanmış, sonunda beraat etmiş. Yargıç dediğin nihayet insan, kul yanılır. Yanılmış, seni tevkif etmiş, sonunda hakikatı görmüş ve seni beraat ettirmiş, daha ne istiyorsun? Git, Allahına şükret... Mevkuf kaldığın için ne yargıç ne de devlet senden özür bile dilemez.

Ama, 1961 senesi olmuş, hazırlanan anayasa halk oylamasına sunulmuş, neymiş efendim? «Hayır'da hayır varmış». Halk, anayasaya «Evet» demiş. Anayasa, vatandaşının hürriyetine saygılı. «Benim hâkimlerim, vatandaşı haksız tevkif ederse, ben onun zararını karşılayacağım» demiş. Hürriyet ve demokrasi böyle olur. Bu yolda bir yasa çıkarmak görevini de hükûmet yüklenmiş. Kısa da bir süre tanımış. Hükûmetin tek görevi bu mu? Her şey sırayla... Onun da sırası gelmiş ve 1964 yılında yasayı gerçekleştirmiş: «Kanun dışı yakalanan veya tutuklananlara tazminat verilmesi hakkındaki kanun» Resmî Gazete'de yayınlanmış.

Haksız yere tutuklu kalıp beraat etmişsin. Madem ki, kanun var, hak hak'tır, hak deyince akarsular durur. Hakkını arayacaksın...

Beraat eden vatandaş, kendisini savunan avukata gitmez, avukatın ücret borcu vardır. Ona gitse, borcunu ödemesi gerekir. Kanun ne diyor? Zararının tazmini için o yer ağırceza mahkemesine dilekçe vereceksin!» Böyle bir dilekçe yazmak için avukata ne gerek var? «Cezaevinde avukat yatmadı, ben yattım, çektiğim sıkıntıyı ben bilirim, bak bir dilekçe yazdırayım, gözlerin yaşarsın...»

Mahkeme binasının köşesindeki arzuhalciler de bu memleketin evlâdı, onlar da müşteri yolu gözleyip Allah Allah diye rızkını gözlüyor.

Haksız yere tutuklu kalmış vatandaş, rızkını beklemekte olan arzuhalciye gider, bir dilekçe yazdıracağını söyler, vatandaş söyleyecek arzuhalci yazacaktır:

«..... Ağırceza Mahkemesi Sayın Reisliğine

Ben, beni çekemeyenlerin, bana hakaretlik yapan kimselerin iftirası üzerine, fazla fiyatla pirinç sattığımdan bahisle tevkif edildim, haksız yere otuzaltı gün tutuklu kaldım. Sonunda adalet tecelli etti, mâsumiyetim sübuta ererek beraat ettim. Haksız yere mevkuf kalmam sebebiyle büyük ve telâfisi imkânsız zararlara uğradım. Bu mağduriyetimin giderilmesini yüksek vicdanınızdan dilerim. Şöyle ki:

Ben tevkif edildiğimde, dükkânım çırağın elinde kaldı. Çırağın iyisi, kötüsü, ustasının yokluğunda belli olurmuş. Çırağı zaten atacaktım, içeriye girince işim bozulmasın diye atamadım. Tevkif edildiğim öğrenilmesin diye dükkânımı kapatmadım. Beni soranlara «Dedesinden kalan bir miras işini halletmek üzere köye gitti» demesini öğütleyerek işe devam ettirdim.

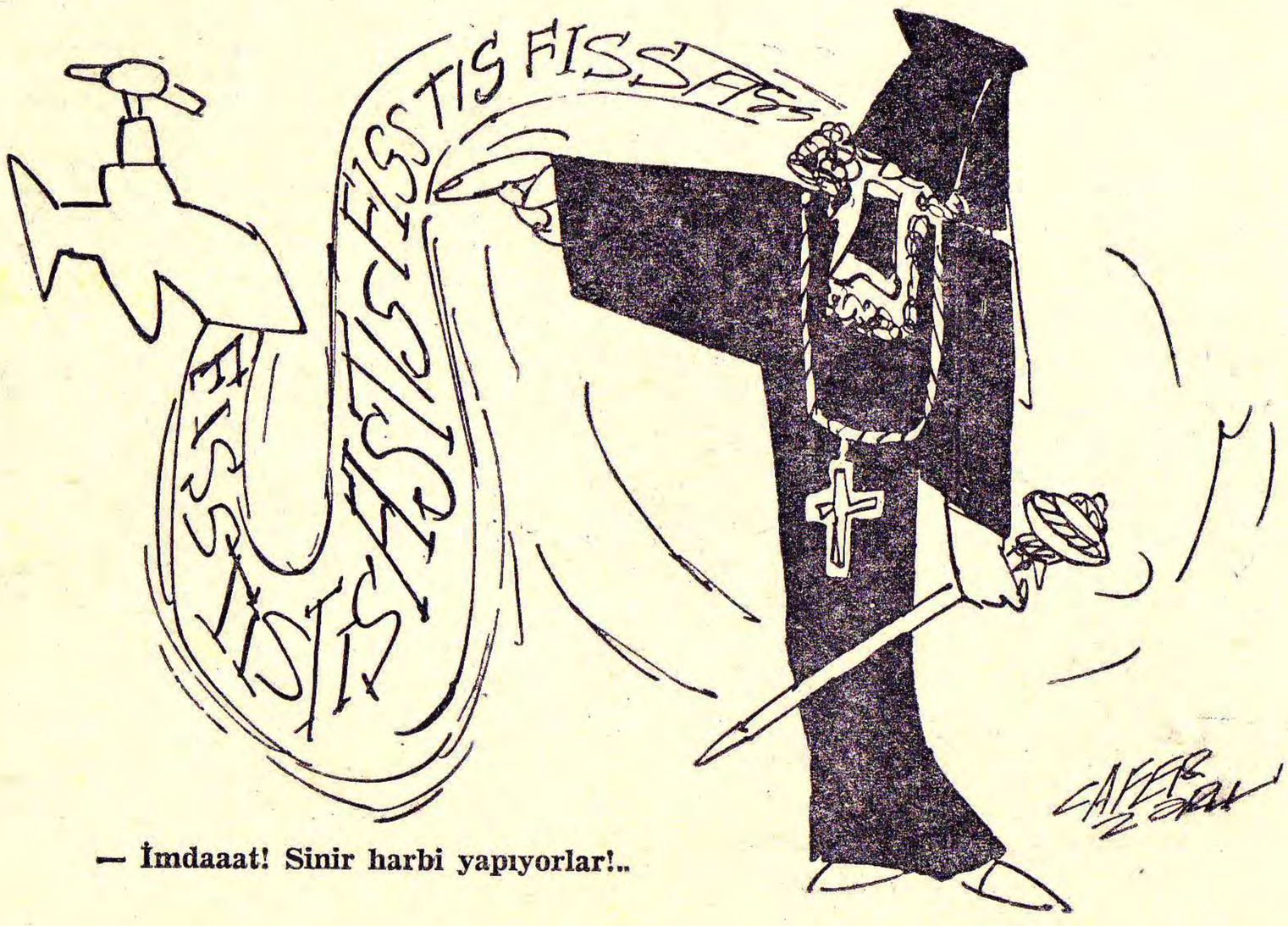
Bir depoya, üç ton ithal malı pirinç gizlemiştim. Çırağa, ben dam'dan çıkana kadar onları piyasaya çıkarma diye haber saldığım halde, bunları resmî fiyatı üzerinden satmış. Ben, haksız yere tevkif edilmeseydim, karaborsa fiyatı ile satacaktım. Bu suretle pirincin kilosunda üç lira zararım olmuştur. Bu zararımın tazminini dilerim.

Ayrıca, veresiyeci müşteriler benden mal almaya mecbur, fakat peşin para ile mal alan müşterilerim, haksız yere tevkifim üzerine, beni karaborsacı zannederek benden alış verişi kesmişler, bitişikteki bakkaldan alış verişe başlamışlardır. Böylece, müşterilerimi kaybettim. Bu mağduriyetimin de giderilmesi için ..... lira maddî ve mânevî tazminatın tarafıma ödenmesini saygılarımla dilerim.»

Öde bakalım Devlet Baba, sana boşuna mı «Devlet Baba» demişler? Karaborsacı vatandaşını mağdur etmişsin...

K. Doğan BÜKE

Türkiye'den Kıbrıs'a su borusu döşenecek. — Gazeteler —

— İmdaaat! Sinir harbi yapıyorlar!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ALAYLI, KALAYLI VE TARİHÎ OLAYLI; FIKRALI MANİLİ

YEMEK TARİFLİ HAFTALIK AKBABA TAKVİMİ

RAMAZAN..

Boşaldı tepsi kazan
Yemeden yattık
bazan
Vallahi bu
yokluktan
Kaçtı gitti ramazan.

* * *

İftar topu patladı
Onca yolu hakladı
Beleş ziyafet vardı
Garip gene atladı.

7 GÜN

VEDAT
SAYGEL

..MANİLERİ

Tesbihle ibrik elde
Kaldı mı orta yerde
Namaza duracak ya
Bilmiyor kıble
nerde!

* * *

Ramazanı bitirdik
Arefeyi getirdik
Bir dirhem akıl
vardı
Mitinglerde yitirdik.

Kahve koymuş
kavrula
Dumanları savrula
Adam kime kızarsa
Yumuluyor davula!

Almış Magosa, Baf'ı
Bulmuş inanan safı
MC'nin Erbakan'ı
Hüner sanıyor gafı.

Kart attık dosta eşe
Bakmadık üçe beşe
Bayramla seçimleri
Sıraladık peşpeşe.

PAZARTESİ :

Seçimler yaklaşırken

Sandık başına gitmemize onbir gün kala liderler arasındaki atışmalar, sataşmalar heyecanı son kertesine getirdi. Atıcıların başında da, kuşkusuz Erbakan hazretleri geliyor. «7 Gün» ümüzü bu haftalık gez, göz, arpacık, hedef gözetmeden desteksiz atan politikacılarımıza ayıralım isterseniz. Düşelim peşlerine, il il, ilçe ilçe kendilerini izleyelim.

Başkentte konuşan Erbakan şöyle söylüyor:

«7 yıl sonra Ankara'ya, kendi imâl ettiğimiz tanklarla geleceğiz!»

İlâhi hoca... Bizim bildiğimiz, bir parlamenterin Ankara'ya geliş yolu sandıktan geçer.

Anlaşılan, MSP'liler de seçimi sandığı bırakır, Ankara'yı ele geçirmek için başkenti tanklarla fetih yolunu seçer!

Demokratik düzen anlayışı partiden partiye değişiyor mu, ne?

SALI :

Rivayet bu ya

Savcının önünde bir masa, masada bir gazete, gazetede şöyle bir haber vardı:

«Piyasaya bir hafta içinde 1 milyar liraya yakın para çıkarıldı.»

Bastıkları iki milyon lira değerindeki sahte beşyüzlüklerle yakalanan kalpazanlar çetesinin reisi göz ucuyla bir gazetedeki habere baktı, bir ifadesini alan savcının yüzüne baktı ve hemen itirazı çaktı:

— Yoo, dedi. Başkalarının suçlarını da üstlenemeyiz doğrusu. Piyasaya sürüldüğü söylenen bu 1 milyar liranın, sadece iki milyonluk kısmı bizimdir. Geri kalan miktarın sorumluluğu ise her halde maliyemizindir!

Öyle ya canım... Karşılıksız parayı yalnızca kalpazanlar mı basar?

ÇARŞAMBA :

İntihar

Koalisyon partileri birleştiydi, birleşiyordu derken, AP ile CGP birleşmeye karar verdi.

Onlar bu kararı verince de daha seçim yapılmadan sonuçlar belli oldu demektir.

Zira sayın Feyzioğlu 1969 seçimlerine CHP'den arkasına taktığı kırka yakın milletvekiliyle girdi, on küsur kişiyle çıktı.

1973 genel seçimlerine Kemal Satır'ın Güven Partisi'ni de kendi partisine katarak gene kırk dolayında bir milletvekili sayısıyla girdi, gene on küsur kişiyle çıktı.

Şimdi kendinin tek başına kaybedecek rakamı olmadığından, AP'yi ardına takacak.

Ve alıştığımız üzere seçime kaç kişiyle girerse girsin, sanırız gene on kişiyle çıkacak! Onun yazgısı da bu olsa gerek.

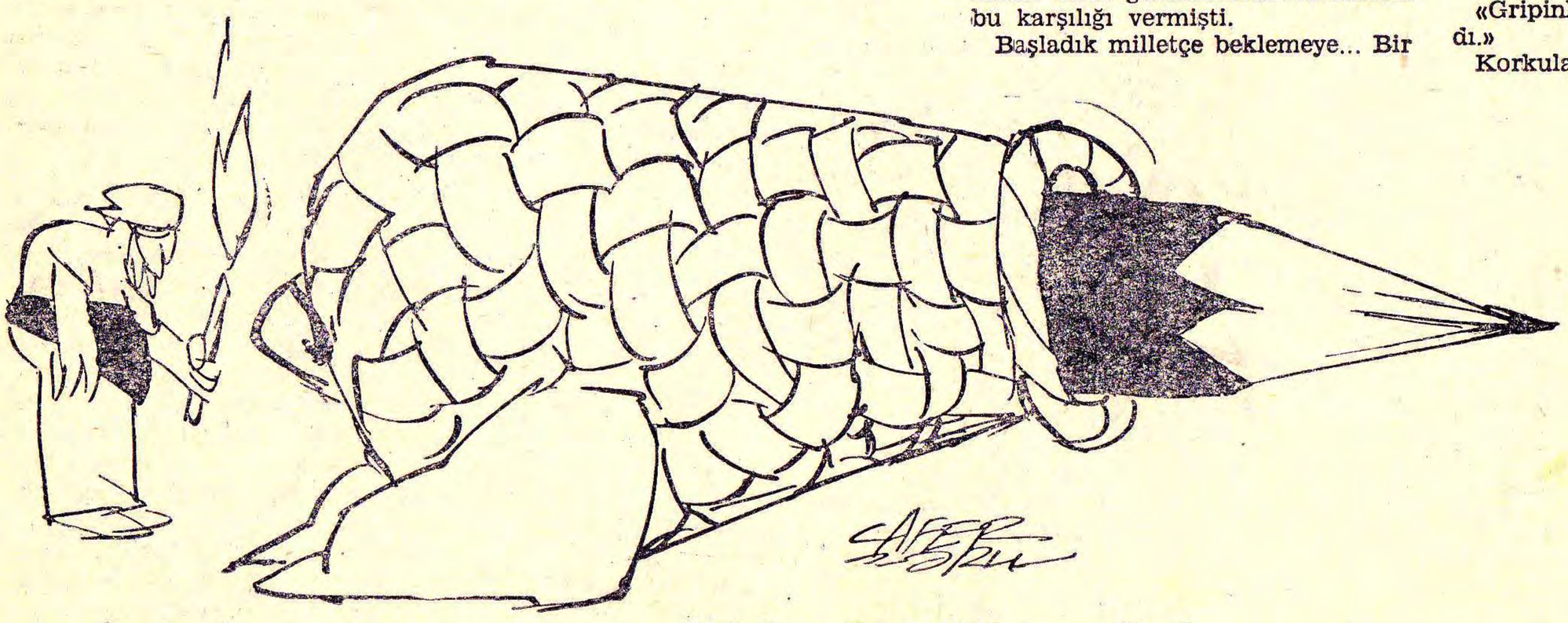
PERŞEMBE :

Geçer akçe

Ticaretin böylesini hiç duymamışsınızdır sanırız.

Batı Almanya, her yıl Doğu Almanya'dan 1200 siyasî tutuklu satın almayı taahhüt etmiş.

Kimsenin iç işlerine karışmak istemeyiz ama, adı geçen alıcı ülkeyle

— Belediye zabıtasına tabanca verilecek. —

CGP ve MHP'nin AP'ye iltihakları muhtemel. — Gazeteler —

«Bir koltukta iki karpuz»!

ticarî bağlarını pekiştirdi mi elinde bol stok bulunan ülkelerden biri; altı ayda dünyanın en zengini olur enflâsyondan bunalan Şili!

CUMA :

Sorulur mu?

Mardin'in Gercüş ilçesine bağlı Hisar köyünden 1700 CGP'li, başlarında muhtarları olduğu halde partilerinden istifa edip, CHP'ye geçmişler.

Fırtınalar koparan olaylardan sonra Gerede ilçe başkanı da arkadaşlarıyla birlikte aynı yolu izlemişlerdi.

Örnek bir iki değil ki sıralayalım. Ankara'sı öyle, Kayseri'si öyle...

CGP Genel Başkanının AP'ye katılma hazırlıkları boşuna değilmiş demek.

Tabanı gidince elden, ayakları kesildi yerden. Ve hemen siyasî iltica hakkı istedi iktidar ortağı olduğu AP'den!

CUMARTESİ :

Baklayı çıkardı

«Bu hükûmet yürüyor ve yürüyecektir.»

Hatırlarsanız sayın Demirel bir ay kadar önce gazetecilerin sorularına bu karşılığı vermişti.

Başladık milletçe beklemeye... Bir gün, beş gün, on gün, yürümek şöyle dursun hükûmetin kımıldadığı bile yok.

Haşhaş ekimi ruhsatları dağıtılmıyor, dış temsilciliklerimizde boş olan yerlere yeni atamalar yapılmıyor, gerekli ekonomik tedbirler alınmıyor, hattâ Bakanlar Kurulu bile istenilen zamanda toplanamıyor!

Tam, «Hükûmetin bu duruşu neden?» derken, Demirel, «Dört lâstiği ayrı olan araba ile ne kadar gidilebilirse, o kadar gidiyoruz» diyerek baklayı ağzından çıkarıverdi.

Biraz daha dişimizi sıkalım bakalım. Hele şu Amerikan ambargosu bir kalksın, Başbakanımız arabasına birbirine benzer dört lâstik alsın, görün siz hükûmetteki hızı!

Frenleri sağlam mı? İşte şimdi de o düşündürüyor bizi!

PAZAR :

Tedbir

Yapılan iki ayrı açıklamayı duyurması bizden, yorumu sizden.

Dünyanın en ünlü hekimlerinden biri iddia ediyor:

«Başağrısı çekenlerin sayısı her geçen gün artıyor!»

Bir sendika sözcüsü müjde veriyor:

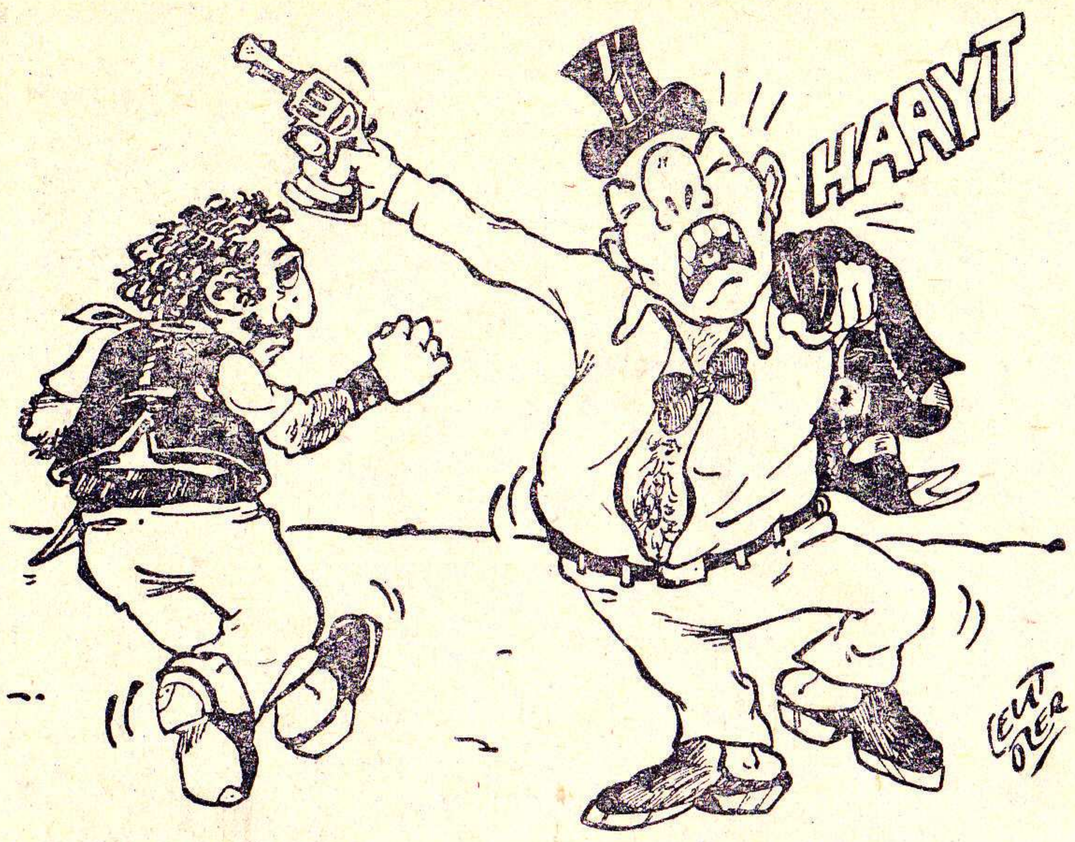
«Gripinle toplu sözleşme imzalandı.»

Korkulacak ne kaldı?

Vedat SAYGEL

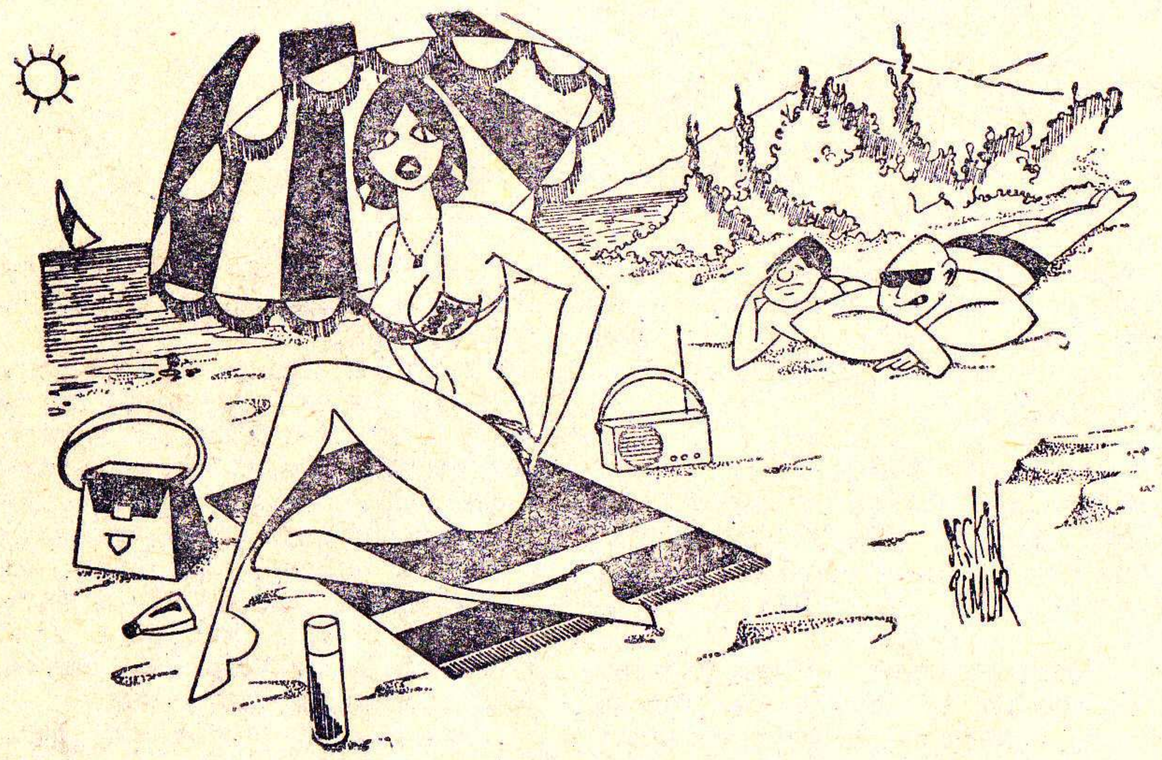

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

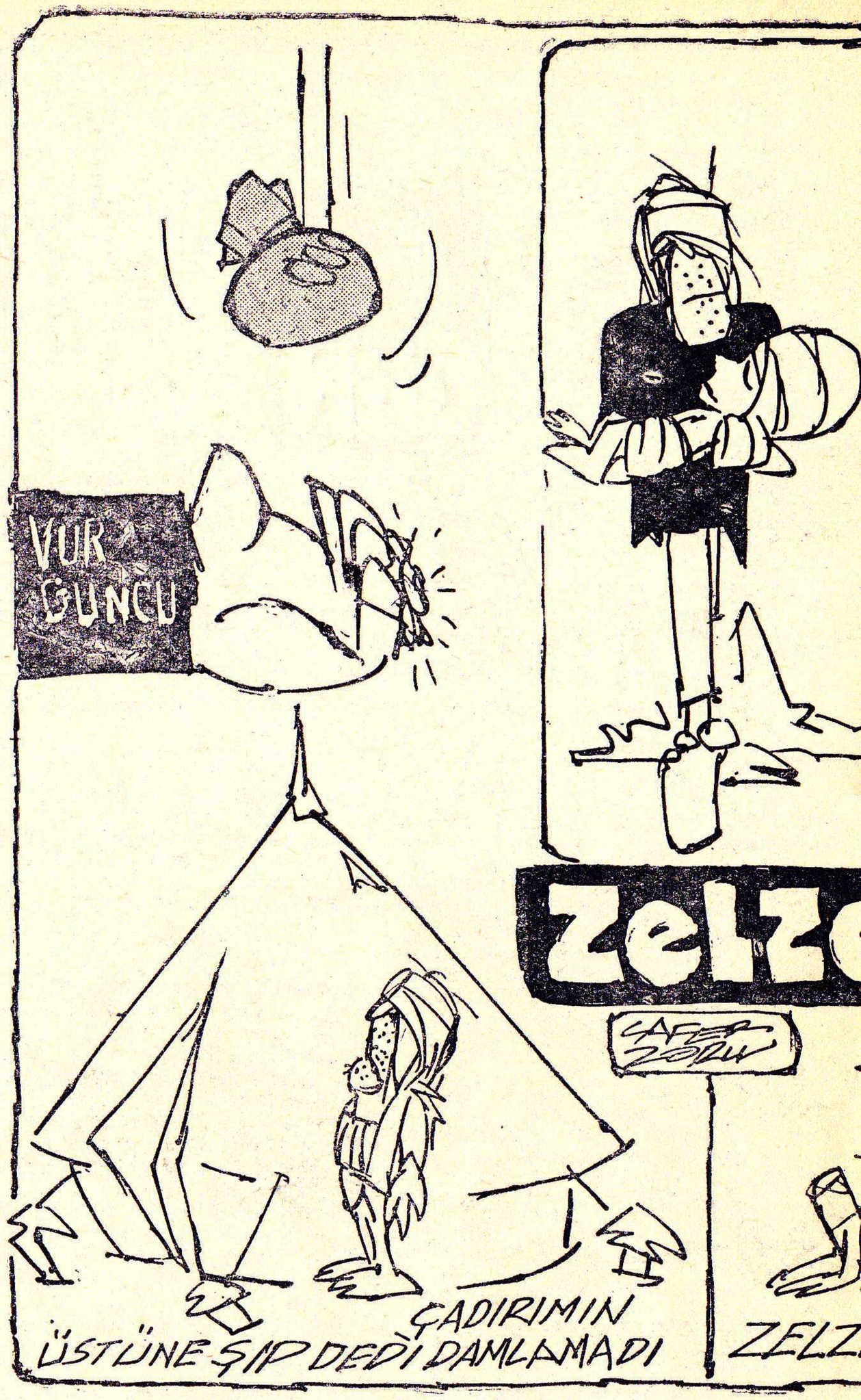

— Parti mensubu bazı milletvekilleri adam dövüyorlar. —

— Kadınların çantalarını kapıp kaçan bir şebeke yakalandı —

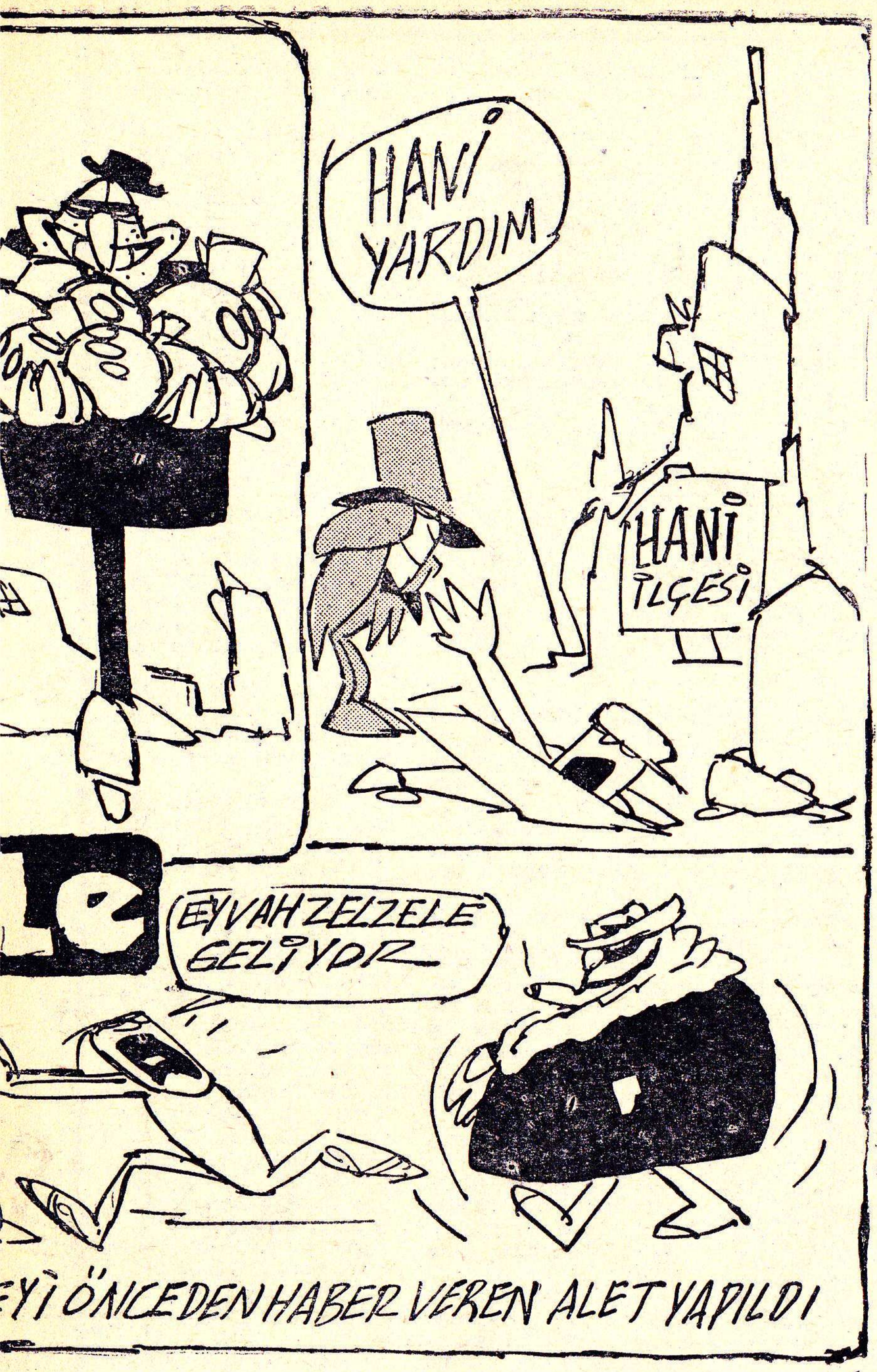
— Hey evlât, sen çantayı ben de bayanı!..

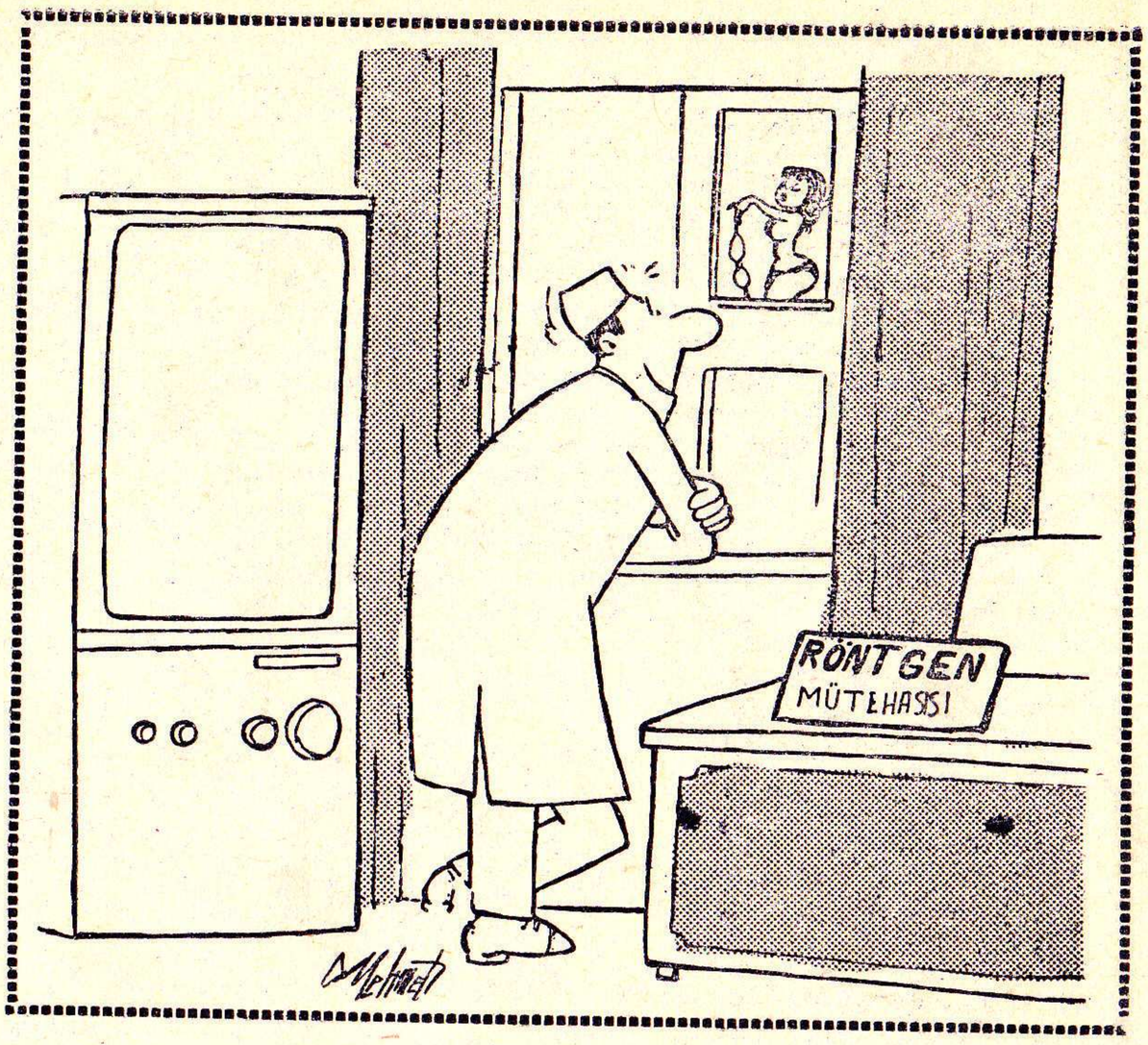

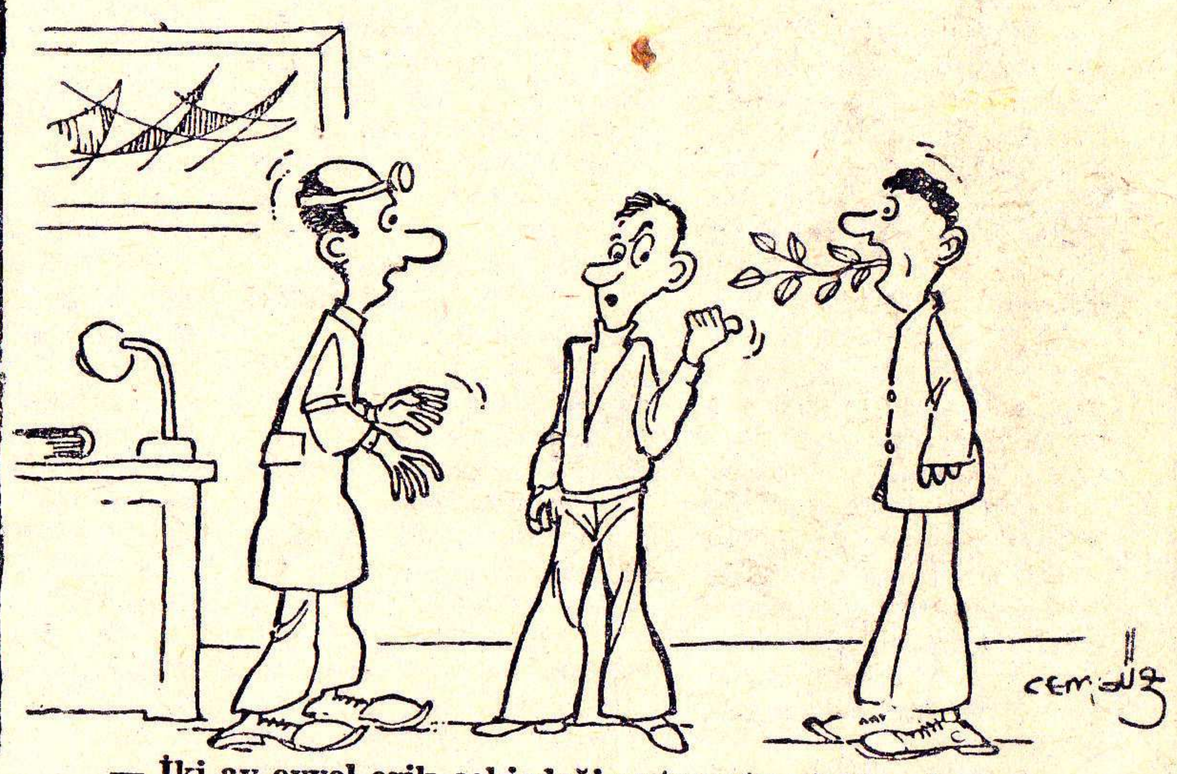

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

— İki ay evvel erik çekirdeği yutmuştu, doktor bey!..

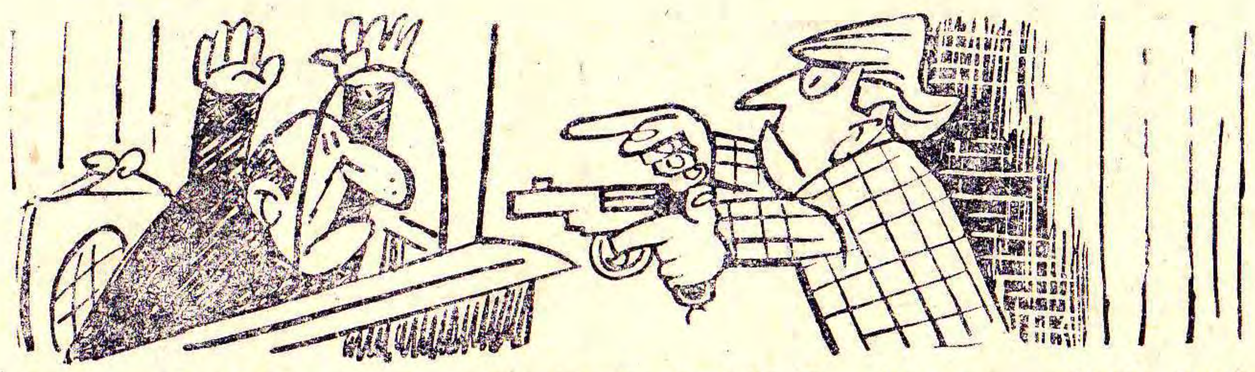

ZİYETİ!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ceza Evi Anıları!

GANGSTER FİKRİ

O NUN adını Gangster'e çıkaran olaylar, aslında Fikri'nin değil tesadüflerin yarattığı birtakım neşeli durumlardan ileri gelmişti... Aldığı otuzbeş liralık oyuncak bir tabancayla beş banka soyan bu ufak tefek ve sessiz adamı süzerek yanına oturduğum zaman bana yan gözle baktı:

— Sıra bana mı geldi baba? dedi.

— Ne biçim lâf o öyle Fikri?... Beni berber mi sandın?

— Gaezteci, yazar, gibi kimselerin berberden farkı yoktur baba. Sen şimdi iyi bir maden yakaladın... Ben de tabiî seni üzmemek için bende ne varsa ufak ufak hapşıracağım...

Güldüm. Maksadımı anladığı için de biraz bozulmuştum:

— Yok canım, sadece vakit geçirmek için bir iki lâf edeceğiz. Ama istersen şu gangsterlik hikâyesini anlatma...

Fikri ranzasında bağdaş kurarken bana ucu yaldızlı bir Amerikan sigarası uzattı:

— Boşver, dedi. Adamın içini dökmesi daha bir ferahlık verir. Hem benim hikâyem öyle pek ahım şahım değil... Sadece delikanlılıktan ileri gelen bir takım vaziyetler.. o kadar!

— Yâni sen tesadüfen mi gangster oldun?...

Yüzüme bir tuhaf baktı. Sonra meydancıya eliyle, beşlikten ikilik çay yap parolasını verdi. Daha sonra da konuştu:

— Öyle palavra olur mu baba?... Kimse tesadüfen gangster olmaz. Bal gibi bu işi bir plân durumuna getirip ayarladım...

— Ama oyuncak tabancayla bu kadar soyguna girmişsin...

— Tabanca tabancadır baba... Gözüküşüne bak... Sonra hakikisiyle bu işe girsem arada bir patlatmak lâzım... Patlatınca da bakarsın bir iki kişi götürürsün... Halbuki neme lâzım değil mi böyle şeyler.

— Tabiî, çok akıllıca bir düşünce...

— Soygunun akıllıcası olmaz baba. Oyuncak tabanca çalıştık diye bize mahkemede daha az mı ceza bastıracaklar sanki?

— Tesiri olmaz mı?

— Ne tesiri olacak?... Ben canavar gibi içeri dalmışım... Tabancaya asılıp herkesi korkudan haşat etmişim... Paraları kapıp tüymüşüm... Sonra da bütün bu cambazlıkları oyuncak tabancayla yaptım diye avanstan düşecekler. Ya arakladığım mangırlar ne olacak?

— Onları yedin mi?

Fikri bıyığını büktü:

— Hem de ne biçim yedim... Ah baba, bir yatak düşün, at meydanı gibi, içinde ben, Nebile ve bir tepsi kayıntı... Yanında kuru da var... Olmuşuz ballıbaba gibi... Buna mangır mı dayanır?...

— Peki ilk soygunu nasıl tasarladın?

Fikri meydancının getirdiği çayları itina ile bardaklara koyarken:

— İşte burda pamuğa bastın baba, dedi. Bu dalgada tasarlama, ayarlama gibi şekiller yok. Her şey ilhamla oldu...

— Nasıl ilhamla?...

Fikri çayları ayarladıktan sonra bir bardağını bana uzattı. Şekerini de attı... Birer fırt çektik, sonra lâfıma cevap verdi:

— «Yedi Altın Adam» diye bir film var gördün mü?

— Hani şu bankadaki altınları çalan yedi kişinin hikâyesi mi?

— Tamam o... Bir de karı vardı orda... Rosana Podesta... Ne karıydı baba...

— Hama da güzel karıdır.

— Şimdi adamın kafasını bozma. Faydasız kilisenin...

— Neyse karıyı bırak, film hakikaten güzeldi...

— Güzel de lâf mı baba.. ne fil gibi bir soygundu o... İşte ben filmi seyrettikten sonra bozuldum...

— Neden bozuldun?

— Bende neden böyle kurnaz kafa yok diye. Ondan sonra kur babam kur.

— Ne kuruyorsun?

— Saat değil baba, soygun tabiî... Bu arada Deniz denen karıya da sarkmışım... Her gece bir binlik götürmezse karı benimle halvet olmuyor annadın mı?...

— Bak sen... Şimdi seni soyguna iten sebepler çoğalmaya başladı...

— Tabiî. Mangır lâzım ki karı başkasına doğru voltasını almasın...

— Sen de kurup duruyorsun değil mi?

Fikri saçını eliyle yana doğru düzeltti. Bir sigara daha bastırırken:

— Baba, dedi. Sen fikir fışkırtma da biz şu soygun vaziyetlerini iyice anlatalım...

— Anlat canım. Benimki sadece tahmin...

— Nah tahmin... Ben öyle bir dalmışım ki bankaya, ben bile tahmin edemedim. Elimde oyuncak tabanca, «Geçin hepiniz şöyle sola... Oynayanı mıhlarım... Veznedar sen de bir onbinliği şu çantaya sarkıt... Ben tüydükten sonra üç dakika yerinizden oynamayın, kapıda bomba var...» deyince herkes helva...

— İlk soygunda böyle mi oldu?

— Hepsinde böyle oldu baba. Bir, tabancayla dalış.. iki, bankadakileri tehdit ve hizaya diziş.. üç, arpaları torbaya dolduruş.. dört, cızlam vaziyeti...

— Beşinci de her halde paraları Deniz'le yiyiş...

Fikri sırıttı. Biraz mahçup olmuş bir pozla:

— İyi belirttin baba, dedi. Bütün bunları ne için yaptık, o inek karı için...

— Aşk bu, adama neler yaptırır...

— Ama sonunda adamı kodese de attırır... O yılan karıyı çıkınca bir yukardan aşağı ustura, burnu yok... Bir yandan ustura, dudaklar yok... Sonra salacağım... «Şimdi ..... kadar yolun var» gibi bir çift lâf... istemedi mi?

— Bilmem, neden istesin?

Fikri eliyle iman tahtasına güm güm vururken:

— Olur mu baba be? dedi. Benim gibi delikanlıya bu yapılır mı?... Ben onun için tam beş banka soyayım, o bizi bir ispiyonla haşat etsin... Sen olsan kin biçmez misin?

— Vay canına... Demek seni o ihbar etti?...

— Ha şunu bileydin baba. İhbar olmasa polis beni enseleyemezdi ki...

— Bankaları soyarken o kadar gören var... Şahitler yok mu?

Fikri benim çok aptal olduğumu anlatmak isteyen bir bakışla baktı:

— Söylemesi ayıp ama biraz fazla denyosun baba. Sana tereyağ sürmemişler.

— Biz Urfa yağı ile büyüdük...

— Neyle büyürsen büyü, kellen boy atmamış... Şöyle dikkatle bana bak, ne parlatıyorsun?

— Nasıl?

— Yâni benim tipim ne biçim bir hava veriyor diyorum?

— Valla, pek öyle enteresan bir tipin yok. Yâni göze batmayan silik bir tipsin denilebilir.

— Bak sen de bastın. İşte ben o dediğin kerizlikte biri olduğum için şahitler bir türlü beni polise aynı ve üstüste tarif edemediler... Biri uzun boylu, dedi. Biri sarışın, dedi. Biri bıyıklı, dedi. Biri kıvırcık saçlı, dedi. Biri esmer üzerine iri yarı, dedi.

— Mahsus mu diyorlar?

— Yok baba. Adamı hasta etme. Tipim yok benim. Tipsizim. Tarifi zor... Hatlarım bozuk... Yâni o inek karı okumasaydı, polis beni biraz zor makasa alırdı...

— Peki seni neden ihbar etti?

Fikri bu sorum üzerine bir sigara daha yaktı. Bana vermedi. Gözleri daldı. Cevap vermeden önce sigaraya iyi ve temiz üç kere asıldı. Sonra çok sert ve kesin bir sesle konuştu:

— Kancık, dedi. Hangi kodes filminde bir karı fragmanı yok ki baba? Tarihe bak.. Coğrafyaya bak.. Matematiğe bak.. karyolanın altına bak.. sandığa bak.. kerevete bak, hep kancık numarası... Ah ulan kombinezonuna ettiğimin karısı... Bak ben bu onbeş seneyi bir yırtayım, sen istersen yüzelli yaşında ol... Bir yukardan, bir yandan diyorum sana...

Fikri'nin çok havaya girdiğini anladım... Omuzuna vurdum:

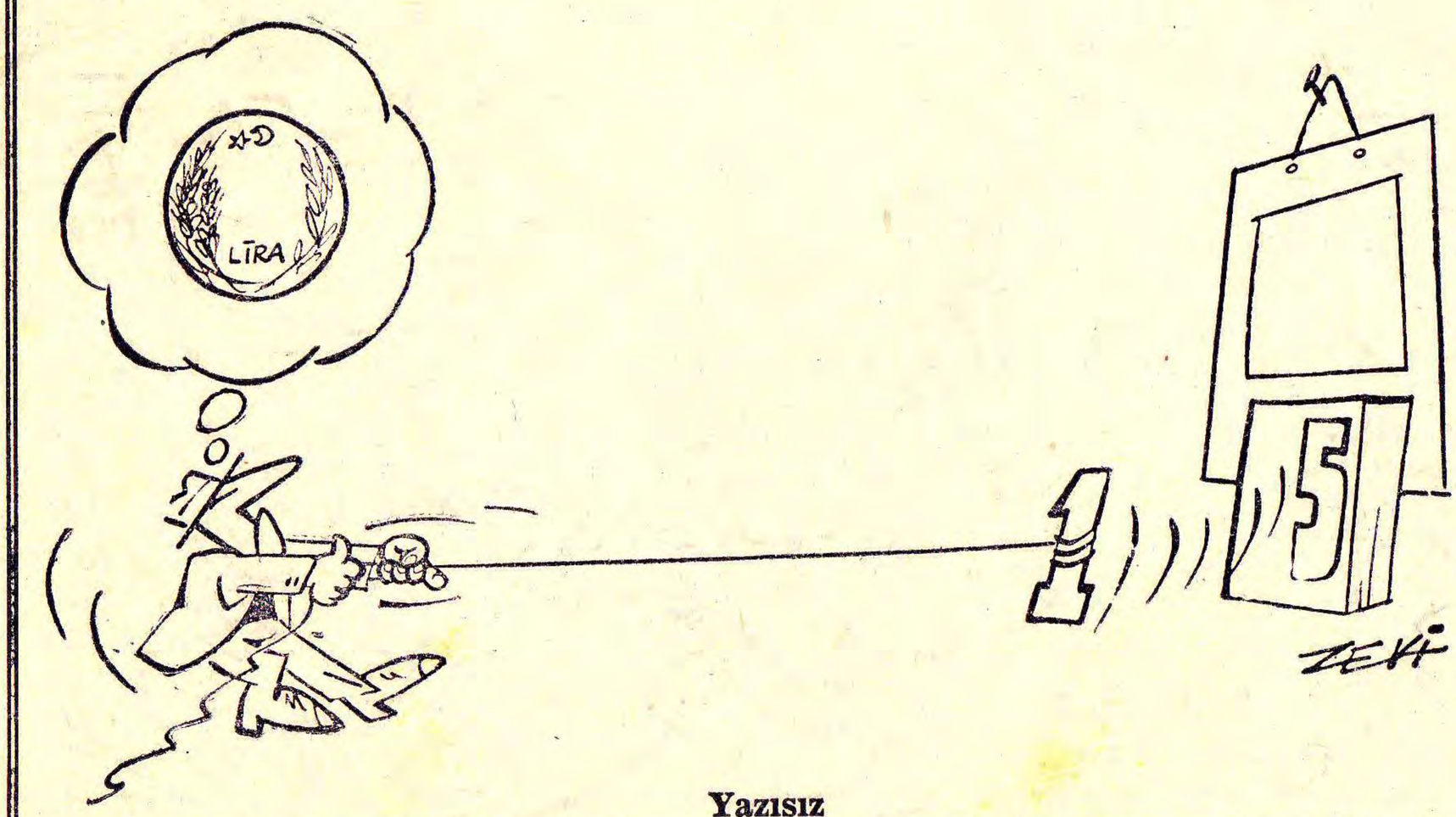
— Gel istersen bir Vaniköy - Köprü yapalım...

— Yapalım baba... Volta da olmasa adam burda çıban olur çıban...

Aşağı, taşlığa indik. Ufak ufak gezinti voltamızı atmaya başladık...

Üstümüzden, gökyüzünden bir jet geçti. Acaba İstanbul'dan Paris'e mi gidiyor diye düşündüm...

Suavi SÜALP

Yazısız

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://antey.org

Akbaba'nın Resimli Romanı

HIZLI NAZLI

Uyduran ve Çizen Aydın

Boy Muhalefet Hızlının halk tarafından sevildiğini gö. rünce kıskanmış ve...

BANA BAK ZOTTİRİK NURİ! ŞU PARMAK ÜSTÜNDE GEZEN HERİFİ Bİ EYİ ET GERİSİNE KARIŞMA!

BÜTÜN SÜLMANLARIN VE DE ECOLARIN KÖKÜNÜ KAZICAAM!

YAŞŞA PATRON

PEKİ ABİ!

OLUR ABİ! SEN NASIL Ş'APARSAN ABİ! ŞİMDİ İCABINA BAKARIM ABİ WE CE'Sİ BOL MU OLSUN ABİ?

FİS,FIS KOS,KOS

YALNIZ FAZLA SİYASİ EDERSEM İKİ MİSLİ LEBLEBİ ALIRIM ABİ! BAŞLIYOOM! ULAN CİNNİ HIZLI OSMAAN!

ULAN BANA BAK HIYARAĞA' SENİN KAYINBİRADER DONUNA MOBİLYA KAÇIRMIŞ... VERGİ İYADENİ Ş'APARIM ULAN! BÜTÜN İPLİKLERİNİ ORTAKPAZA DÖKER İREZİL EDERİM SENİ!

ULAN EŞKİYA SOYU! SEN NASIL OLUR DA BANA LÂF ATARSIN!

KİM ÖĞRETTİ BU SİYASİ LAFLARI SANA

ÇATTIK BEE!

ÇOK İYİ KÜFREDİYOR. BAŞIMA İŞ AÇACAK BU ZOTTİRİK! BU KADAR KÜFÜRLE PARTİ LİDERİ BİLEM OLUR!

Hızını alamayan Zottirik başladı söylenmeye.

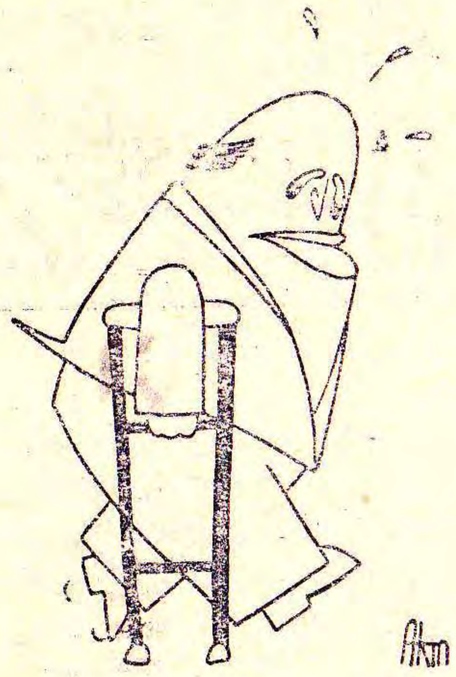
HAAAPŞUU! ÇÜÜŞ! HIRBO! ADAMMISIN SEN AZINLIK HERGELE! ALACAĞIN OY KADAR KONUŞSANA SEN..

AĞZINI TOPLA! YOKSA SANDIĞININ İÇİNE TÜKÜRÜRÜM HAAA!

Tartışma medeni bir seviyede devam ederken, Zottirik çılgınca bir harekette bulundu..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sizin İçin

— Demirel, «Hükûmet yürüyektir» dedi. —

(Akın ÖNDER — Ankara)

ÇİFT ÇİFT

Misafirliğe giden bir adam, çok küçük olarak sarılan yaprak dolmalarını çifter çifter çatalına batırıp batırıp ağzına götürür. Misafirin davranışını izleyen ev sahibi, merakla sorar:

— Kardeşim sizin oralarda ölüleri mezara çift çift mi koyarsınız?

Adam:

— Duruma göre değişir efendim, der. Çok küçük olursa çifter çifter, büyük olursa teker teker gömeriz.

M. Şükrü ARIŞAN
Üsküdar Ortaokulu Müdürü
Üsküdar (Ayazma) / İST.

ÇAPKIN ERKEK

Gidiyorum, şimdilik
Bay, bay sevgilim
Vizem altı aylık değil
Vallahi bir gecelik
Oooo. hemen üzülüp,
Somurtma canım
Ne var üzülecek bunda
Bir de gidip göreyim
komşu kızını
Yazık değil mi ona
Malım, mülküm, param
Biliyorum, herşeyime
Herşeyime âşıksın
Al sana bir öpücük
Bu da bayram harçlığın
İşte geldim
Bay, bay sevgilim
Komşumun kızı süpürgeyi
Tak diye vurdu başıma
Oksijenli su, tentürdiyot
Pamuk nerede
Canım sevgilim?

CUMA TEKTAŞ
Bahçelievler, 19. Sok. 14/A
ANKARA

DURDU KALBİM DURDU

Durdu, her yanlarım durdu
Kalem tutan ellerim,
Damarımdaki kanlar
Hayâl eden beynim
Sevgi ve aşk veren kalbim
Durdu galiba durdu,
Sahi mi yahu? Yaa..
Demek ben ölmüşüm de,
Haberim yokmuş.

AZİZ ÖZKULAK
Kemalöz Mh. Doğru Sk. No: 7
UŞAK

AYNI DERT

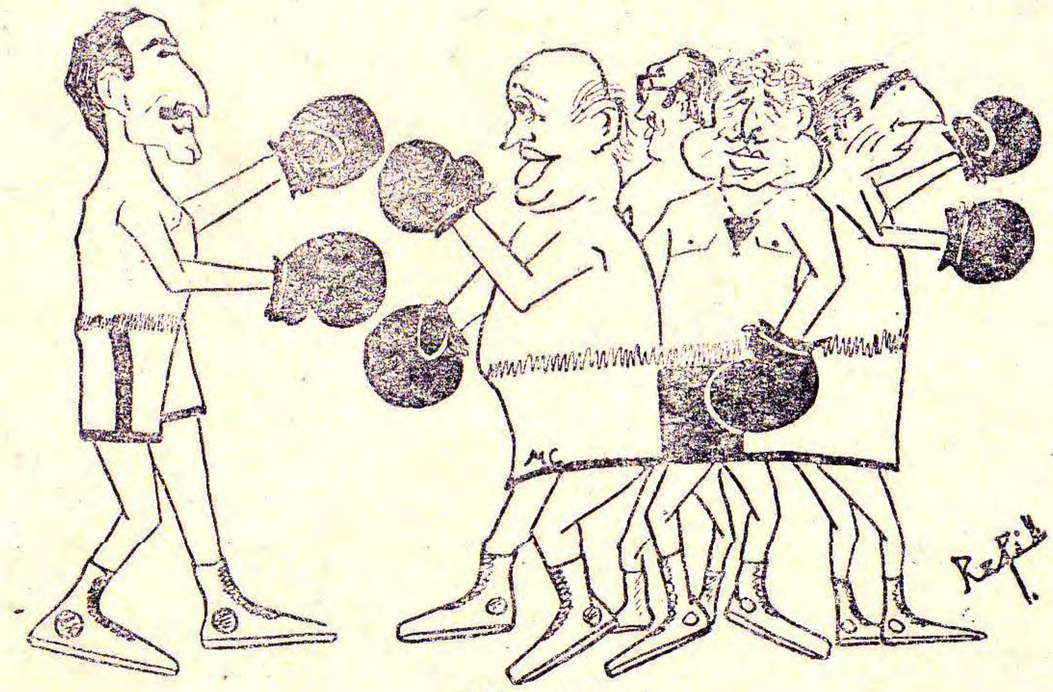
Dükkân sahibi, dostuna dert yanıyordu:

— Bıktım birader... Malları elleyip elleyip almadan gidiyorlar.

Diğeri bilgiç bilgiç başını salladı:

— Üzüntünü anlıyorum dostum. Aynı dert benim de başımda... Gelinlik yaşta bir kızım var da...

İsmet KESKİN
P.K. 36 — Ödemiş/İZMİR

Yılın maçı!

(Refik TİNİŞ)

KORUNMAK

1973 yılı seçim dönemiydi. X partisinin konuşmacısının nahiyemize geleceği daha önceden haber alınmıştı.

Taraftarlar bu durumu bir gün öncesinden hoparlörle seçmenlere ilân ediyorlar, buna paralel olarak da tüm hazırlıklarını sürdürüyorlardı.

Nihayet beklenen gün ve saat gelmişti. Arabasından inen milletvekili adayı fötr şapkası elinde etrafı selâmlıyor, bir yandan da hazırlanan kürsüye doğru ilerliyordu. Herkes onu görebilmek için birbirinin omuzuna tutunup yükseliyor, görmeye çalışıyordu.

Beklenen konuşması hiç de ilgi çekici olmadı. Vatan, millet, Sakarya gibi kalıplaşmış, alışılmış sözlerle bol keseden vaatlerde bulunuyordu.

Daha sonra Muharrem adında bir dinleyici, konuşmacıya:

— Öyle bol keseden vaatlerde bulunacağınıza, seçildiğinizde bir dahaki döneme kadar niçin lûtfedip nahiyemize bir kere olsun uğramıyorsunuz?... Sizden bunun cevabını vermenizi istiyorum.

Bu beklenmedik soru hem milletvekili adayını hem de tüm dinleyicileri gereğinden fazla şaşırttı. Aday bu şaşkınlıktan biraz olsun kurtulup, önceki sakinliğini kazanınca:

— Beni her zaman aranızda bulacağınız gibi sizlerle de daima hemdert olmaya çalışacağım... dedi.

Bu arada soruyu soran «Bu cevapların da saçma ve palavra» der gibi konuşmacının kürsüsünden uzaklaşmaya çalışıyordu.

— Bey kardeş, nereye kaçıyorsunuz? Bakınız size cevap veriyorum.

— Beyefendi kaçmıyorum, tükürük yağmurundan kendimi korumak için kürsüden uzaklaşıyorum.

(R. K.) imzalı bir okuyucumuz

Okul Sıralarından Yankılar

KİM BULMUŞ?

Coğrafya dersindeydik. Hocamız sözlü yapıyordu. Tahtadaki Mehmet'e:

— Haritada Amerika'yı bul... dedi.

Mehmet buldu ve oturdu. Sonra İrfan kalktı tahtaya. Hocamız:

— Amerika'yı kim buldu? diye sordu.

İrfan hemen cevabını verdi:

— Mehmet buldu hocam!...

TAKVİM

Dersimiz Tarihti. Hocamız Heredot Hamdi, Osmanlıların kullandığı takvimlerden bahsediyordu. O sırada arkada ufaktan şekerleme yapan Haydar horlamaya başladı. Heredot onun yanına gidip uyandırdı:

— Söyle bakalım, Osmanlılar hangi takvimi kullanırlarmış?

Haydar uykulu gözlerle hocaya baktı:

— Tabii ki Saatli Maarif takvimi hocam!...

Mustafa ERKOL — Balıkesir

KALP

Tabiat Bilgisi dersinde öğretmen öğrencilere sormuş:

— Çocuklar yemek borusundan sonra sırayla hangi organ gelir?

Sınıfın boşvermişlerinden bir öğrenci:

— Kalp demiş.

Bunun üzerine öğretmen nedenini sormuş. Öğrenci de şöyle cevap vermiş:

— Erkeğin kalbine giden yol boğazından geçer de ondan öğretmenim.

Yusuf DEMİRCİ
Gemlik Lisesi 6 ED - A sınıfı
GEMLİK

MARİFET BÖYLESİ

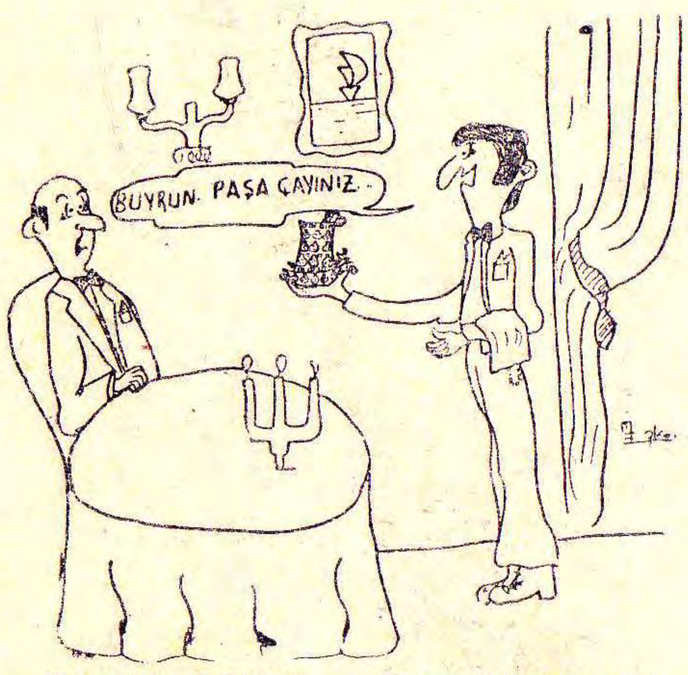
Annem gezetemi almış, sayfalarını evirip çevirip bakıyordu. Bir ara okuyormuş havasına girdiği sırada:

— Anne, dedim. Gazeteyi ters tutuyorsun. Sen gazeteyi böyle mi okursun?

Dikkatle gazeteye göz gezdiren annem, yarı bana yarı gazeteye bakarak:

— Kızım, marifet gazeteyi böyle okumak, diğer türlü onu herkes okur. demesin mi!?.

Nadiye KOÇ
İhsaniye Mh. Neyzenbaşı Halil Can Sk. Akbaş Apt. No: 70/2
Çiçekçi - Üsküdar/İST.

(Mustafa ERKOL — Uzun Döşeme Sok. No: 9, kat: 2 — BALIKESİR)

NEDEN ÖLDÜ?

— İşittin mi, bizim Nuri üçüncü karısını da kaybetmiş?...

— Ben pek tanımam. İlk karısı neden ölmüştü?

— Mantardan zehirlenerek...

— Ya... Peki, ikincisi?

— O da mantardan zehirlenmişti...

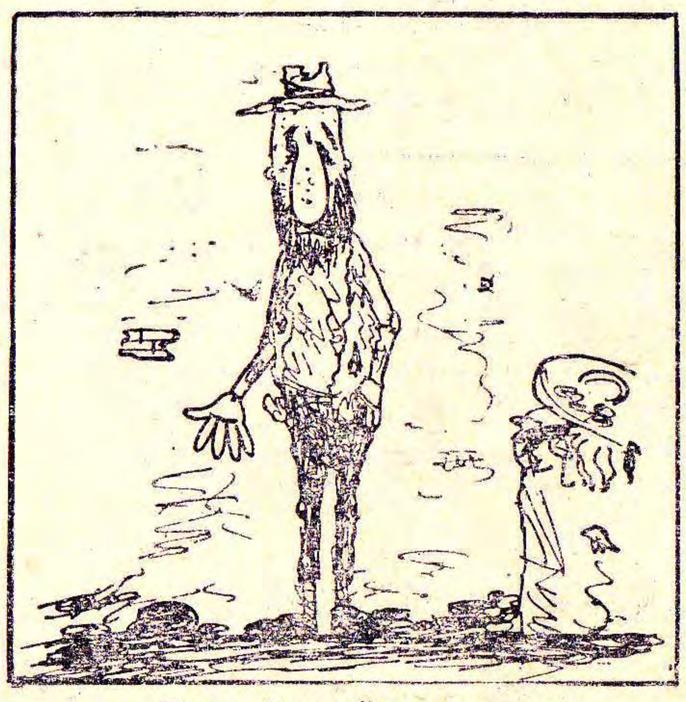
— Ya! Peki üçüncüsü?...

— Kafası kırılmış.

— Kazaya mı uğramış zavallı?

— Ne münasebet, sadece mantar yememekte ısrar etmiş de...

Hüseyin KÜÇÜK
Hisar Mah. Lâle Sokak No: 20
Manavgat/ANTALYA

— Bana her gün ramazan!..

(Tunç KARADENİZ — İstanbul)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Her telden

Burhan Esen

MİLLİYETÇİ TELEVİZYONDA BU GECE

18.00 — Açılış, saçılış, solcuları suçlayış.

18.30 — Komando eğitim merkezinden görüntüler: Sağcı partilere kayıtlı olmayanların künyeleri nüfus kütüklerinden nasıl düşürülür? Zındıklara nasıl kılıç üşürülür?

19.00 — Çocuk Saati: Gusül abdesti nasıl alınır?

19.30 — Belgesel ve gübresel bir film: Kitabevleri nasıl basılır? Üç aylı bayrak nerelere asılır?

20.00 — Milliyetçi Cepheden haberler.

20.30 — Müzik: Hafız Necmeddin-i Tersbakan'dan bayatî makamında gazeller.

21.00 — Çivili sopa, falaka, taş, cop vesair alât-ı milliye araçlarının kullanılması konusundaki dizi filmin birinci bölümü.

21.30 — Açık oturum: Yumruğu kim attı? Seyfi Boztürk olay gecesi neden çorapsız yattı?

22.00 — Ahlâkî konuşma: Güvenoyu almanın, politika pazarı kurmanın, sermayesiz milyoner olmanın yolları.

22.30 — Tarım ve hayvancılık saati: İnek ve hazine nasıl sağılır? Ulusal gelir bizden olanlara nasıl dağılır?

22.45 — İşte hayat: Tüttür filtreli sigaranı, varsın ekmeğin olsun bayat. Karışma dünya işine, sırtüstü yat!

23.00 — Televizyonda sinema: Çarşaflı, peçeli film bulunamadığından meddah Orhan Turhanoğlu'ndan masal: Nerede görürsen al, yumruğunu çal. Ver nabza göre şerbet. Cüzdanın dolarla dolar elbet.

23.30 — Güne bakış: Tüm bilim kitaplarına benzin döküp yakış. Düşünen kafalara sopa. Böylelikle ülkemiz olur küçük Avrupa.

24.00 — Program da, marifet de burada bitti. Aferin deyin, milliyetçi televizyon sizleri eğitti...

MİNIK HİKÂYE:

KÖYDEKİ ÇÖRÇİL

YAZ tatilinde bir köye uğramıştık. Yolda bir çoban ilişmişti gözümüze. İki tane çantalı radyo boynunda asılıydı.

— Merhaba, dedik.

— Ya merhaba.

— O radyolardan biri bozuk mu?

— Töbe di, neden pozuk oluyomuş ki?...

— İyi ama neden iki radyoyu birden taşıyor, boşuna hamallık ediyorsun?

Çoban güldü:

— Aha şonunla İstambol'u diğniyom. Ötekisiynen de İzmir'i. Angara açıkta şimdilik. Para biriktiriyom. Yediyüz tamamlanıncaz estasyonu üçe çıkaracaz. Angara da eyi türküler çığırıyo bugünlerde. İstambol tükenince İzmir'i açıyom. İradıyoyu üçleyincez keyfimiz de tamamlanacak gayri.

Yanımdaki arkadaş akıl verecek oldu:

— Bu üç istasyonu dinlemek için üç ayrı radyo alıcısına lüzum yok. Bak kenarda dalga düğmesi, ayar dalgası var. Onları oynanattın mı hem İzmir, hem İstanbul, hem de Ankara'yı rahatlıkla izleyebilirsin.

Çoban söylenenlere inanmamış görünüyordu:

— Dalga geçiyonuz benimle.

— Ne dalgası, birini uzat da göstereyim.

— Vallaha maytap geçiyonuz. Heç olur mu öyle şey. Sesler birbirine karışır. İstambol yangın var diye bağırırken, İzmir yetişin a dostlar, yanıyom!.. diye şamata ider.

Ne dedikse boşunaydı.

Bir radyodan başka istasyonların dinlenebileceğine akıl erdiremiyordu. Deney yapmamıza da izin vermiyor:

— «Iradıyomu pozacak, çekip gideceksiniz. Ben bu dağın başında tamirciyi neereden bulurum sona?» diyordu.

Köye doğru yönelince arkadaşım bana çatmaya fırsat bulmuştu:

— Hani köylü uyanmıştı? Kasaba politikacıları onun gerisinde kalmışlardı? diyordu. Adam üç istasyon dinleyebilmek için, üç radyoya hamallık ediyor!...

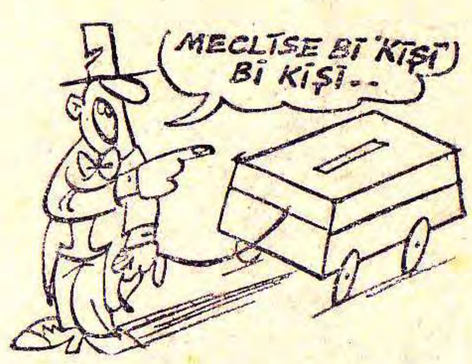
Köy kahvesinde muhtar bizi karşılamıştı. Kahvelerimizi içerken, çobandan, boynundaki çift radyodan söz edecek oldum. Orada bulunanların hepsi birden gülmeye başladılar.

Muhtar:

— Bizim Çörçil, dedi, sizi de işletti desene. Adı İrecep'tir ama, köylü ona Çörçil diyo. İşi gücü şeherden gelenlerle dalga geçmek. Seçim yakın ya, sık sık adayların yolu düşecek buralara gayri. İkinci radyo bozuktur zati. Ingastan ikisini birden omuzuna furuyo. Gûya biriynen İzmir'i, ötekiynen İstambol'u diğnemekte. Akşamleyin buraya gelir: «İki enayiyi yine uyuttum» diye övünür kâfir!

SEÇİM DOLMUŞU

Dizildiler sıra sıra
Kürsüleri kıra kıra
Oy verin bakman kusura
Haydi Meclise bi gişi
Hayatı ucuzlatacaz
Mangırsızlığı atacaz
Milton hanında yatacaz
Haydi Meclise bi gişi
Körçeşmeden akacak su
Adayın kaçtı uykusu
Seçmenlerdendir korkusu
Haydi Meclise bi gişi
Apartmanlar dikecez
Sofrada havyar yiyecez
Sizlere dua edecez
Haydi Meclise bi gişi

Düşünmeden oyunu at
Ondan sonra sırtüstü yat
Böyle gelmiş gider hayat
Haydi Meclise bi gişi

B. E.

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ:
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap

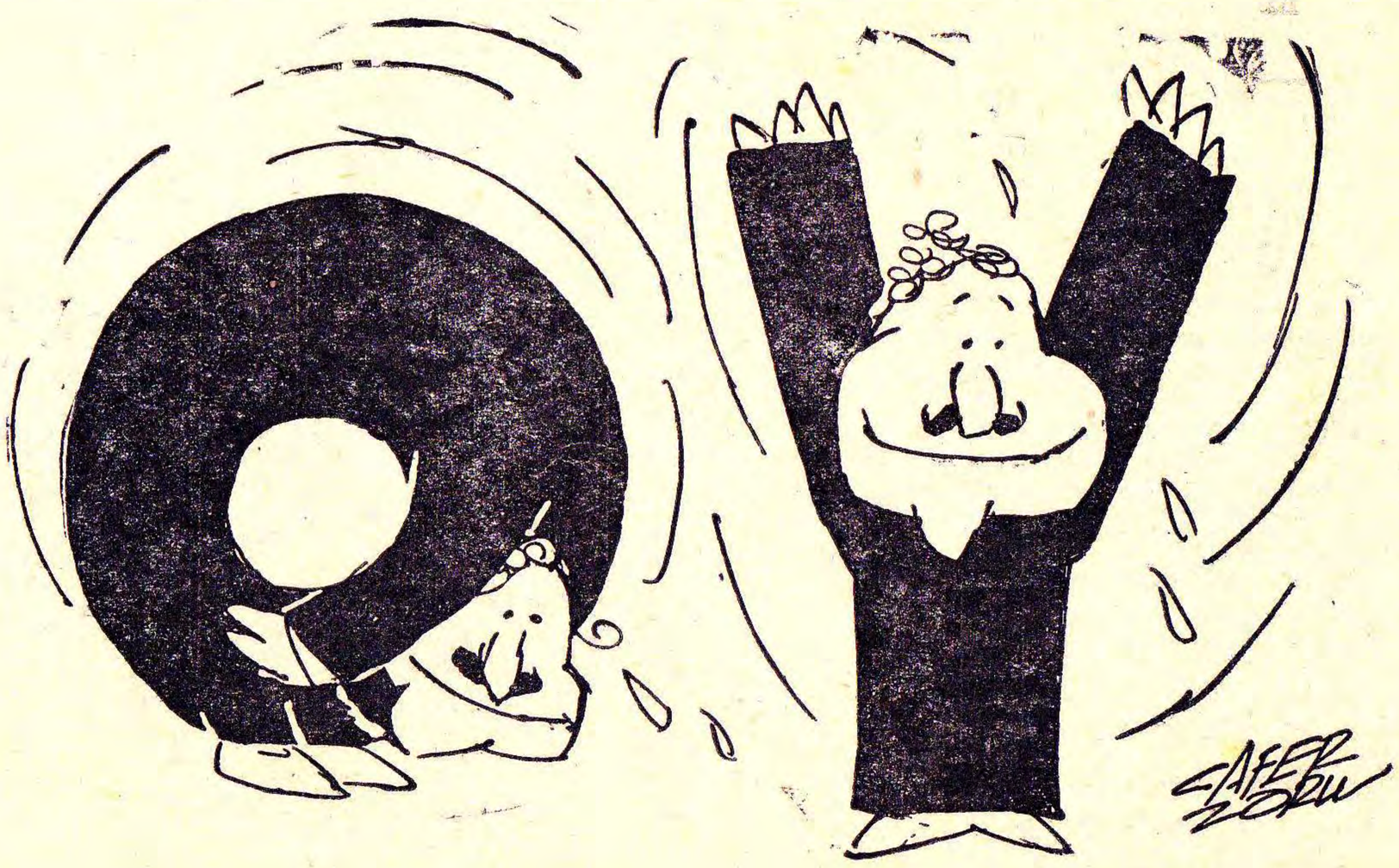
Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ:
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul
Telefon: 22 18 11

İLÂN FİYATI: Kapak içi, santimi 55 lira, iç sayfalar 60 lira.
Fiyatı: 250 kuruş.
ABONE FİYATLARI: Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dısı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.
(Uçakla olursa ayrıca uçak ücreti aboneden alınır.)

— Erbakan, bir toplantıda, «Bu bir ısınma toplantısıdır» dedi. —

Isınma hareketleri!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hüsnü nasıl fittirdi

HÜSNÜ Saltık onbeş yıl önce işçi olarak Avustralya'ya gitmişti. Yirmiüçünde beş parasız ayrıldığı yurduna şimdi otuzsekiz yaşın olgunluğunu ve gelecek yılların umudunu taşıyarak dönüyordu. Yol parası çok tuttuğu için bu onbeş yıl içinde hiç Türkiye'ye gelmemişti. Hem neden gelecekti ki? Kimi kimsesi yoktu. Babasının ölümünden sonra yapayalnız kalmış, üniversite öğrenimini yarıda kesip yaban ellere iş ve serüven aramaya gitmişti.

Hüsnü uyanık adamdı. Yurt ve dünya olaylarını yakından izlerdi. Ancak çalıştığı çiftlik Batı Avustralya'nın ücra bir köşesindeydi. Bu yüzden dünyanın öte ucundaki yurdundan hiçbir haber alamamıştı. Ara sıra Kıbrıs'ta birşeyler olduğunu duyuyordu ama neler olup bittiğini ayrıntısıyla öğrenemiyordu. Arayanı soranı yoktu ki mektup yazsın da haber iletsin. Birkaç kez Türiye'den gazete getirtmeyi denemiş ama başaramamıştı. Avustralyalıların Türkiye'de olanlara ilgi gösterdikleri de pek söylenemezdi. Öyle ki, Hüsnü için takvim âdeta yurttan ayrıldığı 18 Eylûl 1960 günü durmuştu.

Uçaktan inip kente gelene kadar hep içinde birşeyler kaynaştı durdu. Bir an önce doğduğu kasabaya gitmek için sabırsızlanıyordu. Sanki anası babası mezardan çıkmış onu bekliyorlardı. Doğru otobüs terminaline koştu. Memleketine giden ilk araca atladığında uzay gemisine binmiş kadar coşkuluydu.

İlk dikkatini çeken yollardaki taşıt kalabalığı olmuştu. (Ne de olsa dünya değişiyor. Baksana memleket ne kadar gelişmiş. Eskiden bizim oraya yirmi liraya gidilirdi, şimdi tam yetmiş lira aldılar. O kadar olacak elbet. Şu otobüse baksana... Nerde eskinin külüstür, uzun burunlu arabaları, nerde bunlar!) Seviniyordu Hüsnü Saltık. (Tanrım sana şükürler olsun... Geç oldu ya güç olmadı işte...)

«Tüh be!» diye hayıflandı. «Keşke bir gazete alsaydım garajdan. Hiç değilse bugünlerde neler olup bittiğini öğrenirdim.» İki koltuk önünde gözlüklü biri gazetesini çarşaf gibi açmış okuyordu. Boynunu uzatıp başlıkları görmeye çalıştı. Sadece şu cümleyi okuyabildi: «Demirel, Adalet Partisi milletin tek umududur dedi!»

(Hmmm! Demirel... Adalet Partisi... Anlaşılan Adalet Partisi diye bir parti kurulmuş ihtilâlden sonra... Türkiye'de seçimler olduğunu duymuştum ama yeni partiler kurulduğunu bilmiyordum. Demek askerler sözlerinde durup demokrasiye döndüler; aferin doğrusu.) Yanında oturan olsa soracaktı. İki yanına baktı konuşabileceğim biri var mı diye; kimseyi gözüne kestiremedi. Çok yorgundu. Arkaya yaslanıp gözlerini yumdu.

«Dııt! Dııt! Dııt! Burası Türkiye radyoları... Sayın dinleyiciler, TRT haber merkezinin hazırladığı haber bültenini sunuyoruz. Önce özetler...»

Kulak kabarttı hemen «Neyse ki radyo haberlerinden birşeyler çıkarabilirim.» diye düşündü. İlk haber başbakanlıkta yapılan bir toplantıyı bildiriyordu. Spiker toplantıya katılanları saydı: «Başbakan Süleyman Demirel, Başbakan Yardımcıları Alpaslan Türkeş, Turhan Feyzioğlu...»

Kafası karışır gibi oldu. (Süleyman Demirel başbakan olduğuna göre iktidarda onun partisi var demek. Neydi adı, dur bakayım... haa, Adalet Partisi. Türkeş'i hatırlıyorum bir yerlerden... Aaa tamam! Millî Birlik Komitesi üyesiydi öyle ya. Hem de önde gelenlerinden. İhtilâl sabahı bildirileri o okumuştu. Turhan Feyzioğlu'nun ne işi var peki bu hüûmette? O Halk Partili değil mi? Galiba Halk Partisi ile Adalet Partisi koalisyon yapmış. Ne yiğit adamdır Feyzioğlu! Bir bakıma ihtilâlin sivil Türkeş'iydi o. Demek Demokrat Partiyi devirenler yönetiyor şimdi ülkeyi. Belki de ihtilâlciler Adalet Partisi diye bir parti kurdular. İyi ya bu Demirel kim? Millî Birlikçi desem değil. Halk Partili de olmadığına göre... Besbelli ihtilâlin paşalarından canım. Var mı ötesi?)

Radyo ikinci haber olarak trafik kazalarının önlenmesi konusunu incelemek amacıyla yapılan bir toplantıdan söz etti. (Dün gitmişim sanki. Ayrıldığım gün de böyle bir toplantı vardı galiba. Belki de o toplantı bitmedi, hâlâ sürüyor.)

Daha sonra spiker, bakanlardan birinin demecini okudu: Fiyatlar geçtiğimiz yıla oranla daha yavaş artıyormuş. Hüsnü gözünü kırpıştırdı. Dilini ısırıp yanağını çimdikledi. Yok, hayır; düş görmüyordu. (Tıpkı onbeş yıl önceki gibi. Aynı haberler.) Arkasından falanca ve filânca bakanların yurdun çeşitli yerlerinde inceleme yaptıklarına ilişkin haber okundu. (İncelesinler bakalım. 15 yıl önce de incelerlerdi. İnceleye inceleye ülkede kalın nesne bırakmayacaklar. Feşmekânca bakan da bilmem nerede ilgililerden bilgi almış. Maşallah maşallah... Yıllardır bilgi alıyor adamlar. Bu kadar bilgiyle âlim ulema olmuşlardır besbelli.)

Üç gündür söndürülemeyen bir orman yangının bütün orman yanıp bittikten sonra kontrol altına alınabildiğini söyleyen spiker birkaç trafik kazası haberinden sonra dış olaylara geçti. Ortadoğu'da durum, Kissinger'in demeci, silâhsızlanma konferansı... Az sonra müzik yayını başladığında Hüsnü dalıp gitmişti.

Otobüs sarsılarak durdu. Bir kavşağa gelmişlerdi. Yaşlıca biri bindi. Bu arada Hüsnü uyanmıştı. Yeni yolcu geldi, selâmünaleyküm deyip yanındaki boş yere oturdu. Hüsnü, kendine bir yol arkadaşı çıktığına sevinmişti. Üstelik adam elinde bir gazete tutuyordu. Hoşbeşten sonra gazeteyi istedi. Yutar gibi okumaya başladı. Bir yere gelince durdu. «Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı Ecevit» ten söz ediliyordu. (Allah Allah! CHP genel başkanı İnönü değil miydi?) Sordu yanındakine:

— Affedersiniz, birşey soracaktım. Ben uzun süredir Türkiye'de değildim de?...

— Buyurun.

— İnönü nerde şimdi, İnönü?

— Hangi İnönü?

— İsmet İnönü canım, Halk Partisi başkanı.

— İnönü öleli yıllar oldu.

— Yaa!... Vah vah! Allah rahmet eylesin.

— İnönü'nün yerinde Ecevit var şimdi.

— Kim bu Ecevit, ben buradayken adı pek duyulmuyordu da?

— Ecevit işte canım. Milletvekili.

O sırada küçük bir başlık ilişti gözüne: «Celâl Bayar, (Demirel Hükûmeti doğru yoldadır) dedi.»

— Celâl Bayar sağ mı?

— Sağ ya.

— Allah uzun ömür versin. Peki Menderes ne oldu?

— Asıldı.

— Yaa! Ona da Allah rahmet eylesin. Demek Bayar sonradan ihtilâlcilerle işbirliği yaptı da onun için kurtuldu.

— Hangi ihtilâlcilerle?

— Yir-iyedi Mayısçılarla canım.

— Y- yahu. Bayar 27 Mayısçıları eline geçirse bir kaşık suda boğacak. Hele Halk Partisi'ne öldüm Allah düşman kesildi. Eskiden de pek sevmezdi ya. başına gelenleri hep onlardan biliyor.

— İyi ama baksana Demirel'i destekliyor.

— Demirel ihtilâlci değil ki.

— Neci?

— Adalet Partisi Başkanı.

— İyi ya, Adalet Partisi'ni ihtilâlciler kurmadı mı?

— Yok canım! Adalet Partisi Demokrat Parti'nin devamı olarak kuruldu.

— Yâni şimdi Demokrat Partinin devamı iktidarda öyle mi?

— Evet.

— Demokrat Partiyi yıkan Tükeş'le Feyzioğlu da iktidarda?

— Gayet tabii.

— Celâl Bayar, kendisini devirenleri onbeş yıl sonra bile bağışlamıyor?

— Elbette.

— Ve kendisini devirenlerin kurduğu hükûmeti destekliyor?

— Ne desteklemesi, kurulmasını sağladı. O olmasa bu hükûmet kurulamazdı.

— Neden?

— Başlangıçta Meclis çoğunluğu bu hükûmetin kurulmasını istemiyordu. On kadar milletvekili Demokratik Partiden ayrılıp Demirel'e güven oyu verdiler. Buna Bayar'ın desteği yol açtı.

— Demokratik Parti de nereden çıktı?

— Adalet Partisi'nden. Başta Sadettin Bilgiç olmak üzere kırk kadar milletvekili beş yıl önce Demirel'in milliyetçilikten saptığını, adının bazı yolsuzluklara karıştığını öne sürüp Adalet Partisi'nden ayrıldılar. Bu yıl da Milliyetçi Cephe hükûmetinin kurulmasını sağlamak için yeni kurdukları partiden ayrılıp Demirel'den yana geçtiler.

Hüsnü'nün kafası iyice karışmıştı:

— Beş yıl önce milliyetçilikten uzaklaştığı söylenen Demirel şimdiki Milliyetçi Cephe'nin önderi olan Demirel mi?

— Ta kendisi.

Zihni adamakıllı allak bullak olmuştu. Kendi kendine mırıldanmaya başladı:

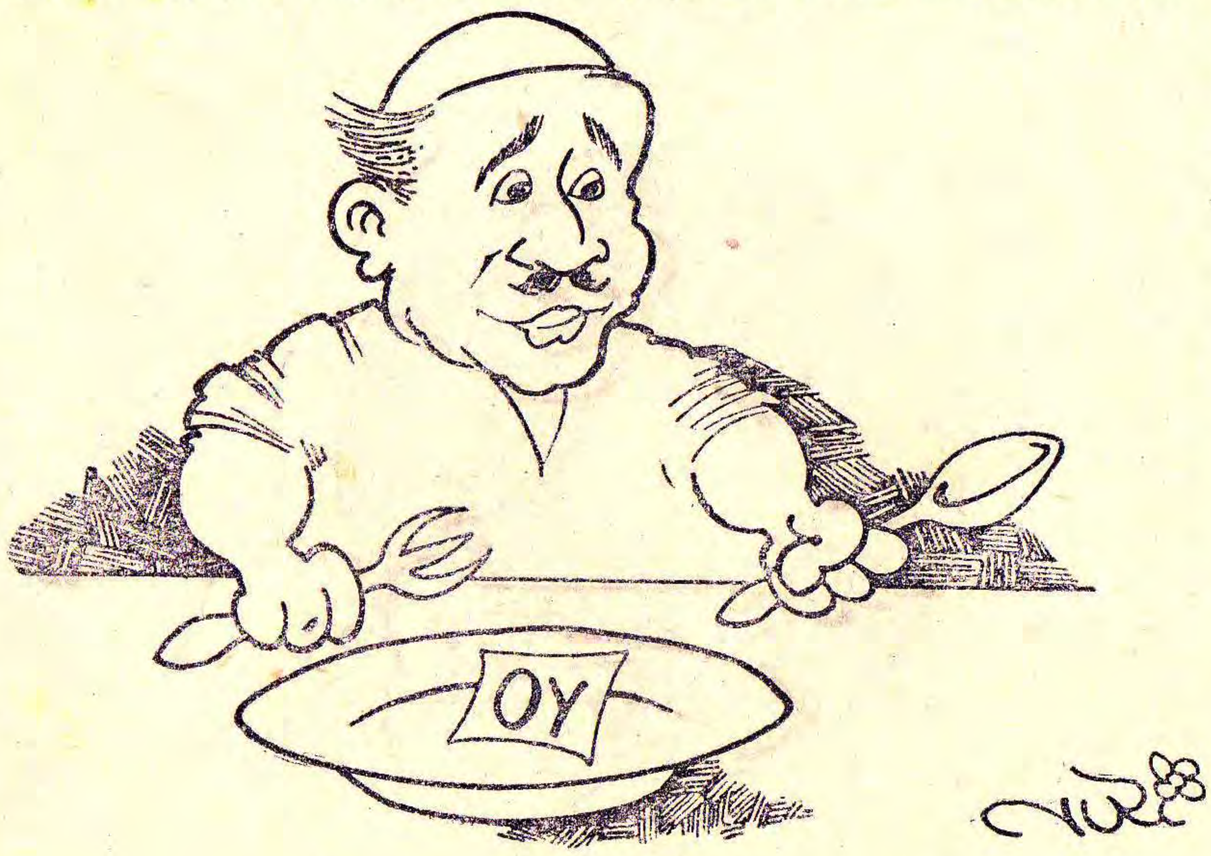
— Adalet Partisi Demokrat Partinin devamı... Demokrat Partinin devamı, yâni Adalet Partisi bir hükûmet kuruyor. Bu hükûmetin başında Demokrat Partiyi deviren Türkeş'le Feyzioğlu var. Halk Partisi yine muhalefette. Celâl Bayar, kendisini devirenleri hiç bağışlamıyor. Halk Partisi hükûmet kurmasın diye Türkeş ve Feyzioğlu'na hükûmet kurduruyor. Demirel Milliyetçi Cephe'nin önderi. Beş yıl milliyetçilikten uzaklaşmıştı, şimdi milliyetçi oldu. Demokrat Parti hükûmetinde Türkeş ve Feyzioğlu arkalarında Bayar, karşılarında Halk Partisi, başlarında Demirel.

Sol gözü seyirmeye başlamıştı. Bakışlarını bir noktaya dikmiş, kendi kendisiyle konuşmayı sürüdürüyordu. Yanındaki yolcu onun dua ettiğini sanmıştı.

(Demokrat Partinin devamı Halk Partisi. Halk Partisinin düşmanı Bayar. Bayar'ın desteği Ecevit. Yok olmadı. Bayar Ecevit'e karşı, Türkeş ve Feyzioğlu'yla birlik. Peki Demirel neci? Demirel Demokrat Parti... Yok olmadı, Adalet Partisi... Canım hepsi aynı değil mi? Demirel, Bayar... Feyzioğlu 27 Mayıs... Türkeş ihtilâl spikeri... Menderes asıldı... Milliyetçi Cephe... İhtilâl... Türkeş... Halk Partisi... Bayar... Dağ baaşını duuman aalmış... Güümüüüş deere duurmaaz aakar!... Güüneeeş uufuktaaan...)

Otobüstekiler ne oluyor diye başlarını çevirdiler Hüsnü gözlerini iri iri açmış marş söylüyordu. Önce yanındakiyle şakalaşıyor sandılar. Oysa işin şakaya gelir yanı yoktu. Yanındaki yolcu korku ve şaşkınlıktan köşesine büzülmüş, Hüsnü'ye bakıyordu. O hiçbir şeye aldırmadan Dağ Başını Duman Almış'ı tamamladıktan sonra Harbiye Marşı'na geçti. Arada marşı kesip «Dikkat dikkat! Milliyetji Cephe! Türkeş, Bayar, Feyzioğlu, Demirel!» diye bir sürü şey saydıktan sonra yeniden marşa dönüyordu. Şoför otobüsü durdurdu. Yolcuların kimisi gülüyor, kimisi korkuyla kendini dışarı atmak istiyor, kimisi de «Yahu bırakın, adam delirdi işte! Biz yolumuza devam edelim!» diye ortalığı yatıştırmak istiyordu. Hüsnü marşları bitirince nutuk çekmeye başladı. Dediklerini kimse anlamıyordu. Sonra yeniden marşlar... Halimeyi Samanlıkta Bastılar türküsünü Annem Beni Yetiştirdi marşının bestesine uydurup söylerken milleti gülmekten kırıp geçiriyordu. Şoför otobüsü sürmekle, Hüsnü'yü indirmek arasında bir seçme yapamamıştı. Baktı ki yolcular eğleniyor, hiç bozmadı. Birinci vitese taktı, ağır ağır gaza bastı.

Cafer ÖZKAN

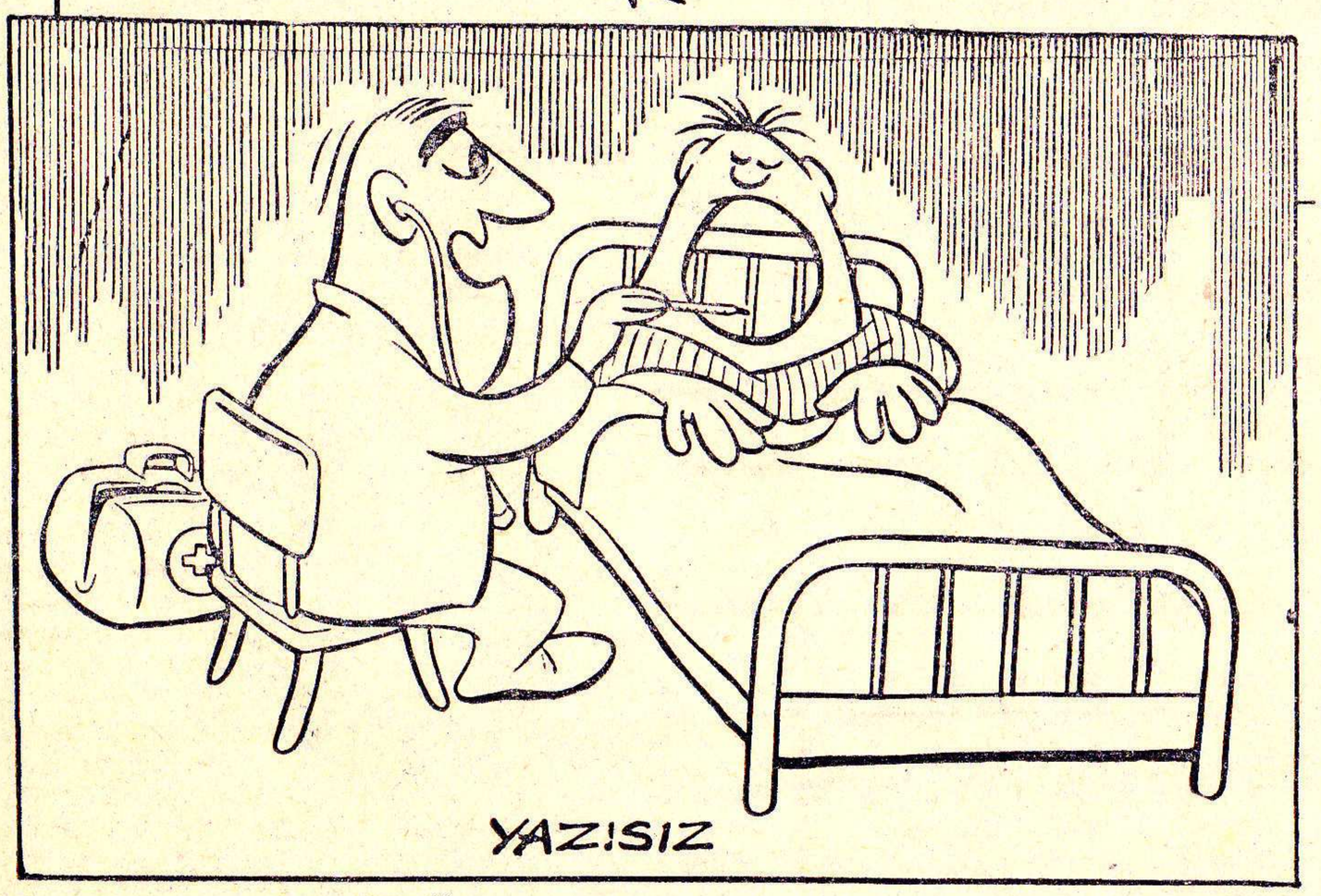

İftarlık!

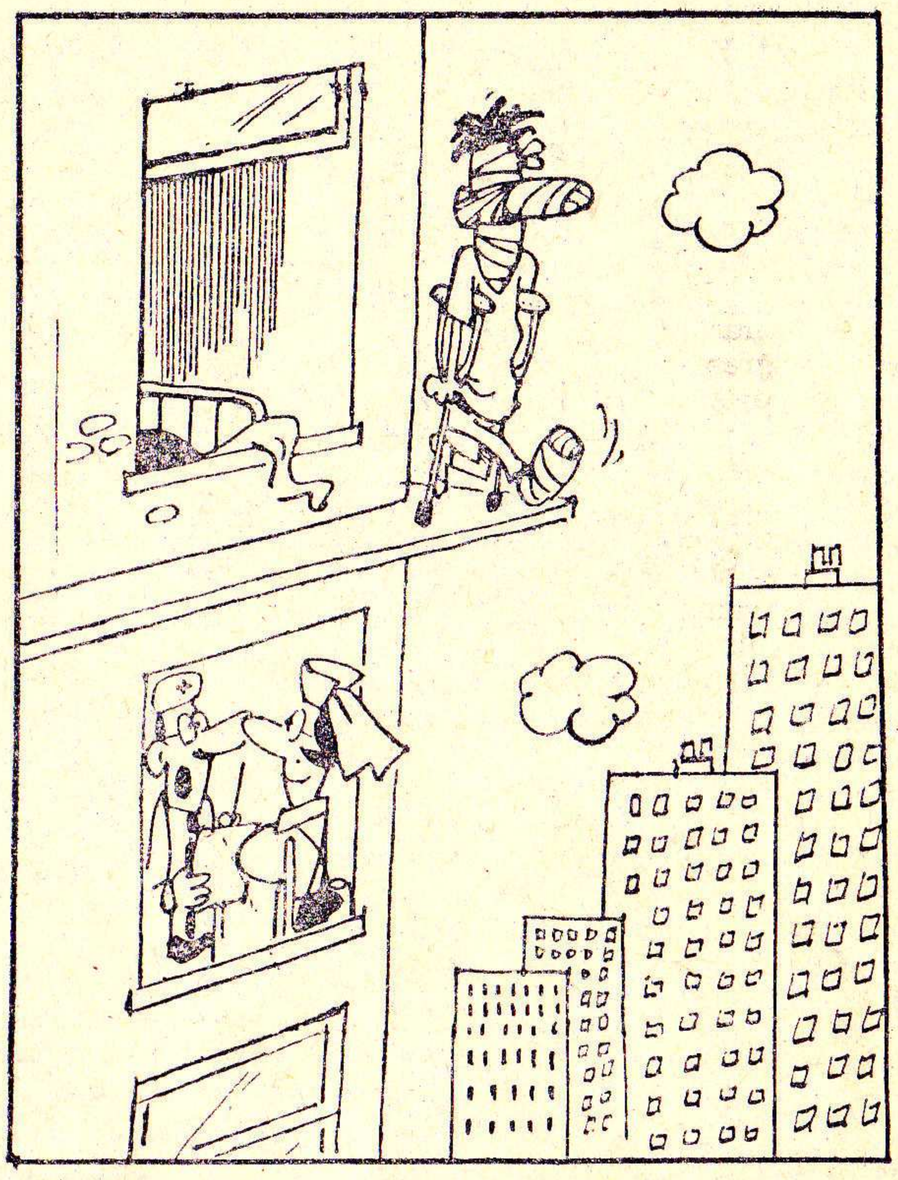
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

dünya karikatürleri

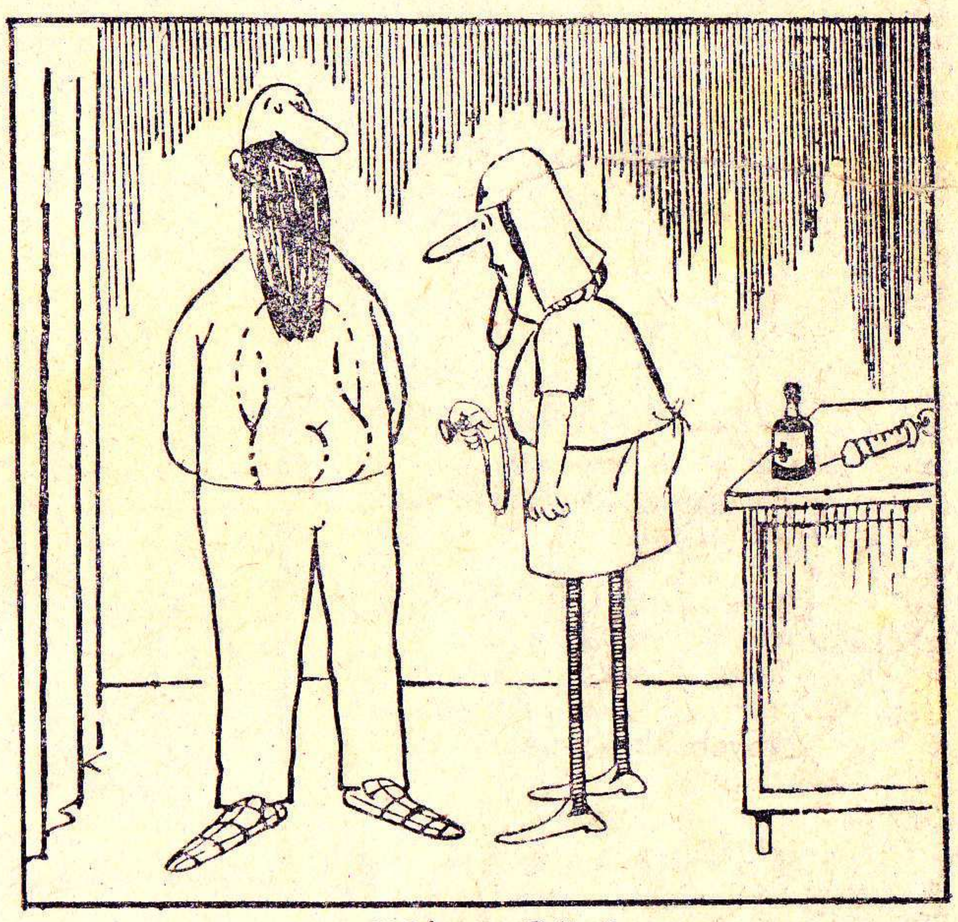
Muayene olmak isteyen lütfen sıraya girsin...
Bu hafta doktorlar yer alıyor sayfamızda.

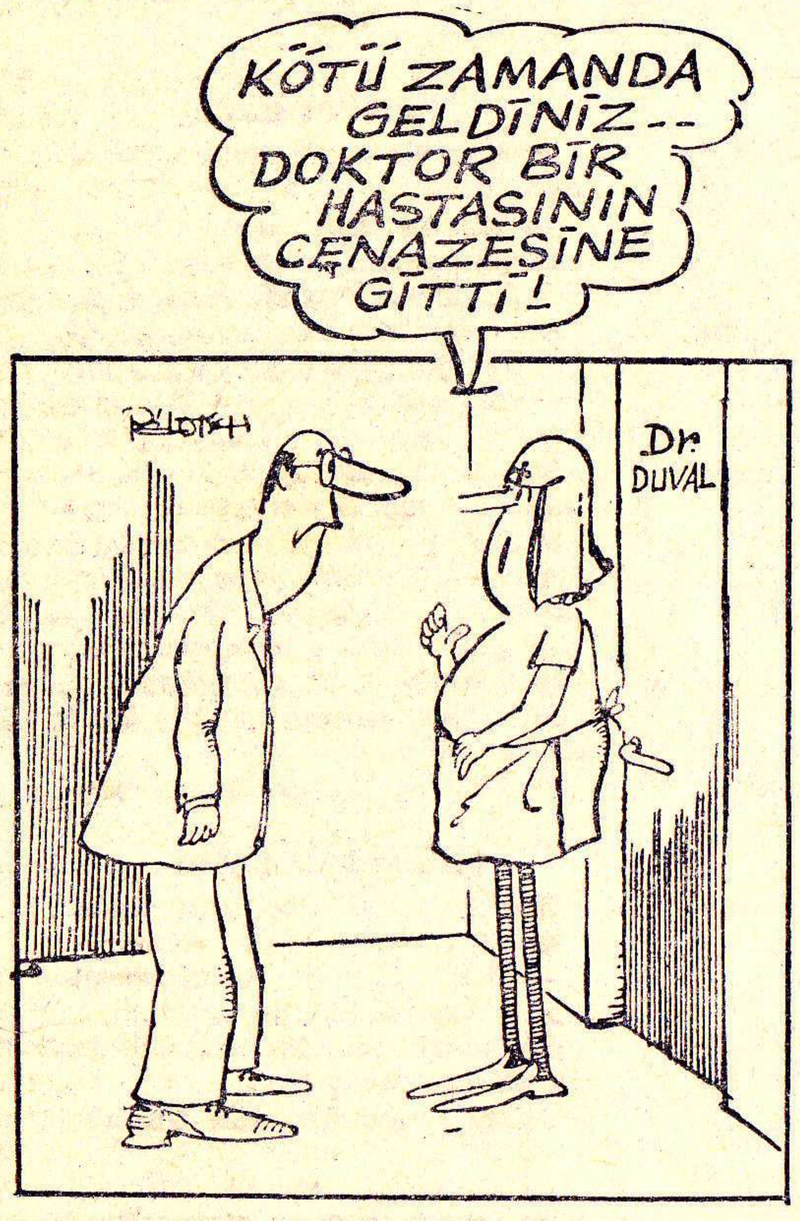
YAZISIZ

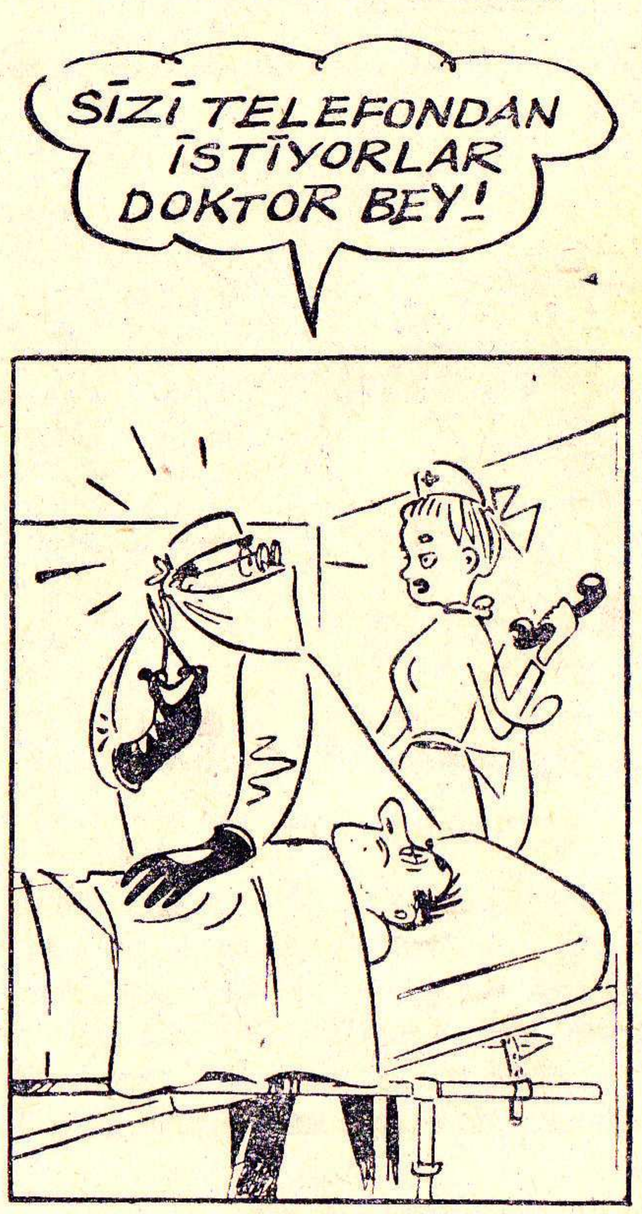

—YUKARDAKİ HASTAYI TABURCU YAPMAZSANIZ KAÇACAKMIŞ!

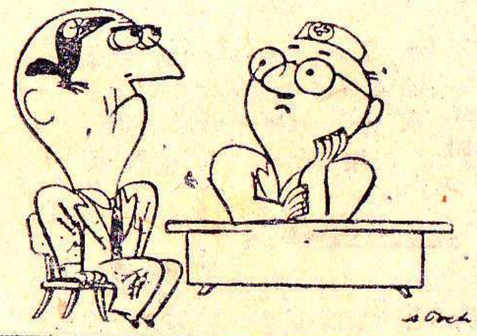
YAZISIZ

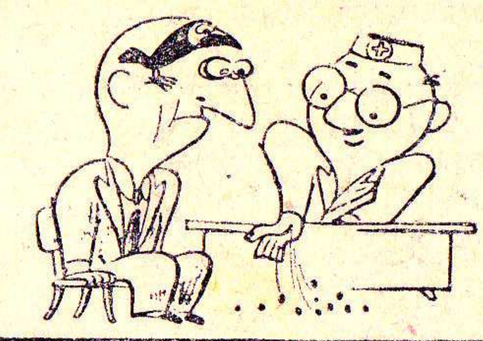

1

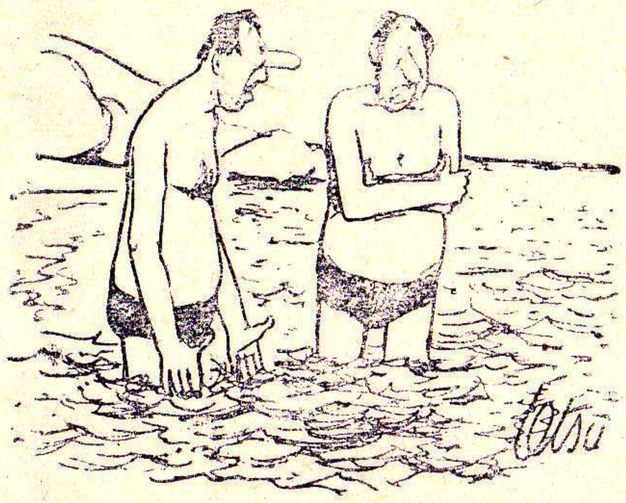
2

3

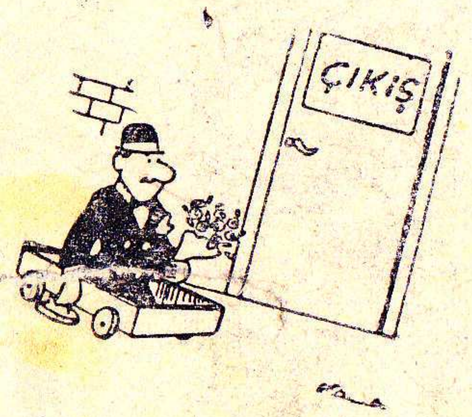
YAZISIZ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

— Yarından sonra evdeki banyoya gireceğimizi düşünüyorum da!..

Yazısız

Ay'da insan var mı?

İki arkadaş arasında:

— Bence Ay'da insanlar var...

— Bence yok.

— Var.

— Neye dayanarak böyle ısrar ediyorsun fikrinde?

— Neye olacak, görmüyor musun, ışıl ışıl... İnsanlar olmasa elektrikleri kim yakacak geceleri böyle?...

Şemsiye

Kadın otobüsten inerken, biletçi arkasından bağırdı:

— Madam, şemsiyenizi unuttunuz!

Kadın şemsiyeyi alarak teşekkür etti ve:

— Ah, dedi, onu bu kadar çabuk kaybetseydim gerçekten de çok budalaca hareket etmiş olacaktım. Zira onu daha bu sabah buldum!

Natürmort

Bir ressam, modelini öldürmüştü. Mahkemede yargıca:

— Sadece bir natürmort resmetmek istemiştim, dedi.

Ağır işler!

Amerikalı turist, bir rehberle Londra'yı geziyordu. Son derece büyük bir otelin önünde durarak sordu:

— Bu otel ne kadar zamanda yapıldı?

Rehber cevap verdi:

— Sekiz ayda.

— Tuhaf şey... Sizde işler ne kadar yavaş ilerliyor... Bizde bu binayı sekiz haftada yaparlar.

Sonra bir başka büyük binanın önünden geçerken Amerikalı yeniden sordu:

— Bu bina ne kadar zamanda yapıldı?

— Beş haftada...

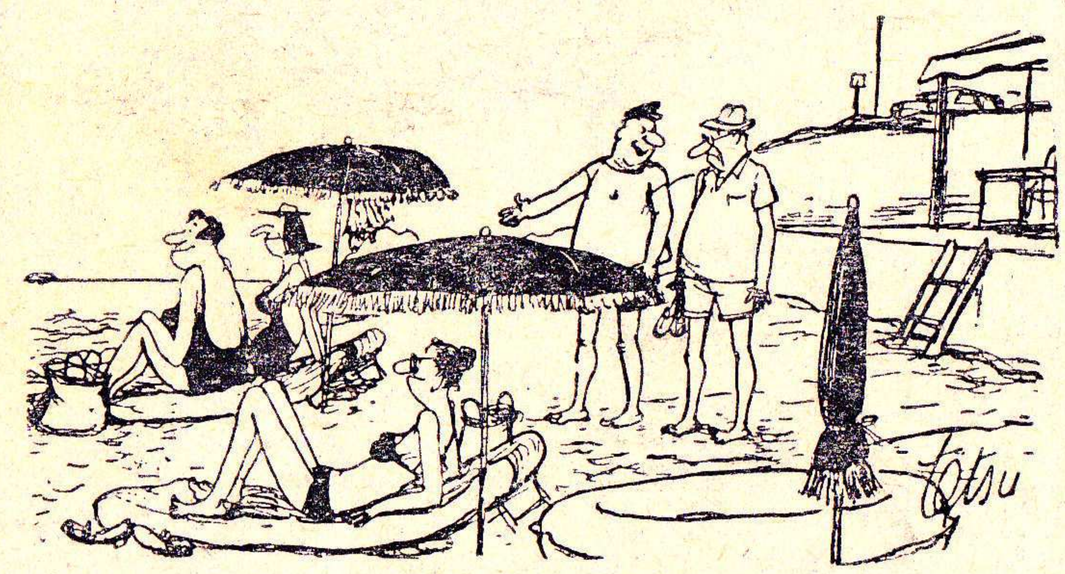
— Vah, vah, işçilerinizin elleri çok ağır... Bizde bu binayı beş günde bitirirler.

Dolaşa dolaşa Parlamento binasına gelmişlerdi.

— Hiç de fena değil bu yapı, dedi yine Amerikalı. Bu ne kadar zamanda yapıldı?

Çok kızan ve sıbrı tükenen İngiliz rehber kısa bir duraklamadan sonra:

— Bunu ben de bilmiyorum aslında, diye cevap verdi. Çünkü dün gece buradan geçerken yoktu!

— Mevsim sonu... Sadece bunlar kaldı!..

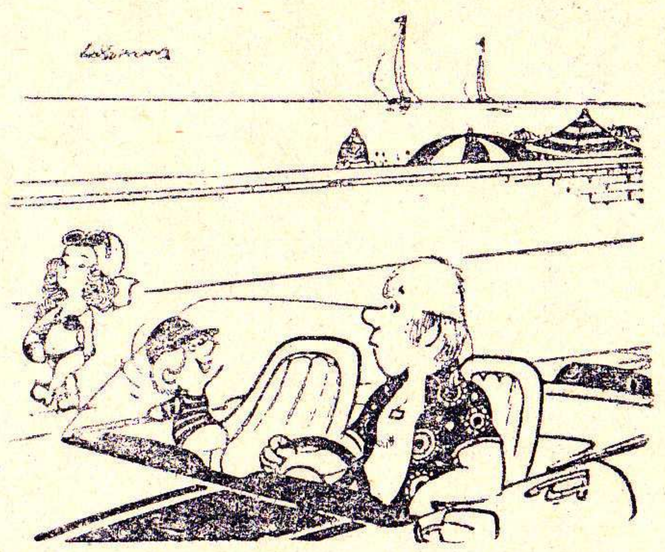
Meslek sırrı

Kilisenin kapısında senelerden beri avuç açan iki dilenci vardı. Ama ikisinden biri Yahudiydi, bunu herkes bildiğinden kimse ona sadaka vermiyordu. Bir gün rahip ona yaklaşarak:

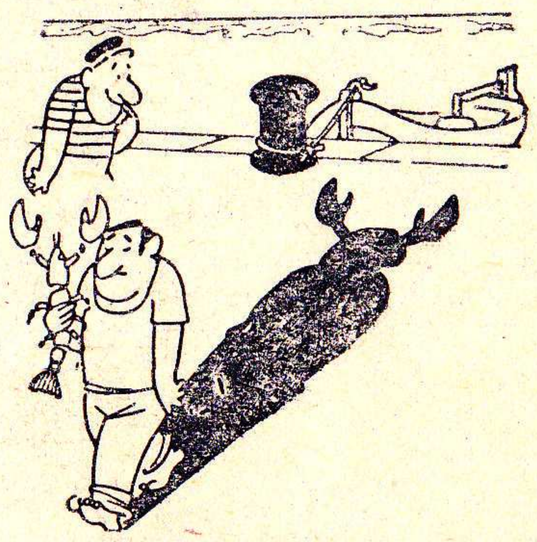
— Zavallı dostum, dedi, buradaki insanların nasıl olduklarını görüyorsunuz... Yahudilere bir şey vermezler. Uzun zamandan beri bunu anlamış olmanız lâzım. Şansınızı neden gidip başka yerde denemiyorsunuz?

Yahudi dilenci, meslektaşına dönerek:

— İşitiyor musun, İsaac? dedi. Bu zavallı ihtiyar bizden meslek öğrenmek istiyor!

— Ne yâni, sen çapkınlık yaparken, ben sana birşey diyor muyum?..

Yazısız

Kuvvet ilâcı

İhtiyar bir adam, doktoruna giderek:

— Doktor, dedi, benim bir arkadaşım var. Aynı yaştayız. Yâni ikimiz de seksenyedi. Ama o, sadece her akşam karısıyla gençliğindeki gibi aşk hayatını sürdürmeleri yetişmiyormuş gibi, haftada iki kere de garsonyerindeki sevgilisiyle buluşuyor. Hafta sonunu da son derece güzel, onsekiz yaşında bir yıldız namzediyle geçiriyor. Tam bir genç erkek gibi ateşli, hareketli... Ben de onun gibi olmak istiyorum. Onun yaptıklarını yapmak istiyorum. Onun gibi olabilmem için bana ne tavsiye edersiniz?

— Onun gibi yalanlar söylemenizi...

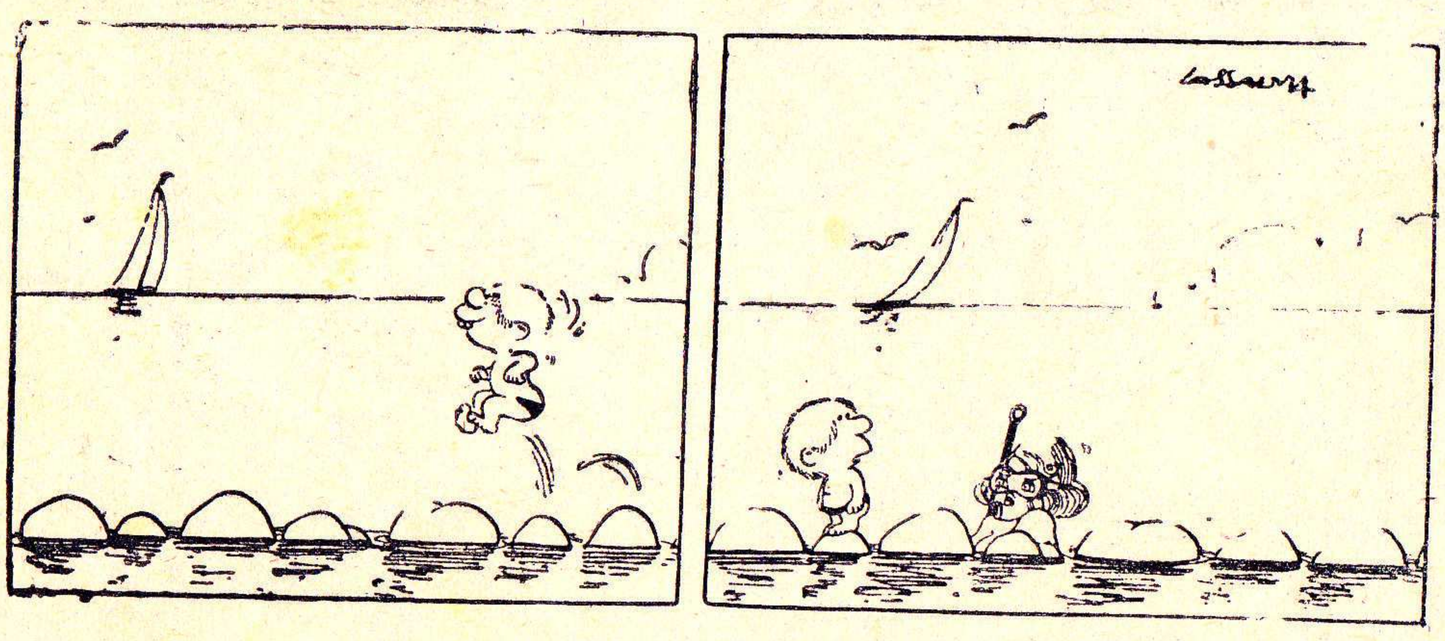
Ehliyetsiz şoför

Trafik polisi, otomobil kullanan adama yaklaşarak bağırdı:

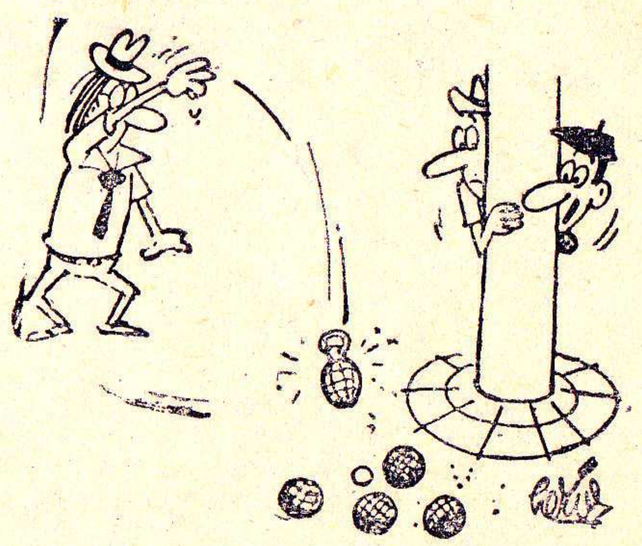
— Hey, aklınızı mı kaybettiniz!... Yaya kaldırımı üzerinde araba sürdüğünüzün farkında değil misiniz yoksa?...

Adam acıklı bir sesle karşılık verdi:

— Farkında olmaz olur muyum, başka nerede otomobilimi sürebilirim ki? Ehliyetimi almadım henüz...

— Ooo... Affedersiniz!..

— Kaybedeceğini anlayınca gözü döndü!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

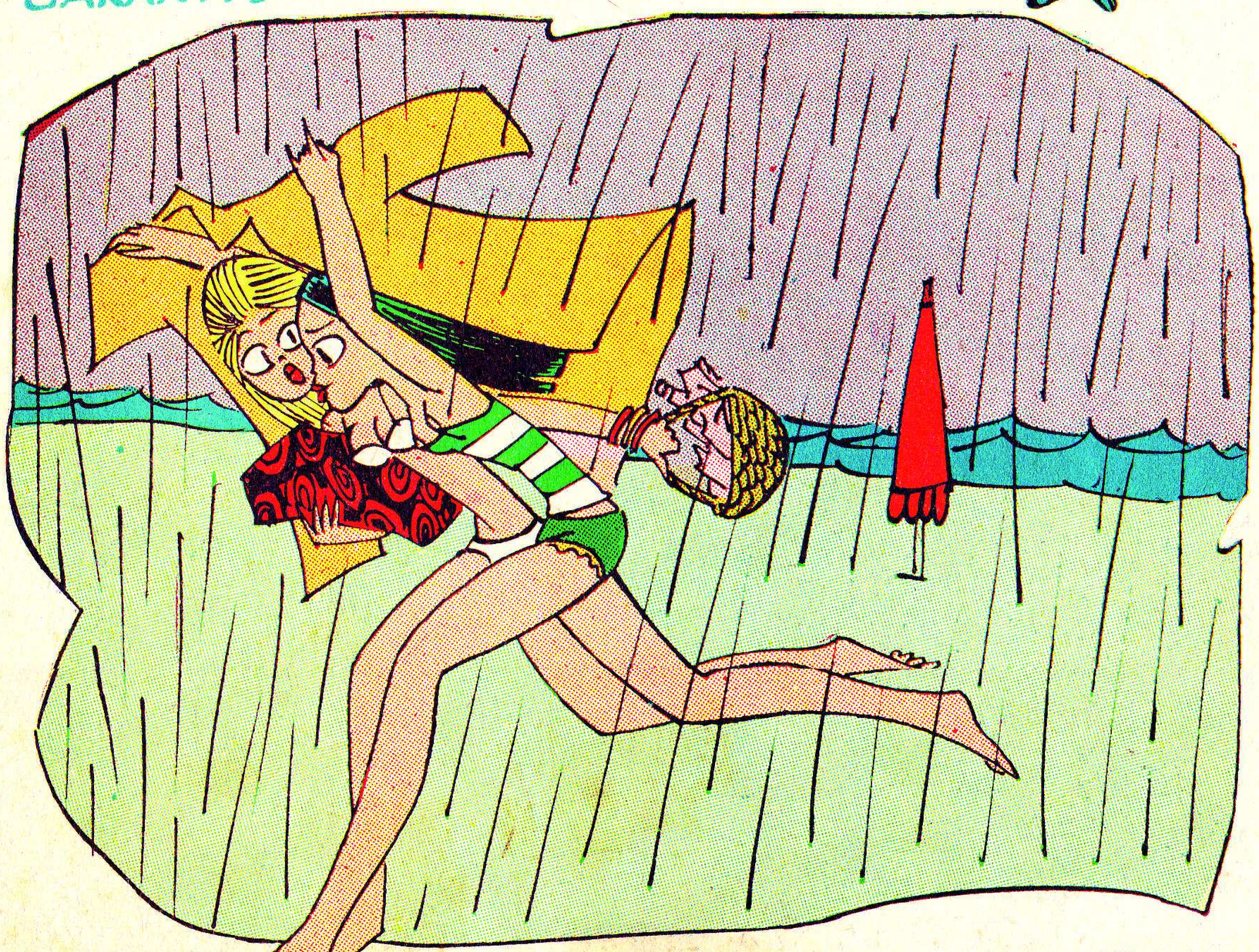

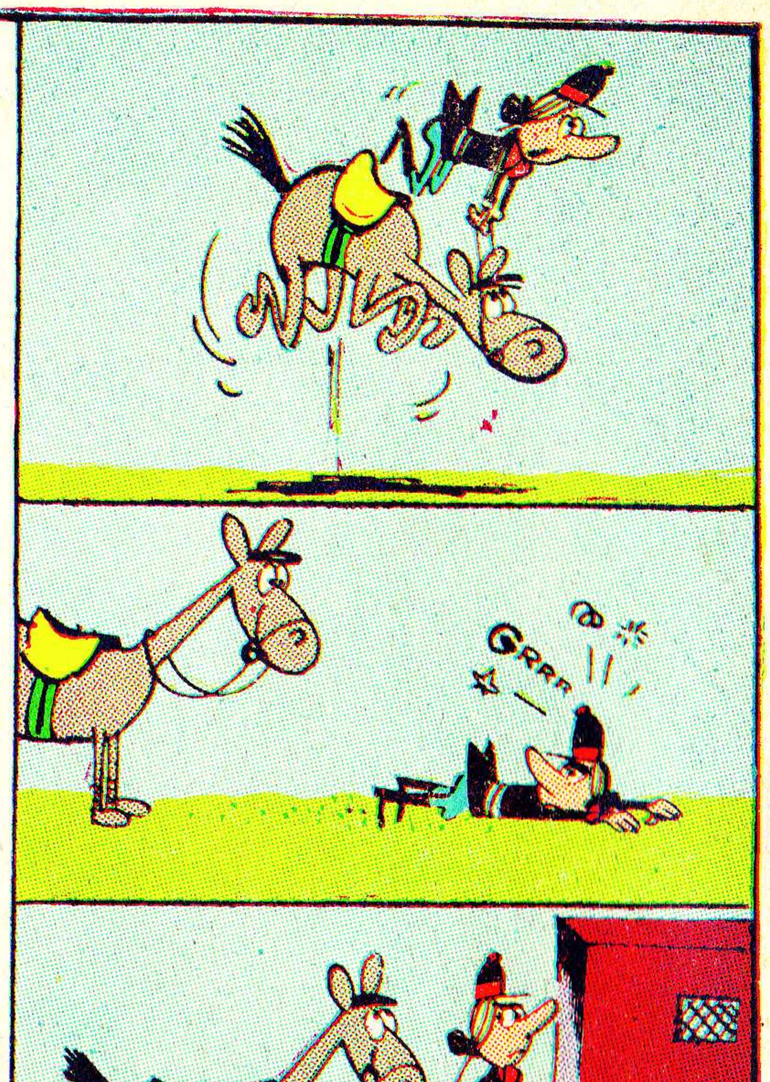

(Basın: 60096 . A . 20179 — 119)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

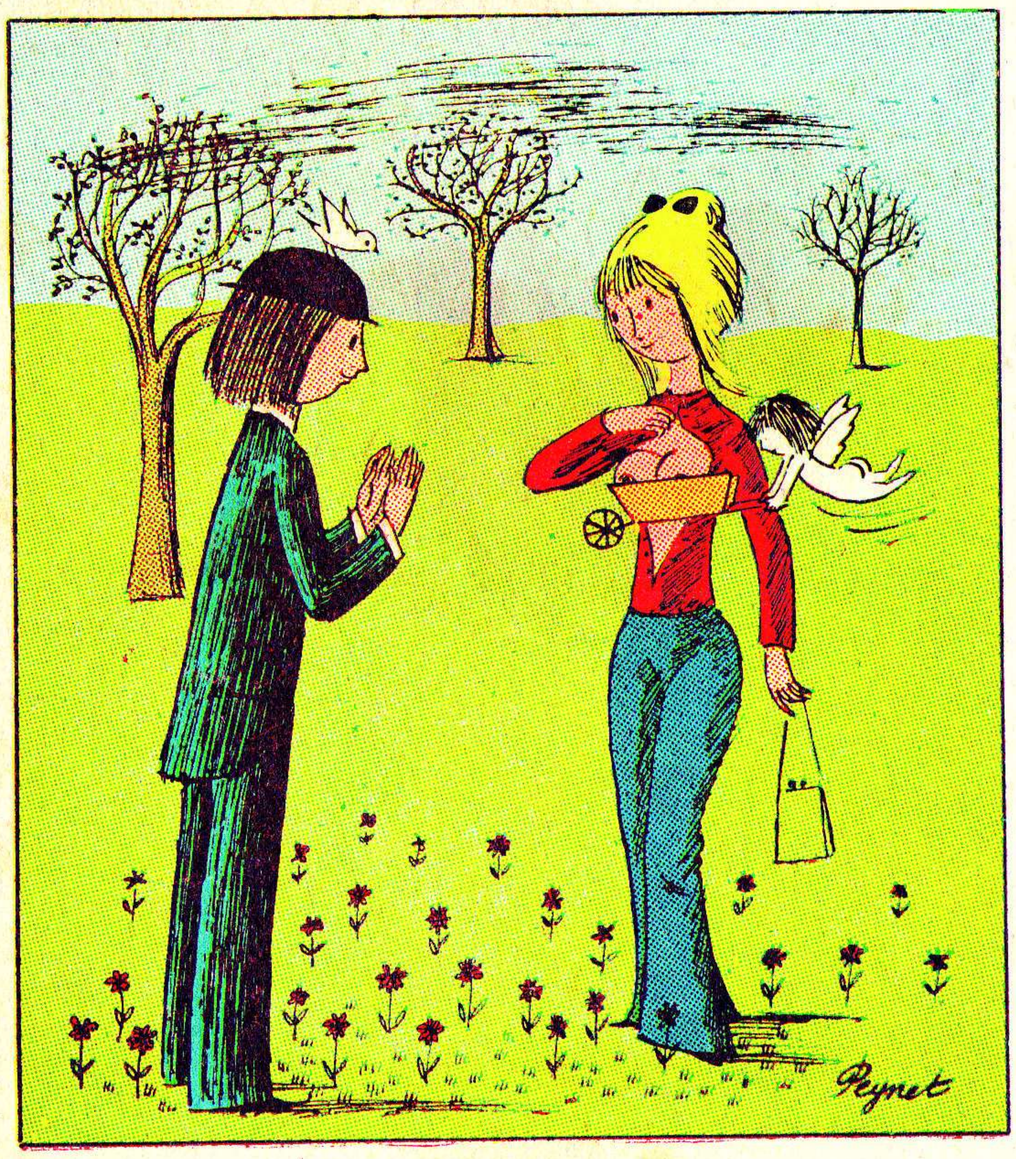
Akbaba

– KORKMA, YILDIRIM BURALARA DÜŞMEZ... MAÇA GİTMİŞTİR GARANTİ!

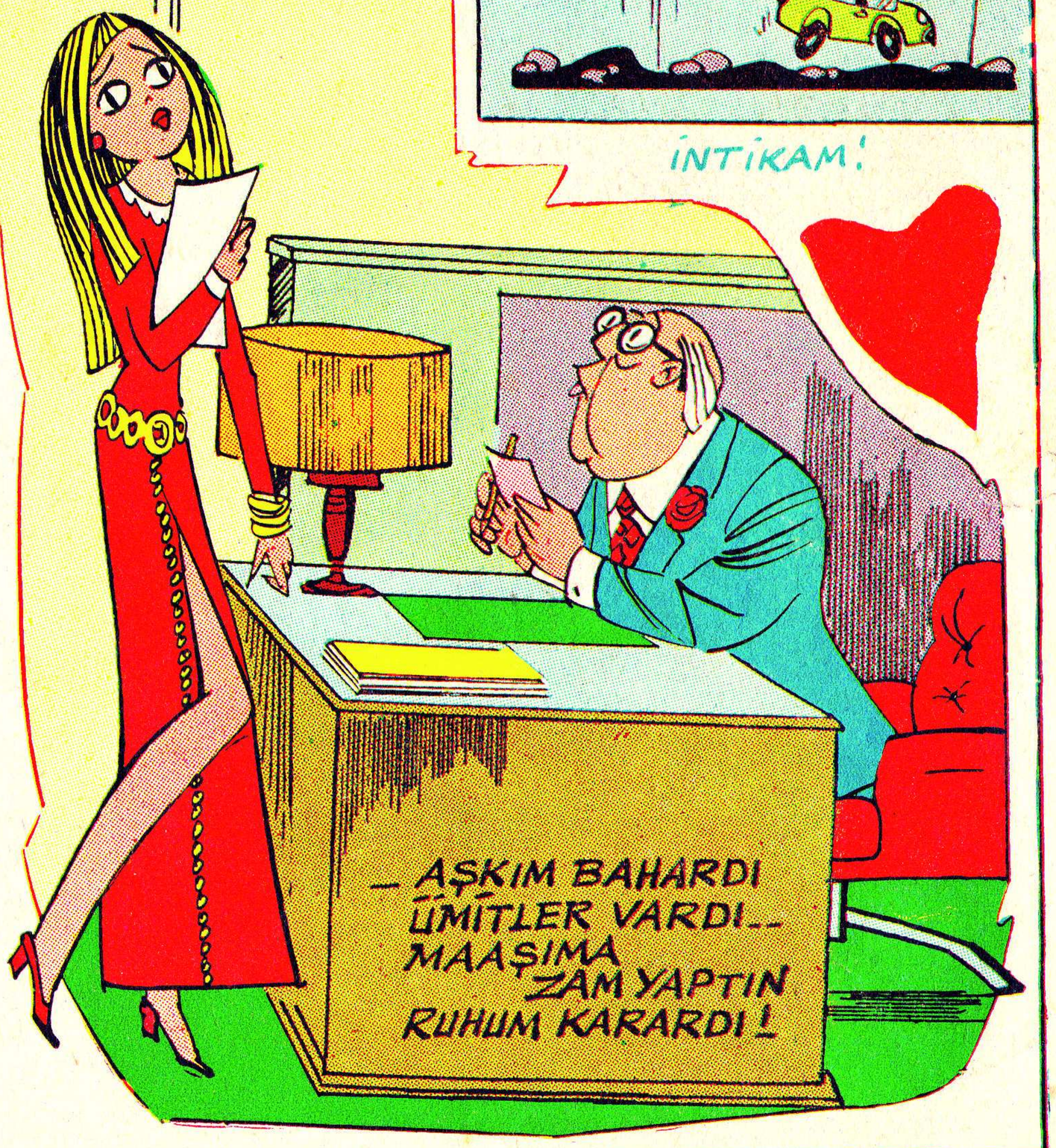

YENİ SÜTYENİMİ NASIL BULDUN SEVGİLİM?

İNTİKAM!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org